Έτος Ε'

Τεύχος 92ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Α'
ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΠΕΤΡΟΣ, Μηχανικὸς—Τοπογράφος
ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, Διευθυντὴς Β'
ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ, 'Ιατρὸς
ΒΕΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, Διευθυντὴς 'Υπουργείου Δικαιοσύνης
ΒΛΥΣΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, 'Υφηγητὴς Πανεπιστημίου
ΓΑΡΔΙΚΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Καθηγητὴς Πανεπιστημίου
ΓΑΛΑΝΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ, Καθηγητὴς Πανεπιστημίου
ΓΙΩΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΣ τ. 'Εφέτης—Συγγραφεὺς
ΓΑΒΑΛΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Εἰσαγγελεὺς
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΝΑ, Λογοτέχνις
ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, 'Υπαστυνόμος Α'
ΓΑΡΔΙΚΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ, 'Υπαστυνόμος Α'
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Καθηγητὴς Πανεπιστημίου
ΚΑΤΣΑΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ, Καθηγητὴς Πανεπιστημίου
ΚΑΨΑΣΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, 'Ιατροδικαστὴς
ΚΩΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, Καθηγητὴς 'Αμερικανικοῦ Κολλεγίου 'Ελληνικοῦ
ΚΛΕΙΣΙΟΥΝΗΣ ΑΓΓΕΛΟΣ, 'Ιστορικὸς
ΚΙΝΝΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, τ. 'Αρχηγὸς 'Αστυνομίας Πόλεων
ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, 'Αστυνόμος Β'
ΚΡΟΚΙΔΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ 'Αστυνόμος Β'
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, 'Υπαστυνόμος Α'
ΛΕΟΝΤΑΡΙΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ, τ. 'Αρχηγὸς 'Αστυνομίας Πόλεων
ΛΑΣΚΑΡΗΣ ΚΙΜΩΝ, 'Αρχιτέκτων
ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Σύμβουλος 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου—Δ/τωρ Δικαίου
ΜΩΡΑΪΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Ψυχίατρος
ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗ ΜΑΡΙΑ, Διευθύντρια 'Υπουργείου Δικαιοσύνης
ΜΟΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, 'Αστυνόμος Α'
ΝΤΖΙΩΡΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, 'Υπαστυνόμος Α'
ΝΙΑΣΚΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, 'Υπαστυνόμος Β'
ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Διευθυντὴς Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους
ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ, Καθηγητὴς 'Εγκληματολογίας καὶ Σωφρονιστικῆς
ΠΟΥΛΑΝΤΖΑΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ, Καθηγητὴς Δικαστικῆς Γραφολογίας
ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ ΘΑΛΕΙΑ, 'Ιατρὸς
ΠΑΤΣΟΥΡΗΣ ΧΡΙΣΤΟΣ, 'Υπαστυνόμος Α'
ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, 'Υπαστυνόμος Α'
ΠΗΛΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ, 'Αρχιφύλαξ
ΡΑΪΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, 'Υπαστυνόμος Β'
ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ, Καθηγητὴς Παντείου—Σύμβουλος 'Επικρατείας
ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Καθηγητὴς Πανεπιστημίου
ΣΜΠΑΡΟΥΝΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ, Καθηγητὴς 'Ανωτάτης 'Εμπορικῆς
ΣΚΟΥΖΕΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Πρόεδρος Συλλόγου 'Αθηναίων
ΣΑΓΙΑΣ ΗΛΙΑΣ, Τμηματάρχης Ε.Ι.Ρ.
ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ, 'Αρχιφύλαξ
ΤΟΥΣΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ, 'Αντεισαγγελεὺς 'Αρείου Πάγου
ΤΑΝΑΓΡΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ, Πρόεδρος τῆς 'Ελληνικῆς 'Εταιρείας Ψυχικῶν 'Ερευνῶν
ΤΣΙΠΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Β'
ΤΟΥΖΕΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, 'Αστυνόμος Α'
ΦΡΑΓΚΙΔΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, τ. Γυμνασιάρχης

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Ε'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΜΑΡΤΙΟΥ 1957 | ΤΕΥΧΟΣ 92ΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1957)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ. — ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΓ' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ (ΥΜΗΤΤΟΥ) —

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

145.—Θέσις καὶ συνθῆκες τοῦ ΚΓ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (Ὑμηττοῦ).

146.—Αἰφνιδιαστικὴ κατάληψις τοῦ Τμήματος ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς.

147.—Διαφυγὴ ἐθνικοφρόνων ἀστυνομικῶν στὴν ἐλευθέρα ζώνη.

***

145. Θέσις καὶ συνθῆκες τοῦ ΚΓ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (Ὑμηττοῦ).

Τὸ ΚΓ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα περιλαμβάνει ὅλη τὴν περιοχὴ τοῦ Ὑμηττοῦ καὶ τὸ οἴκημά του βρίσκεται στὴν ὁδὸ Στρατηλάτου Κωνσταντίνου 27. Τὸ Τμῆμα τοῦτο εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ἀκραῖα Τμήματα τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν. Στὴν περιοχὴ αὐτὴ ὑπῆρχε ἕνα μεγάλο ποσοστὸ κομμουνιστῶν, κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ Δεκεμβριανοῦ κινήματος.

Πολὺ κοντὰ στὸ Ἀστυνομικὸ οἴκημα, σὲ ἀπόσταση δηλαδὴ μόλις 50 μέτρων, εἶχεν ἐγκατασταθῆ ὁ 2ος λόχος τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. Οἱ ἐλασῖτες μάλιστα τοῦ λόχου αὐτοῦ περνοῦσαν ἐπιδεικτικὰ σὲ ὁμάδες ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα καὶ πυροβολοῦσαν μὲ αὐτόματα ὅπλα, συχνὰ δὲ ἔκαναν δολοφονίες κατὰ τὴν νύχτα, ἐθνικοφρόνων πολιτῶν, ἐνῶ ἄλλους τοὺς συνελάμβαναν καὶ τοὺς ἐξηφάνιζαν.

Ἐπίσης στὴν πλατεῖα Ὑμηττοῦ, δηλαδὴ σὲ ἀπόσταση 150 μέτρων περίπου ἀπὸ τὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα, ἦταν ἐγκατεστημένη ἡ πολιτοφυλακὴ τῆς περιοχῆς Ὑμηττοῦ, μὲ διοικητὴ τὸν κομμουνιστὴ Στυλιανὸ Χατζηδάκη. Μὲ τὴν πολιτοφυλακὴ αὐτὴ εἶχαν δυστυχῶς συνεργασία καὶ μερικοὶ ἀστυνομικοὶ τοῦ ΚΓ' Ἀστυνο-

μικοῦ Τμήματος, οἱ ὁποῖοι κατέδιδον κάθε κίνηση, καθὼς καὶ ὅ,τιδήποτε ἐλέγετο ἢ διετάσσετο στὸ Τμῆμα αὐτό. Ἐκτὸς αὐτοῦ ἡ πολιτοφυλακὴ ἀσκοῦσε καὶ τρομοκρατία στοὺς ἀστυνομικούς, γιατὶ κάθε νέος ἀστυφύλακας ποὺ ἐτοποθετεῖτο ἐκεῖ συνελαμβάνετο αἰφνιδιαστικὰ καὶ ὡδηγεῖτο στὴν πολιτοφυλακή, ὅπου τοῦ ἐγίνετο ἀνάκρισις γιὰ νὰ ἐξακριβώνουν τὰ φρονήματά του, τελικὰ δὲ τοῦ ἐγίνετο ἐπιτακτικὴ σύστασις νὰ μὴ ἀντιδρᾷ στὶς ἐνέργειες τοῦ Ε.Α.Μ.—Ε.Λ.Α.Σ.—Ε.Π.Ο.Ν. καὶ Κ.Κ.Ε. γιατὶ σὲ ἐναντία περίπτωση θὰ ἐδολοφονεῖτο. Οὕτω ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ τρομοκρατία αὐτὴ τῶν κομμουνιστῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ χλιαρὰ στάσις τοῦ τότε διοικητοῦ τοῦ Τμήματος καὶ ἡ ἀσκουμένη ὑπό τινων ἀστυνομικῶν προπαγάνδα ὑπὲρ τῶν κομμουνιστῶν συνετέλεσαν ὥστε οἱ ἐθνικόφρονες ἀστυνομικοὶ νὰ βρίσκωνται σὲ μειονεκτικὴ θέση.

Ἔτσι, ἐνῷ κατὰ τὴν Κυριακὴ 3-12-1944 ἔλαβον χώραν τὰ γνωστὰ αἱματηρὰ γεγονότα στὴν πλατεῖα Συντάγματος, ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος ἀντὶ νὰ λάβῃ στοιχειώδη μέτρα ἀσφαλείας τοῦ οἰκήματος, δεδομένου ὅτι εἶχε διαταχθῇ αὐστηρὰ ἐπιφυλακή, πῆγε στὸ σπίτι του ν' ἀναπαυθῇ καὶ δὲν διανυκτέρευσεν στὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα, ὅπου ἄφησε μόνο τὸν Ἀξιωματικὸ Ὑπηρεσίας. Τὰ ὅπλα τὰ εἶχε κλειδώσει στὴν ἀποθήκη καὶ τὸ κλειδὶ ἐνῷ συνήθως ἐτοποθετεῖτο στὸ γραφεῖο τοῦ Ἀξιωματικοῦ Ὑπηρεσίας, τὴ νύχτα ἐκείνη δὲν βρίσκονταν ἐκεῖ, γιατὶ προφανῶς τὸ εἶχε πάρει κάποιος ἀστυνομικὸς προσκείμενος στοὺς κομμουνιστάς.

146. Αἰφνιδιαστικὴ κατάληψις τοῦ Τμήματος ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς.

Τὴν Δευτέρα (4-12-1944) καὶ στὶς 6 ἡ ὥρα τὸ πρωΐ, ἐνῷ ἀκόμη δὲν εἶχε ξημερώσει, 40 κομμουνισταὶ ὡπλισμένοι μὲ αὐτόματα ὅπλα καὶ τυφέκια καὶ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἰωάννη Κοτζάμπαση, ὑπολοχαγὸ τῆς πολιτοφυλακῆς Ὑμηττοῦ, περικύκλωσαν τὸ οἴκημα καὶ ἀμέσως 20 ἀπ' αὐτοὺς μπῆκαν στὸ Τμῆμα, πῆγαν κατ' εὐθεῖαν στὴν ἀποθήκη καὶ πῆραν τὰ ὅπλα. Ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς ποὺ βρέθηκαν στὸ Τμῆμα συνέλαβαν τοὺς ἑξῆς μόνον, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἐθνικισταί, δηλαδὴ τὸν Ὑπαστυνόμο Β' κ. Κοντογιάννη Χρῆστο, τὸν ἀστυφύλακα ΚΓ. 35 Κοκκολάκη Ἐμμανουήλ, τὸν ἀστυφύλακα ΚΓ. 43 Χριστοφορᾶτο Πέτρο, τὸν ἀστυφύλακα ΚΓ. 19 Κυδώνη Νικόλαο καὶ τὸν ἀστυφύλακα ΚΓ. 49 Νταῆ Κων/νο. Οἱ ἄλλοι ἀστυνομικοὶ πῆγαν μὲ τὸ μέρος τῶν κομμουνιστῶν.

Οἱ κομμουνισταὶ γιὰ νὰ πετύχουν τὴ σύλληψη καὶ τῶν ἄλλων ἐθνικοφρόνων ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχαν διανυκτερεύσει στὰ σπίτια τους, ἐτοποθέτησαν τοὺς ἀστυνομικοὺς ποὺ πῆγαν μαζί τους στὸ ἐξωτερικὸ προαύλιο τοῦ Τμήματος, εἰς τρόπον ὥστε νὰ φαίνωνται ἀπ' ἔξω συγκεντρωμένοι καὶ ἔτσι οἱ συνάδελφοί τους ποὺ κατέφθαναν τὶς πρωϊνὲς ὧρες ἀπὸ τὰ σπίτια τους δὲν ὑποψιάζοντο τίποτε.

Ὅταν λοιπὸν ἔφθαναν στὸ Τμῆμα ἕνας-ἕνας οἱ ἐθνικόφρονες ἀστυνομικοὶ καὶ ἔμπαιναν στὸ οἴκημα, τοὺς συνελάμβαναν οἱ κομμουνισταί, τοὺς ἀφώπλιζαν καὶ τοὺς ἔθεταν ὑπὸ περιορισμόν. Ἔτσι συνελήφθησαν ὅλοι, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ἀπεσπασμένους σὲ ἄλλες Ὑπηρεσίες, οἱ ὁποῖοι ἦσαν οἱ ἑξῆς : οἱ Ἀνθυπαστυνόμοι κ.κ. Μιμῆς Κ. καὶ Σαμαρᾶς Γ., καὶ οἱ ἀστυφύλακες Στάϊκος Κ., Τριανταφυλλόπουλος Β., Καλαθάκης Μιχ., Μαραγλῆς Γ., Σερέτης Δ., Τηλιγάδης Κ., Κωτσόβολος Παν., Τασιόπουλος Ἰωάννης καὶ Καχριμάνης.

Ἐπίσης δὲν συνελήφθησαν γιατὶ ἦσαν ἀσθενεῖς καὶ σὲ ἄδεια οἱ : Ὑπαστυνόμος Β' κ. Κοτικιᾶς Χαράλαμπος, ἀρχιφύλαξ Καρτσούνης Ἀδὰμ καὶ οἱ ἀστυφ/κες Νόμπελης Ἀνδρέας καὶ Γερακάρης Γεώργιος.

Κατὰ τὴν ὥρα ποὺ κατελήφθη τὸ Τμῆμα, ὁ Διοικητὴς τούτου ἀπουσίαζε. Ὅταν ἔφθασε στὶς 8.15' π.μ., τὸν ὑπεδέχθη μιὰ ἐπιτροπὴ ἀπὸ κομμουνιστὰς καὶ τοῦ ἐγνώρισε ὅτι τὸ Τμῆμα εἶχε καταληφθῇ, τὸν ρώτησαν δὲ ἂν δέχεται νὰ τὸ διοικῇ προσχωρῶντας στὴν πολιτοφυλακή. Ἐκεῖνος ἀπεδέχθη τὴ διοίκηση.

147. Διαφυγὴ ἐθνικοφρόνων ἀστυνομικῶν στὴν ἐλευθέρα ζώνη.

Μετὰ τὴν κατάληψη τοῦ Τμήματος ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς οἱ ἐθνικόφρονες ἀστυνομικοὶ ἐπεδίωξαν καὶ ἐπέτυχαν νὰ διαφύγουν πρὸς τὴν ἐλευθέρα ζώνη καὶ νὰ παρουσιασθοῦν στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση. Αἱ ἀστυνομικοὶ αὐτοὶ εἶναι οἱ ἑξῆς: α) ὁ Ὑπαστυνόμος Β' κ. Κοτικιᾶς Χαράλαμπος, ὁ ὁποῖος μόλις ἔμαθε ὅτι κατελήφθη τὸ Τμῆμα ἔφυγεν ἀμέσως, β) ὁ ἀστυφύλαξ ΚΓ. 52 Κριεζῆς Δημήτριος ὅταν πῆγε στὸ Τμῆμα συνελήφθη, ὅταν ὅμως μετεφέρετο συνοδείᾳ ἀπὸ ἐλασῖτες τοὺς ἔπεισε νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ σπίτι του, ἐκεῖ τοὺς παρέθεσε γεῦμα καὶ ἐνῷ ἐκεῖνοι ἔτρωγαν ἐδραπέτευσε καὶ παρουσιάσθη στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση, γ) ὁ Ὑποδιοικητὴς Ἀστυνόμος Β' κ. Κριτσωτάκης Ν. συνελήφθη, ὅταν ἀνύποπτος πῆγε στὸ Τμῆμα καὶ διετάχθη νὰ μὴν ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὸ Τμῆμα. Καὶ αὐτὸς ὅμως διέφυγε τὴν ἐπίβλεψη τῶν κομμουνιστῶν καὶ παρουσιάσθη στὴ Διεύθυνση, δ) οἱ ἀστυφύλακες ΚΓ. 29 Δοῦρος Πέτρος καὶ ΚΓ. 65 Τσοπένος Γ., οἱ ὁποῖοι ὑπηρετοῦσαν στὸ Σταθμὸ Κατσιποδίου ποὺ κατελήφθη τὴ νύχτα τῆς 3-12-1944, κατώρθωσαν νὰ διαφύγουν καὶ νὰ φτάσουν στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση. Ἐπίσης διέφυγε καὶ ὁ Ὑπαστυνόμος Β' κ. Κοντογιάννης Χρῆστος, ὁ ὁποῖος ὕστερα ἀπὸ 3ήμερο περιπέτεια ἔφτασε στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση.

Οἱ κομμουνισταὶ ἀπήγαγον καὶ ἐξετέλεσαν τὸν Ὑπαστυν. Α' Παπαδόπουλον Στέφανον, Διοικητὴν Σταθμοῦ Κατσιποδίου καὶ τὸν Ἀρχιφύλακα Βαρβαρόπουλον Ἐμμ. τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας ποὺ ὑπηρετοῦσε στὸ ΚΓ' Παράρτημα Ἀσφαλείας.

Οἱ ἀστυνομικοὶ αὐτοὶ ποὺ ἔφθασαν στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση, ἐνετάχθησαν σὲ διάφορα μάχιμα Τμήματα καὶ ἔλαβαν μέρος στὶς ἐκκαθαριστικὲς ἐπιχειρήσεις.

(Συνεχίζεται)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Ἐντὸς τοῦ Μαρτίου κυκλοφορεῖ ἡ «ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ» τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α' κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου.

Εἶναι τὸ πρῶτον ἐκδιδόμενον ἄρτιον ἀπὸ πάσης πλευρᾶς βιβλίον Ἐπιστημονικῆς καὶ Τεχνικῆς Ἀστυνομίας πρὸς χρῆσιν τῶν ἀστυνομικῶν.

ΠΩΣ ΝΑ ΔΙΟΙΚΗΣ
Ἤ
ΠΩΣ ΘΑ ΓΙΝΗΣ ΚΑΛΟΣ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ

Ὑπὸ τοῦ Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου
καὶ Διδάκτορος τοῦ Δικαίου
κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

IV. Ο ΑΡΧΗΓΟΣ

II. Ἡ ἄσκησις τῶν καθηκόντων τοῦ ἀρχηγοῦ.

Ζ'. Ἡ τέχνη νὰ καταρτίζῃ καὶ νὰ ἐκπαιδεύῃ τοὺς ὑφισταμένους του.

1. Γενικά.

Ὡς ἐσημειώσαμεν ἤδη εἰς προηγούμενον κεφάλαιον, ὁ ἀρχηγός, πλὴν τῶν ὀργανωτικῶν καὶ διοικητικῶν του ἱκανοτήτων, ὀφείλει νὰ εἶναι καὶ ἐκπαιδευτής. Ἔχει καθῆκον νὰ ὑποβοηθήσῃ τὸ προσωπικόν του ὅπως ἀποκτήσῃ συνείδησιν, νὰ καλλιεργήσῃ καὶ ἀναπτύξῃ τὰς λανθανούσας ἱκανότητάς του, καὶ νὰ διαμορφώσῃ ἕνα καλύτερον «ἐγὼ» ὥστε νὰ δυνηθῇ νὰ πραγματοποιήσῃ τοῦτο τὴν ἀποστολήν του κατὰ τὸν πλέον ἀποτελεσματικὸν τρόπον.

Ὁ ἀρχηγὸς ὀφείλει νὰ ἔχῃ τὴν φιλοδοξίαν ὅπως καὶ ὁ ταπεινότερος καὶ ἀσημότερος ἀκόμη τῶν ὑφισταμένων του διαμορφωθῇ εἰ δυνατὸν κατὰ τὸ ἰδικόν του πρότυπον, ὥστε νὰ δυνηθῇ νὰ ἐξελιχθῇ ἐν καιρῷ εἰς ἕνα δημιουργικὸν προϊστάμενον μὲ ἄρτιον χαρακτῆρα.

Θὰ πρέπει δὲ νὰ θεωρῇ τὸν ἑαυτόν του πολὺ ἱκανοποιημένον, ἐὰν μὲ τὸ παράδειγμά του καὶ μὲ τὰς ἱκανότητάς του ὡς ἐκπαιδευτοῦ, κατορθώσῃ νὰ διαμορφώσῃ γύρω του ἀνθρώπους μὲ πρωτοβουλίαν, μὲ ἀποφασιστικότητα, μὲ θάρρος, εἰλικρίνειαν καὶ καλωσύνην.

Ἕν ἀπὸ τὰ καλύτερα καὶ ἀποτελεσματικώτερα μέσα νὰ κερδίσῃς τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν συνανθρώπων σου εἶναι νὰ τοὺς μεταχειρισθῇς ὡς πολὺ καλυτέρους ἀπ' ὅ,τι φαίνονται ὅτι εἶναι καὶ ἂν κατορθώσῃς νὰ τοὺς ἐμπνεύσῃς ἐμπιστοσύνην καὶ ἀγάπην, ὁπότε θὰ τοὺς κάμῃς νὰ ὑπερβάλουν τὸν ἑαυτόν τους.

Ὁ ἀρχηγὸς ὡς ἐκπαιδευτὴς ὀφείλει νὰ μὴ σταματᾷ εἰς τὰ ἐλαττώματα καὶ τὰς ἀτελείας τῶν ὑφισταμένων του, ἀλλὰ νὰ βλέπῃ πέραν αὐτῶν καὶ νὰ διεισδύῃ ὡς καλὸς ψυχολόγος εἰς τὰ κατάβαθα τῆς ψυχῆς διὰ νὰ ἀνακαλύψῃ τὰς κρυμμένας καὶ λανθανούσας ἐκείνας ἱκανότητας, τὰς ὁποίας θὰ πρέπει ν' ἀφυπνίσῃ καὶ νὰ κάμῃ ὥστε νὰ ἀποκτήσουν καὶ οἱ ἴδιοι συνείδησιν αὐτῶν.

Ὅταν κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον λάβουν συνείδησιν τῶν ἀγνώστων θησαυρῶν ποὺ κρύβονται μέσα των, τότε θὰ δοκιμάσουν μίαν ἀνέκφραστον χαρὰν καὶ θὰ θελήσουν νὰ συνεργασθοῦν μὲ ὅλην των τὴν καρδίαν μαζὶ μὲ τὴν ἀρχηγόν των, ὥστε ν' ἀξιοποιηθῇ ὁ ψυχικός των πλοῦτος. Τίποτε πράγματι δὲν συντελεῖ περισσότερον εἰς τὴν τελειοποίησιν τοῦ χαρακτῆρος ἑνὸς ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν συναίσθησιν ὅτι ἔτυχε κάποιας κατανοήσεως ἐκ μέρους τοῦ ἄλλου ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐξαρτᾶται καὶ ἀντιληφθῇ ὅτι οἱ κόποι του ἐξετιμήθησαν. Ἡ ἐκ μέρους τοῦ προϊσταμένου ἀναγνώρισις τῶν καταβαλλομένων προσπαθειῶν καὶ ἡ ἠθικὴ ἐνθάρρυνσις ἀσκοῦν μεγίστην ἐπίδρασιν εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ὑφισταμένων του καὶ κινοῦν περισσότερον τὸ ἐνδιαφέρον των διὰ τὴν ἐργασίαν των.

Εἶναι γεγονὸς διαπιστωμένον ἐκ πείρας ὅτι κάμνει κανεὶς πάντοτε μὲ τὴν καρδιά του ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρεται.

Ἡ ἐκπαίδευσις λοπὸν ἡ ὁποία πρέπει νὰ δίδεται ἀπὸ τὸν προϊστάμενον πρὸς τοὺς ὑφισταμένους του θὰ πρέπει νὰ ἔχῃ ὡς ἀντικειμενικὸν σκοπὸν νὰ ὑποκινήσῃ εἰς αὐτοὺς τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν προσπάθειαν, ν' ἀναπτύξῃ τὴν πρωτοβουλίαν, τὸ συναίσθημα τῆς εὐθύνης, τὴν διάθεσιν τῆς ἀπὸ κοινοῦ συνεργασίας καὶ ἐν γένει τῆς καλυτέρας ἐπαγγελματικῆς καταρτίσεως διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐπαγγελματικῶν των γνώσεων, ὥστε ν' ἀποβοῦν οὗτοι καλὰ στελέχη καὶ ἐν καιρῷ καλοὶ προϊστάμενοι.

2. Εἰδικώτεροι σκοποὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ἡ τεχνικὴ πρόοδος εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς δράσεως ἐπιβάλλει τὴν ἀνάγκην τῆς προσαρμογῆς πρὸς αὐτὴν διὰ τῆς καταλλήλου ἐκπαιδεύσεως. Δύναται δὲ αὕτη νὰ ἔχῃ τοὺς ἑξῆς εἰδικωτέρους σκοπούς :

α') Τὴν ἐνημέρωσιν τοῦ προσωπικοῦ εἰς τὰ καθήκοντά του διὰ τῆς ἐκμαθήσεως τῶν μεθόδων ἐκείνων διὰ τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ ἀποδοτικώτερον τὰ καθήκοντά του.

β') Τὴν ἐπέκτασιν τῶν γνώσεών του, ὥστε νὰ δύναται ὁ ἱκανὸς καὶ ἐπιμελὴς ὑφιστάμενος νὰ ἐξελιχθῇ σὺν τῷ χρόνῳ εἰς ἱκανὸν στέλεχος καὶ εἰς ἱκανὸν προϊστάμενον.

γ') Τὴν προσαρμογὴν τοῦ προσωπικοῦ εἰς τὰς νέας ἀντιλήψεις, μεθόδους καὶ ἐξελίξεις τοῦ κλάδου τῆς ἐργασίας του.

δ') Τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πνεύματος πρωτοβουλίας καὶ αὐτενεργείας, τῆς ἀπὸ κοινοῦ συνεργασίας καὶ τῆς ἀναλήψεως εὐθυνῶν.

3. Ποῖαι μέθοδοι ἐκπαιδεύσεως δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν.

Τρεῖς κυρίως μέθοδοι δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν πρὸς τοὺς ἀνωτέρω σκοπούς·

Πρώτη μέθοδος.—Αὕτη συνίσταται εἰς τὴν ἀπόκτησιν πείρας μὲ τὴν συνεχῆ ἀπασχόλησιν τοῦ ὑπαλλήλου εἰς τὰ διάφορα καθήκοντά του. Αὕτη εἶναι ἡ μέθοδος τῆς ἐμπειρίας.

Παρουσιάζει αὕτη σοβαρώτατα μειονεκτήματα, διότι ἀπαιτεῖ μακρὸν χρόνον προσαρμογῆς μὲ ἀβέβαια καὶ οὐχὶ ἱκανοποιητικὰ πολλάκις ἀποτελέσματα. Εἰς ταύτην ἐλλείπει ὁ συστηματικὸς ἔλεγχος, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ συστηματικὴ προσπάθεια διὰ τὴν κατάλληλον ἐνημέρωσιν τοῦ προσωπικοῦ.

Δευτέρα μέθοδος.—Αὕτη συνίσταται εἰς τὴν διὰ τῆς ὠργανωμένης καὶ συστηματικῆς διδασκαλίας ἀπόκτησιν τῶν ἀναγκαίων γνώσεων, διὰ τὴν καλυτέραν ἐπαγγελματικὴν κατάρτισιν τοῦ προσωπικοῦ.

Εἶναι δὲ αὕτη ἡ καλυτέρα μέθοδος, πλὴν ὅμως δὲν δύναται πάντοτε νὰ ἐφαρμοσθῇ.

Ὅσάκις ὅμως ἐφαρμόζεται, δύναται νὰ προσφέρῃ σημαντικὰς ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ προσωπικοῦ, διότι παρέχει εἰς τοῦτο τὰς γενικὰς καὶ εἰδικὰς ἐκείνας γνώσεις αἱ ὁποῖαι τοῦ εἶναι ἀπαραίτητοι. Παραμένουν ὅμως καὶ πολλὰ θέματα τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ περιληφθοῦν εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν Σχολῶν μετεκπαιδεύσεως. Ὡς ἐκ τούτου ὑφίσταται ἀρκετὸν περιθώριον διὰ περαιτέρω ἢ παράλληλον συμπληρωματικὴν κατάρτισιν, εἴτε διὰ διαλέξεων, εἴτε καὶ διὰ συστηματικῆς εἰδικῆς καθοδηγήσεως κατὰ τὴν ἐργασίαν.

Ἡ ἱκανότης τοῦ προϊσταμένου νὰ ἐκπαιδεύῃ τοὺς ὑφισταμένους του ἐξαρτᾶται κατὰ πολὺ ἐκ τῆς ἱκανότητός του νὰ διδάσκῃ. Εἶναι δύσκολος τέχνη ἡ διδασκαλία, ἀλλὰ καὶ αὕτη διδάσκεται, δὲν εἶναι ἔμφυτός τις ἰδιότης. Εἶναι ἐπίκτητος.

Τρίτη μέθοδος.—Αὕτη συνίσταται κυρίως εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἐργασίας διδασκαλίαν καὶ κατάρτισιν τοῦ προσωπικοῦ. Κατ' αὐτήν, ὁ προϊστάμενος ἐπι-

διώκει τὴν διὰ διαφόρων μέσων κατάρτισιν τοῦ προσωπικοῦ του κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκτελουμένης ἐργασίας.

Ἐν πρώτοις, δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ τὸ μέσον τῆς ὑποβολῆς τακτικῶν ἐκθέσεων περὶ τοῦ συντελεσθέντος ἔργου, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὁ προϊστάμενος κάμνει τὰς παρατηρήσεις του καὶ παρέχει τὰς κατευθύνσεις του, διευκρινίζει τὰς ἰδέας του καὶ καθοδηγεῖ εἰς τὴν ὀρθὴν ἐπίλυσιν τῶν ἀνακυπτόντων ζητημάτων.

Ἄλλο μέσον πρὸς διδασκαλίαν τοῦ παρέχει ἡ εὐκαιρία τῶν διαπραχθέντων σφαλμάτων ἐκ μέρους τῶν ὑφισταμένων του. Ἐκεῖνος ὁ προϊστάμενος γνωρίζει νὰ ἐπωφελῆται ἀπὸ τοιαύτας εὐκαιρίας, ὁ ὁποῖος κατορθώνει νὰ κατευθύνῃ τοὺς ὑφισταμένους του ὥστε ἀνευρίσκουν μόνοι τὰ λάθη των, νὰ μανθάνουν νὰ σκέπτωνται καλύτερα καὶ νὰ ἐργάζωνται προσεκτικώτερα.

Ἄλλο μέσον εἶναι ἡ ἐπιθεώρησις. Εἶναι ἀνάγκη ὁ προϊστάμενος ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ν' ἀφήνῃ τὸ γραφεῖόν του καὶ νὰ περιέρχεται ὅλα τὰ τμήματα καὶ γραφεῖα καὶ ἐργοτάξια, ὥστε νὰ διαπιστώνῃ ὁ ἴδιος περὶ τῆς συντελουμένης ἐργασίας. Μάλιστα, εἶναι ἀνάγκη νὰ προσέχῃ καὶ αὐτὰς τὰς λεπτομερείας τῆς ἐργασίας. Ἐὰν γνωρίζῃ καλῶς τοὺς συνεργάτας του καὶ τὴν ἐργασίαν των, θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ τὰς δυσκολίας των καὶ τὰ ἀσθενῆ σημεῖά των.

Ἄλλο μέσον ἐκπαιδεύσεως εἶναι ἐπίσης καὶ ἡ προσωπικὴ ἐπαφὴ τοῦ προϊσταμένου μὲ τοὺς συνεργάτας του ἐκτὸς τῆς ἐργασίας, εἰς οἰκογενειακὰς συγκεντρώσεις, ἐκδρομάς, ἑορτάς, κλπ. Εἶναι ἀναγκαία ἡ ἐπαφὴ αὕτη μὲ τοὺς ὑφισταμένους του, διότι θὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ τοὺς γνωρίσῃ καλύτερα, νὰ συνδεθῇ μαζί των ψυχικῶς. Ἡ ψυχικὴ δὲ αὐτὴ προσέγγισις τότε μόνον εἶναι καλὴ καὶ γόνιμος, ὅταν εἶναι αὐθόρμητος καὶ εἰλικρινής. Μόνον εἰς τὴν ἐλευθέραν συζήτησιν εἶναι δυνατὸν νὰ θιγοῦν γενικὰ ζητήματα, ὅπου θὰ φανῇ ἡ κοινωνικὴ καὶ ἠθικὴ ἀντίληψις τῶν συνεργατῶν του κατὰ τρόπον καθαρὸν καὶ φυσικόν, παρὰ κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἐργασίας.

***

Τερματίζοντες τὴν σύντομον ταύτην μελέτην περὶ τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ τῶν καθηκόντων του, ἐπιθυμοῦμεν καὶ πάλιν νὰ τονίσωμεν ὅτι ἡ ὑψίστη ἀποστολή του εἶναι τὸ ὑπηρετεῖν καὶ ὅτι ἡ ἀποστολή του αὕτη ἀποτελεῖ πραγματικὴν κοινωνικὴν ὑπηρεσίαν.

Ὁ ἄξιος ἀρχηγός, περὶ τῶν προσόντων καὶ τῶν ἱκανοτήτων τοῦ ὁποίου ὡμιλήσαμεν εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα καὶ ὁ ὁποῖος πλὴν τῆς ἐπαγγελματικῆς του ἀξίας καὶ τῶν διοικητικῶν καὶ ὀργανωτικῶν καὶ λοιπῶν ἱκανοτήτων του, πρέπει νὰ διακρίνεται διὰ τὴν ἠθικήν του ἀξίαν, διὰ τὴν ἀνωτερότητα τοῦ χαρακτῆρος του καὶ νὰ εἶναι ἐμποτισμένος ἀπὸ βαθεῖαν πίστιν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν Σωτῆρά μας Χριστόν, ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἐπίσης ὡς ἀντικειμενικὸν σκοπὸν ὅπως διαμορφώσῃ τοὺς συνεργάτας του εἰς ἀρτίως κατηρτισμένα στελέχη, εἰς ἀνθρωπίνους ἀξίας καὶ εἰς πολίτας μὲ ἐλεύθερον φρόνημα καὶ Χριστιανικὰς ἀρχάς.

Δημ. Ι. Μαγκριώτης

Ἐπὶ τῇ λήξει τῆς δημοσιευομένης ἀνωτέρω ἐξαιρετικῆς μελέτης τοῦ κ. Δημητρίου Μαγκριώτη, τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» εὐχαριστοῦν θερμότατα τοῦτον, διὰ τὴν πολύτιμον ταύτην συνεργασίαν του.

Η ΕΥΓΟΝΙΚΗ

• ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ ΕΥΓΟΝΙΚΗΣ ΣΚΟΠΟΙ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΑΥΤΩΝ •

Διάλεξις τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Μαιευτικῆς - Γυναικολογικῆς Κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἐν τῷ 'Αρεταιείῳ Νοσοκομείῳ, Υφηγητοῦ κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΛΥΣΙΔΟΥ**

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1.—Πρόλογος.
2.—Κληρονομικότης καὶ Εὐγονική.
3.—Τὶ εἶναι ἡ κληρονομικότης.
4.—'Επέμβασις τῆς Εὐγονικῆς διὰ τὴν παρεμπόδισιν τῆς μετοδόσεως παθολογικῶν κληρονομικῶν ἰδιοτήτων.
5.—Ἵδρυσις 'Εταιρειῶν καὶ Διεθνῆ Συνέδρια Εὐγονικῆς.—Εἰδικὰ Συμβουλευτικὰ Κέντρα Εὐγονικῆς. Προγαμιαία ἰατρικὴ ἐξέτασις.
6.—Προγαμιαῖος προσανατολισμὸς τῶν μελλονύμφων.
7.—'Η Εὐγονικὴ διὰ τοὺς ἐγγάμους. Περιπτώσεις σωματικῶν καὶ ψυχικῶν νόσων τῶν τέκνων ἐκ κληρονομικότητος καὶ καταπολέμησις τούτων.
8.—Μέτρα ἐφαρμοζόμενα ὑπὸ τῶν Συμβουλευτικῶν Κέντρων Εὐγονικῆς καὶ ἀποτελέσματα τούτων.
9.—'Επίλογος.

***

1. Πρόλογος

Κύριοι Πρόεδροι, Κυρίαι καὶ Κύριοι,

'Επιβεβλημένην ὑποχρέωσίν μου θεωρῶ νὰ εὐχαριστήσω δημοσίᾳ καὶ ἀπὸ βάθους καρδίας τὰ Δ.Σ. ἀμφοτέρων τῶν τόσον εὐφήμως διὰ τὴν ἀξιόλογον δρᾶσίν τους γνωστῶν 'Εταιρειῶν, ἤτοι τῆς Εὐγονικῆς ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς 'Υγειονολογικῆς Διαπαιδαγωγήσεως ἀφ' ἑτέρου, διὰ τὴν ἐξαίρετον καὶ ἄκρως τιμητικὴν δι' ἐμὲ εὐκαιρίαν, τὴν ὁποίαν μοῦ δίδουν νὰ ἐπικοινωνήσω μαζί σας διὰ τῆς ἀποψινῆς ὁμιλίας.

Θέμα αὐτῆς, ὡς γνωρίζετε ἤδη, εἶναι τὸ πῶς ἐδημιουργήθησαν, τίνες εἶναι οἱ σκοποὶ τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκουν καὶ ποῖα τὰ ἀποτελέσματα ποὺ ἐπιτυγχάνουν τὰ πανταχοῦ, ὅπου ὑπάρχουν καὶ καλῶς λειτουργοῦν Συμβουλευτικὰ Κέντρα Εὐγονικῆς. Εἶναι αὐτονόητον ὅτι ἡ ὁμιλία αὕτη δὲν προορίζεται διὰ τοὺς παρ' ἡμῖν ἐκλεκτοὺς ἐκπροσώπους τῆς Βιολογίας καὶ τῆς 'Ιατρικῆς, ἀλλὰ γίνεται χάριν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου καὶ συγκεκριμένως πρὸς ἐνημέρωσιν αὐτοῦ εἰς τὰ σπουδαιότατα ζητήματα τῆς Εὐγονικῆς, τὰ ὁποῖα εἶναι πανανθρώπινα, διότι ἐνδιαφέρουν ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς ἀνθρώπους, ἀνεξαρτήτως φύλου, ἐπαγγέλματος, κοινωνικῆς ἢ οἰκονομικῆς διακρίσεως καὶ τῶν ὁμοίων τούτοις.

2. Κληρονομικότης καὶ Εὐγονική

Εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας ὅτι ἡ λέξις κληρονομία ἀντηχεῖ εἰς τὰς ἀκοὰς ὅλων μας κατὰ τὸν πλέον εὐχάριστον τρόπον καὶ αὐτόχρημα μᾶς ἠλεκτρίζει διὰ τὸν εὐνόητον λόγον ὅτι ἐξυπακούεται πάντοτε δι' αὐτῆς ἡ ἀπόκτησις ποικίλων ὑλικῶν ἀγαθῶν, τὰ ὁποῖα εἶναι λίαν εὐπρόσδεκτα δι' ὅλους. Δὲν ἐπιμένω ἐπ' αὐτοῦ περισσότερον, διότι ἀσφαλῶς κάτι γνωρίζομεν ὅλοι γιὰ κάποιον θεῖον ἐπὶ παραδείγματι ποὺ ζῇ εἰς τὴν 'Αμερικὴν ἢ κάποιο ἄλλο συγγενικὸν πρόσωπον ἀπὸ τὸ ὁποῖον κάτι προσδοκῶμεν νὰ κληρονομήσωμεν.

Δυστυχῶς δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιον καὶ διὰ τὴν συγγενικὴν πρὸς αὐτὴν λέξιν κληρονομικότης, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἄλλου εἴδους κληρονομίαν καὶ χωρὶς καμμίαν ὑπερβολὴν εἶναι μία ἀληθὴς ἀμφίστομος μάχαιρα.

Πράγματι, χάρις εἰς τὴν κληρονομικότητα βλέπομεν συχνάκις, ὅπως σᾶς εἶναι

γνωστόν, τοὺς εὐτυχεῖς ἀπογόνους μιᾶς οἰκογενείας νὰ προικίζωνται μὲ μίαν οἱανδήποτε εὐχάριστον ἢ ἐπωφελῆ ἰδιότητα, ὅπως εἶναι λ.χ. τὸ μουσικὸν ἢ ποιητικὸν τάλαντον, ἢ τὰ ἐπιστημονικὰ τοιαῦτα, εἰς ἄλλας δὲ περιπτώσεις τὸ ἀθλητικὸν παράστημα ἢ ἡ εὐγραμμία τοῦ σώματος καὶ ἡ 'Απολλώνειος ἐν γένει ὡραιότης, εἰς τὰς ὁποίας βασίζονται καὶ τὰ περιβόητα καλλιστεῖα πρὸς ἀνάδειξιν τῶν διαφόρων Stars καὶ Miss κ.ο.κ.

Χάρις ὅμως εἰς τὴν κληρονομικότητα καὶ πάλιν βλέπομεν εἰς ἄλλας περιπτώσεις τοὺς ἀτυχεῖς αὐτὴν τὴν φορὰν ἀπογόνους νὰ εἶναι λ.χ. ἐκ γενετῆς τυφλοὶ ἢ διανοητικῶς, εἰς ἄλλοτε ἄλλον βαθμόν, καθυστερημένοι, ἢ νὰ παρουσιάζουν ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἢ κατὰ τοὺς μετέπειτα τῆς ἡλικίας των χρόνους μίαν σοβαρὰν καὶ συνήθως ἀνίατον κληρονομικὴν νόσον ὡς λ.χ. αἱμορροφιλίαν ἡ ὁποία δυνατὸν νὰ τοὺς ἀφαιρέσῃ τὴν ζωὴν ἐντὸς ὡρῶν ἢ ὀλίγων ἡμερῶν ἢ κάποιαν βαρεῖαν ψυχοπάθειαν, ἥτις ἐνδέχεται νὰ τοὺς ἐγκλείσῃ ἐφ' ὅρου ζωῆς εἰς ψυχιατρεῖον. Ταῦτα δὲ πάντα συμβαίνουν χωρὶς αὐτοὶ οἱ ἴδιοι νὰ εἶναι ὑπαίτιοι τῆς συμφορᾶς, ἡ ὁποία τοὺς ἔλαχεν.

'Εκ τῶν ἀνωτέρω ἀντιλαμβάνεται πᾶς τις πόσον στενὴ εἶναι ἡ σχέσις ἥτις ὑπάρχει μεταξὺ κληρονομικότητος καὶ εὐγονικῆς, ἐφ' ὅσον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰδίου ὡς θὰ ἴδωμεν μηχανισμοῦ, ἄλλοτε μὲν γεννῶνται προνομιοῦχοι τῆς ζωῆς καὶ ἄλλοτε ψυχοσωματικῶς ἀνάπηροι.

Τὴν σχέσιν ταύτην νομίζω ὅτι παραστατικώτατα ἐξέφρασεν ἕνας σοφὸς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ὅστις διεκήρυξεν ὅτι «οἱ νεκροὶ ἀπὸ τὸν τάφον τους κυβερνοῦν τοὺς ζῶντας» ὑπονοῶν προφανῶς ἐκτὸς τῶν γεννητόρων οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ εὑρίσκωνται ἐν ζωῇ, ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς ἄλλους προγόνους, μεμακρυσμένους, καὶ μή, οἱ ὁποῖοι κληρονομικῷ τῷ τρόπῳ ἐπηρεάζουν τὴν ζωὴν καὶ τὴν μοῖράν μας.

Πράγματι λοιπὸν ἡ κληρονομικότης εἶναι τὸ θεμέλιον καὶ ἡ βάσις ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται ἡ Εὐγονική. Αὐτὴ δὲ ἡ τελευταία κατ' οὐσίαν μελετᾷ τοὺς τρόπους καὶ τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας γίνεται ἡ μετάδοσις καλῶν καὶ κακῶν ἰδιοτήτων, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἐπιτύχῃ τὴν δημιουργίαν σωματικῶς καὶ ψυχικῶς ὑγιῶν ἀνθρώπων, ἤτοι ἀρίστης, ὡς λέγομεν, ἐπιγονῆς.

3. Τί εἶναι κληρονομικότης.

Διὰ τοῦτο πρὶν προχωρήσωμεν περαιτέρω καλὸν εἶναι νὰ ἴδωμεν ἐν γενικωτάταις γραμμαῖς τί εἶναι ἡ κληρονομικότης.

Τὴν κληρονομικότητα εἶχον σπουδάσει μὲ τὸν ἰδικόν τους τρόπον οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες συγγραφεῖς ὅπως ὁ Δημόκριτος, ὁ Πλάτων, ὁ 'Αριστοτέλης καὶ ἄλλοι. Τὰ περιωρισμένα χρονικὰ ὅρια τῆς ὁμιλίας δὲν μοῦ ἐπιτρέπουν δυστυχῶς νὰ σᾶς ἐκθέσω λεπτομερῶς τὰς ἀντιλήψεις τῶν ἀρχαίων αὐτῶν προγόνων μας ἐπάνω εἰς τὸ ζήτημα τῆς κληρονομικότητος. Διὰ τοῦτο δι' ἑνὸς τεραστίου ἅλματος θὰ ἔλθω εἰς τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος αἰῶνος καὶ θὰ σταθῶ εἰς τὰς βασικὰς παρατηρήσεις τοῦ Charles Naudin ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Gregoir Mendel ἀφ' ἑτέρου ποὺ ἔγιναν μὲν ἀνεξαρτήτως ἀλλήλων, ἀλλὰ σχεδὸν ταὐτοχρόνως.

Εἰκὼν 1.
Πυρὴν ἀνθρωπίνου κυττάρου μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ χρωματοσωματίων.

'Εκ τούτων ὁ πρῶτος ὑπῆρξε διάσημος Γάλλος βοτανολόγος, ὁ ὁποῖος ἐδημοσίευσε πρῶτος τῷ 1863 τ' ἀποτελέσματα τῶν παρατηρήσεών του ἐκ τῆς διασταυρώσεως δύο φυλῶν πίσου (κοινῶς μοσχομπίζελου). 'Εκ τούτων διεπίστωσεν ὅτι οἱ ἀπόγονοι τῆς πρώτης γενεᾶς ἦσαν ἀπολύτως ὅμοιοι μεταξύ των καὶ παρουσίαζον χαρακτῆρας ἐνδιαμέσους μεταξὺ τῶν πατρικῶν καὶ μητρικῶν τοιούτων. 'Εν τῇ

πραγματικότητι ὅμως ἐκεῖνος ὅστις ἐσυστηματοποίησε κατὰ ἀδιάβλητον καὶ ἀληθῶς θαυμάσιον τρόπον τὰς γνώσεις ταύτας τῆς κληρονομικότητος ὑπῆρξεν ὁ Γρηγόριος Μέντελ.

Οὗτος κατ' οὐσίαν ἦτο ἱερομόναχος καὶ ἐζοῦσε εἰς ἕνα μοναστῆρι τῆς Αὐστρίας, ταὐτοχρόνως δὲ ἐχρημάτισε καὶ Καθηγητὴς τῶν φυσικῶν μαθημάτων εἰς τὸ Γυμνάσιον τῆς πόλεως Brünn, ποὺ εὑρίσκετο κοντὰ εἰς τὸ μοναστῆρι. Τοιουτοτρόπως ὅσας ὥρας δὲν ἠσχολεῖτο εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Δημιουργοῦ καὶ Κτίστου τοῦ παντός, ἐπεδίδετο εἰς τὴν μελέτην τῆς κτίσεως καὶ συγκεκριμένως εἰς τὴν σπουδὴν καὶ καλλιέργειαν τῶν φυτῶν πρὸς τὰ ὁποῖα ἔτρεφεν ἰδιαιτέραν συμπάθειαν.

Κατὰ σύμπτωσιν ἐμελέτησε καὶ αὐτὸς τ' ἀφορῶντα εἰς τὴν διασταύρωσιν διαφόρων φυλῶν πίσου, καὶ τ' ἀποτελέσματα τῶν παρατηρήσεών του ποὺ ὑπῆρξαν πράγματι θεμελιώδεις καὶ βασικὲς διὰ τὴν κληρονομικότητα, ἐδημοσίευσε δύο ἔτη μετ' ἐκεῖνα τοῦ Καρόλου Naudin καὶ συγκεκριμένως μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1865—1869, γενόμενος οὕτω θεμελιωτὴς τῆς Ἐπιστημονικῆς Κληρονομικολογίας.

Θὰ σᾶς φέρω μερικὰ ἁπλᾶ παραδείγματα, διὰ νὰ ἀντιληφθῆτε τὴν μεγάλην σημασίαν τῶν παρατηρήσεων τοῦ πρωτοπόρου αὐτοῦ τῆς Βιολογίας.

Οὕτως ἐκ τῆς διασταυρώσεως ἑνὸς πίσου (μοσχομπίζελου) μὲ κόκκινα ἄνθη καὶ ἑνὸς ἄλλου μὲ λευκὰ εἶδεν ὁ Μέντελ νὰ παράγωνται ἀπόγονοι τῆς πρώτης γενεᾶς πάντοτε ὅμοιοι, οἱ ὁποῖοι ὅμως δὲν εἶχον οὔτε κόκκινα, οὔτε λευκὰ ἄνθη, ἀλλὰ ἄνθη ρόδινα (ρόζ).

Ἐπειδὴ δὲ τὸ φαινόμενον αὐτὸ παρετηρεῖτο πάντοτε εἰς τὴν πρώτην γενεὰν τῆς διασταυρώσεως αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ πάσης ἄλλης παρεμφεροῦς, διὰ τοῦτο προσέλαβε χαρακτῆρα βιολογικοῦ νόμου, ὁ ὁποῖος λέγεται νόμος τῆς ὁμοιομορφίας τῶν ἀπογόνων. Οὗτοι καλοῦνται καὶ νόθοι ἢ μιγάδες, διότι τὸ ρόδινον χρῶμά τους εἶναι μῖγμα τοῦ πατρικοῦ καὶ μητρικοῦ καὶ ἀποτελεῖ κάτι τὸ ἐνδιάμεσον μεταξὺ αὐτῶν. Τούτου ἕνεκα τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς κληρονομικότητος, καλεῖται ἐνδιάμεσος κληρονομικότης, ἡ ὁποία σημειωτέον δὲν εἶναι πολὺ συχνὴ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου.

Ὅσάκις δὲ συνέβαινεν ἄτομα τῆς πρώτης αὐτῆς γενεᾶς νὰ γονιμοποιοῦνται μεταξύ τους, τότε οἱ ἀπόγονοί τους παρουσίαζον ἄνθη μὲ τὰ ἑξῆς χρώματα : 25 % ἄνθη κόκκινα, 50 % ἄνθη ρόζ καὶ 25 % ἄνθη λευκά. Ἐπειδὴ δὲ καὶ πάλιν τὸ φαινόμενον αὐτὸ ἐπανελαμβάνετο τυπικῶς στὴ δευτέρα αὐτὴ γενεά, ἔτσι ἐδημιουργήθη ὁ δεύτερος νόμος τῆς κληρονομικότητος ποὺ λέγεται νόμος τοῦ διαχωρισμοῦ τοῦ χαρακτῆρος τὸν ὁποῖον μελετῶμεν ἐν προκειμένῳ δὲ τοῦ χρώματος τῶν ἀνθέων.

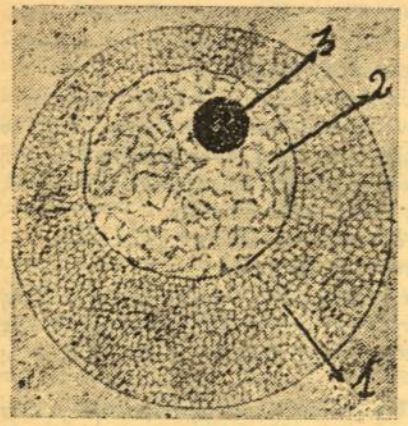
Ἐν συνεχείᾳ ὁ Mendel παρετήρησεν ὅτι ἐὰν τὰ φυτὰ μὲ κόκκινα ἄνθη τῆς δεύτερης γενεᾶς ἐγονιμοποιοῦντο μεταξύ τους τότε παρήγοντο ἄλλα εἰς τὴν τρίτην γενεὰν ποὺ εἶχον κόκκινα ἄνθη μόνον. Ἐπίσης ἀπὸ τὰ φυτὰ μὲ λευκὰ ἄνθη παρήγοντο ἄλλα ποὺ καὶ αὐτὰ εἶχον λευκὰ μόνον ἄνθη. Ἐὰν ὅμως ἐγονιμοποιοῦντο μεταξύ τους τὰ φυτὰ τῆς ἰδίας γενεᾶς ποὺ εἶχον ἄνθη ρὸζ (μιγάδες) τότε παρήγοντο πάλιν ἐξ αὐτῶν ἄλλα ποῦ εἶχον 25 % κόκκινα ἄνθη, 50 % ρὸζ καὶ 25 % λευκά. Ἄρα καὶ πάλιν τὸ χρῶμα τῶν μιγάδων διεχωρίζετο κατὰ τὴν αὐτὴν σταθερὰν ἀναλογίαν 1 : 2 : 1.

Συνέβη ὅμως πολλὲς φορὲς ἀπὸ τὴν διασταύρωσιν ἑνὸς φυτοῦ μὲ κόκκινα ἄνθη καὶ ἑνὸς ἄλλου μὲ λευκὰ νὰ παραχθῇ φυτὸν μὲ κόκκινα πάλιν ἄνθη καὶ ὄχι μὲ ρόζ, ὅπως ἔπρεπε νὰ περιμένωμεν.

Εἰς τὸ γεγονὸς τοῦτο ὁ Mendel μὲ τὴν μεγάλη του διάνοια ἔδωσε τὴν ἐξήγησιν ὅτι ὁ χαρακτὴρ κόκκινο χρῶμα ἦτο ἰσχυρότερος τοῦ χαρακτῆρος λευκὸν χρῶμα καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὴν διασταύρωσιν παρήγοντο ἄνθη μὲ χρῶμα κόκκινο. Τούτου ἕνεκα ὁ Mendel ὠνόμασε τὸ ἐρυθρὸν χρῶμα στὴν περίπτωσι ποῦ μελετῶμεν ἐπικρατοῦντα χαρακτῆρα, διότι εἶναι ὁ ἰσχυρότερος, τὸ δὲ λευκὸν χρῶμα ὑπολοιπόμενον χαρακτῆρα, διότι εἶναι ἀσθενέστερος καὶ διὰ τοῦτο ἐνῷ ὑπάρχει εἰς τοὺς ἀπογόνους ἐν λανθανούσῃ

καταστάσει ἐν τούτοις δὲν εἶναι ἐμφανής, διότι ἐπισκιάζεται ἀπὸ τὸν ἰσχυρότερον, δηλ. ἀπὸ τὸν ἐπικρατοῦντα.

Ὅλα αὐτὰ τὰ ὁποῖα εἴπομεν περὶ Mendel καὶ τῶν παρατηρήσεών του ἀποτελοῦν τὸ ἓν μόνον σκέλος τῶν γνώσεών μας περὶ τῆς κληρονομικότητος. Τὸ ἕτερον σκέλος, τὸ ὁποῖον συνεπλήρωσε, τὸ πρῶτον ἀπετελέσθη ἀπὸ μερικὰς ἄλλας βασικὰς ἐπίσης κατακτήσεις τῆς Ἱστολογίας καὶ γενικώτερον τῆς Βιολογίας, αἱ ὁποῖαι ἐπραγματοποιήθησαν ὀλίγα ἔτη μετὰ τὰς ἐρεύνας τοῦ Gregoir Mendel.

Εἰκὼν 2.
Σχηματικὴ παράστασις κυττάρου.
1. Πρωτόπλασμα. 2. Πυρήν. 3. Πυρινίσκος.

Πράγματι τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ 19ου αἰῶνος καὶ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ 20οῦ, μεγάλοι ἐρευνηταὶ ὡς ὁ Noegeli, Flemming, De Vries, Johannsen, Correns καὶ ἰδίως οἱ Morgan καὶ Bridges διεπίστωσαν ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ ὄργανα τοῦ σώματος ἑνὸς ζῴου ἢ φυτοῦ, ἀποτελοῦνται ἀπὸ πλῆθος κυττάρων, τὰ ὁποῖα εἶναι ὁρατὰ μόνον διὰ τοῦ μικροσκοπίου. Ἕκαστον δὲ κύτταρον ἀποτελεῖται ἀπὸ μίαν πηκτώδη μᾶζαν ποὺ λέγεται πρωτόπλασμα καὶ ἀπὸ ἓν κυστοειδὲς σωμάτιον ποὺ λέγεται πυρὴν καὶ κατασκηνώνει ἐντὸς τοῦ πρωτοπλάσματος. Ὁ πυρὴν μᾶς ἐνδιαφέρει περισσότερον, διότι ἀποτελεῖται κυρίως ἀπὸ ἓν δίκτυον ἐξ ἰνιδίων, τὰ ὁποῖα ὀνομάζονται χρωματοσωμάτια καὶ παρουσιάζουν τὸ βασικὸν γνώρισμα ὅτι ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἶναι σταθερὸς δι' ἕκαστον εἶδος ζῴου. Π.χ. ὅλα τὰ κύτταρα τῆς γαλῆς περιέχουν 36 χρωματοσωμάτια, τοῦ κονίκλου 44, τοῦ ἵππου 60 καὶ τοῦ ἀνθρώπου 48.

Τὰ χρωματοσωμάτια παντὸς κυττάρου διατίθενται κατὰ ζεύγη καὶ μεταξὺ τῶν διαφόρων ζευγῶν ξεχωρίζει ἓν ἰδιαίτερον ζεῦγος ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ λεγόμενα φυλετικὰ χρωματοσωμάτια, διότι ἐξ αὐτῶν ἐξαρτᾶται ὁ καθορισμὸς τοῦ φύλου τοῦ ἐμβρύου, ἐνῷ τὰ ἄλλα χρωματοσωμάτια καλοῦνται αὐτοσωμάτια καὶ δὲν παίζουν κανένα ρόλον διὰ τὸ φῦλον.

Ἐκ τῶν φυλετικῶν χρωματοσωματίων τὸ ἓν ὀνομάζεται διεθνῶς X καὶ τὸ ἄλλο Y. Εἶναι δὲ γεγονὸς ὅτι τὰ ἄρρενα ἄτομα καὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ἀνωτέρω ζῴων περιέχουν εἰς τὰ κύτταρά τους ἓν χρωμόσωμον X καὶ ἓν χρωμόσωμον Y, ἐνῷ τὰ θήλεα περιέχουν δύο χρωματοσωμάτια X. Ἐπίσης εἶναι γνωστὸν ὅτι ἐνῷ ὅλα τὰ κύτταρα τοῦ σώματος περιέχουν ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἄλλα ζεύγη αὐτοσωματίων καὶ ἓν ζεῦγος φυλετικῶν χρωματοσωματίων εἰδικῶς καὶ κατ' ἐξαίρεσιν τὰ γεννητικὰ κύτταρα, δηλ. τὸ σπερματοζῳάριον καὶ τὸ ᾠάριον περιέχουν τὰ ἡμίση ζεύγη καὶ συνεπῶς μεταξὺ αὐτῶν ἔχουν καὶ ἓν μόνον φυλετικὸν χρωματοσωμάτιον. Μάλιστα δὲ ὅλα μὲν τὰ ᾠάρια περιέχουν ἀπὸ ἓν X, ἐνῷ ἐκ τῶν σπερματοζῳαρίων τὰ ἡμίση ἔχουν ἓν X καὶ τὰ ἄλλα ἡμίση ἓν Y.

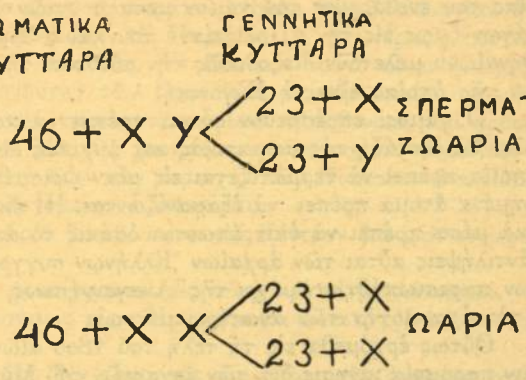
Τὸ κυριώτερον ὅμως γεγονὸς ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρει διὰ τὴν κληρονομικότητα καὶ τὴν Εὐγονικὴν εἶναι ὅτι ἕκαστον χρωματοσωμάτιον φέρει ἐπ' αὐτοῦ μικρὰ εἰδικὰ σωμάτια (κοκκία) ποὺ διεθνῶς λέγοντα Gen, Ἑλληνιστὶ δὲ γόνοι ἢ γονίδια ἢ γονύλια.

Οἱ γόνοι εἶναι αἱ στοιχειώδεις κληρονομικαὶ καταβολαὶ ὅλων τῶν ἰδιοτήτων τοῦ ὀργανισμοῦ, συνεπῶς ὅ,τι παρουσιάζομεν κληρονομικῶς τὸ ὀφείλομεν εἰς τοὺς γόνους. Σήμερον δὲ γνωρίζομεν ὅτι ἐπὶ τῶν χρωματοσωματίων X ἐδράζονται οἱ γόνοι ποὺ καθορίζουν μερικὰς κληρονομικὰς νόσους τῶν ἀνθρώπων, ὅπως εἶναι λ.χ. ἡ

αἱμορροφιλία, ὁ δαλτωνισμὸς (δηλ. ἡ μὴ σαφὴς διάκρισις τῶν χρωμάτων) καὶ ἄλλαι. Ἐλπίζομεν ὅτι εἰς τὸ μέλλον θὰ ἀνακαλυφθῇ ποῦ ἐδράζονται καὶ οἱ γόνοι ἄλλων παθολογικῶν καταστάσεων.

Τὸ σύνολον τῶν γόνων προσδίδει εἰς τὸ ἄτομον τὸν ἰδιαίτερον καὶ ἀτομικὸν τύπον αὐτοῦ, ὅστις καλεῖται Γονότυπος, ἐνῷ τὸ σύνολον τῶν ἐξωτερικῶν γνωρισμάτων αὐτοῦ καλεῖται Φαινότυπος.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀντιλαμβάνεσθε πόσον μεγάλη κατάκτησις τῆς Βιολογίας ὑπῆρξεν ἡ ἀνακάλυψις τῶν χρωματοσωματίων καὶ τῶν γόνων αὐτῶν. Ἀπόδειξιν ταύτης μᾶς προσφέρει καὶ ἡ ἐκπόνησις διὰ μερικὰ εἴδη ζῴων εἰδικῶν χρωμοσωμιακῶν χαρτῶν εἰς τοὺς ὁποίους ἀπεικονίζεται, ὅπως εἰς τοὺς χάρτας τῆς γεωγραφίας, ποῖοι γόνοι ἀντιστοιχοῦν εἰς ἕκαστον χρωματοσωμάτιον.

Εἰκὼν 3.

Ὅλα αὐτὰ ποὺ ἐν ὀλίγοις σᾶς ἐξέθεσα θὰ σᾶς τὰ ἐπεξηγήσουν αἱ κατωτέρω εἰκόνες.

Ἰδοὺ λ.χ. πῶς ἐδημιουργήθησαν ὁ πρῶτος καὶ ὁ δεύτερος νόμος τῆς κληρονομικότητος συμφώνως πρὸς τὰς παρατηρήσεις τοῦ Mendel. Εἰς τὰς ἄλλας εἰκόνας βλέπομεν πῶς εἶναι ἓν κύτταρον, ἐπίσης πῶς εἶναι ὁ πυρήν του μὲ τὰ διάφορα χρωματοσωμάτια, καὶ τέλος πόσα χρωματοσωμάτια περιέχουν τὰ κύτταρα τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος γενικῶς, δηλ. τὰ κύτταρα ὅλων τῶν ὀργάνων τοῦ σώματος ἀφ' ἑνὸς καὶ τὰ κύτταρα τὰ γεννητικὰ (σπερματοζῳάριον καὶ ᾠάριον) ἀφ' ἑτέρου.

Μὲ αὐτὰ ποὺ σᾶς ἀνέφερον ἕως τώρα δὲν ἠθέλησα προφανῶς νὰ σᾶς κάμω μάθημα Βιολογίας, ἀλλὰ τὰ εἶπον μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ σᾶς ἐξηγήσω τί περίπου συμβαίνει καὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Ἰδοὺ λ.χ. μία περίπτωσις αἱμορροφιλίας. Ἀπ' αὐτὴν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐννοήσωμεν τί συμβαίνει περίπου καὶ εἰς τὰς ἄλλας κληρονομικὰς νόσους ποὺ εἶναι ἀτυχῶς παρὰ πολλαί.

4. Ἐπέμβασις τῆς Εὐγονικῆς διὰ τὴν παρεμπόδισιν τῆς μεταδόσεως παθολογικῶν κληρονομικῶν ἰδιοτήτων.

Ἐρωτᾶται λοιπὸν τώρα πῶς θὰ κατορθώσωμεν ν' ἀπαλλαγῶμεν ἀπὸ αὐτὰς καὶ συγκεκριμένως πῶς θὰ προλάβωμεν τὴν ἐμφάνισίν τους ;

Ἔτσι ἐρχόμεθα εἰς τὸ κύριον μέρος τῆς ὁμιλίας μας ποὺ ἀφορᾷ τὸ ἔργον αὐτῆς ταύτης τῆς Εὐγονικῆς. Σᾶς ὑπενθυμίζω σχετικῶς ὅ,τι σᾶς εἶπον ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ὁμιλίας, ὅτι δηλ. ἡ Εὐγονικὴ περιλαμβάνει κάθε προσπάθειαν ποὺ ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ δημιουργηθοῦν ὅσῳ τὸ δυνατὸν καλύτεροι ποιοτικῶς ἄνθρωποι, δηλ. σωματικῶς καὶ ψυχικῶς ὑγιεῖς, διὰ τῆς παρεμποδίσεως τῆς μεταδόσεως παθολογικῶν κληρονομικῶν ἰδιοτήτων.

Ἡ Εὐγονικὴ κατ' οὐσίαν εἶναι μία ἐφηρμοσμένη ἐπιστήμη, ἡ ὁποία ἀπορρέει ἀπὸ πλῆθος ἄλλων ἐπιστημῶν καὶ παρομοιάζεται διὰ τοῦτο πρὸς δένδρον, τὸ ὁποῖον προσλαμβάνει τὴν τροφήν του ἀπὸ πολλὰς ρίζας ὡς λ.χ. τὴν Φυσικήν, Χημείαν, Βιολογίαν, τὴν Δημογραφίαν, Κοινωνιολογίαν, ἀκόμη δὲ τὴν Ἱστορίαν, Γεωγραφίαν κλπ.

Ἐὰν ἀνατρέξωμεν εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς Εὐγονικῆς βλέπομεν ὅτι ἡ ἀρχαιοτέρα

προσπάθεια εὐγονικῆς φύσεως εὑρίσκεται εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Μωϋσέως, διὰ τῶν ὁποίων ἀπηγορεύετο ὁ γάμος εἰς τὰ συγγενῆ ἐξ αἵματος ἄτομα.

Καὶ οἱ ἀρχαῖοι ὅμως πρόγονοί μας ἐφήρμοζον τὴν Εὐγονικήν, διότι τί ἄλλο ὑπῆρξεν ὁ Λυκοῦργος τῆς ἀρχαίας Σπάρτης παρὰ εὐγονιστής, ἀφοῦ διὰ νόμου εἶχε θεσπίσει νὰ ῥίπτωνται εἰς τὰς φάραγγας τοῦ Ταϋγέτου (τοὺς γνωστοὺς ἀποθέτας) τὰ παιδιὰ τῶν Σπαρτιατῶν ποὺ ἐγεννῶντο ἀσθενικὰ καὶ ἀνάπηρα.

Ἐπίσης εὐγονιστὴς ὑπῆρξε διὰ τοὺς Ἀθηναίους ὁ Σόλων, ὅστις διὰ τῆς Νομοθεσίας του ἐνεθάρρυνε τὸν γάμον μεταξὺ ὑγιῶν ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἀτόμων. Καὶ ὁ Πλάτων ὅμως εἰς τὴν «Πολιτείαν» του καὶ ὁ Ἀριστοτέλης εἰς τὴν «Πολιτείαν τῶν Ἀθηναίων» μελετοῦν διεξοδικῶς τὴν σύνθεσιν τῆς ἰδεώδους κοινωνίας, μία τῶν βάσεων τῆς ὁποίας εἶναι ἡ Εὐγονική.

Ὁ γάμος, ἐπρέσβευον οὗτοι, πρέπει νὰ κατευθύνεται ὑπὸ τοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον θὰ ἐξετάζῃ τὰς σωματικὰς καὶ ψυχικὰς ἰδιότητας τῶν μελλονύμφων. Ἡ τεκνοποιΐα πρέπει νὰ τερματίζεται εἰς μίαν ὡρισμένην ἡλικίαν, τὰ παντὸς εἴδους βεβαρημένα ἄτομα πρέπει νὰ ἐξαφανίζωνται. Ἡ ἔκτρωσις συνεπῶς καὶ τ' ἀντισυλληπτικὰ μέσα πρέπει νὰ ἐπιτρέπωνται ὁσάκις τὸ ἀπαιτεῖ ἡ περίπτωσις. Ἐν τοσούτῳ αἱ ἀντιλήψεις αὗται τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων, ὡς ἄλλως τε καὶ τῶν Λατίνων παρεσιωπήθησαν μέχρι τῆς Ἀναγεννήσεως, διότι ὁ Χριστιανισμὸς ἀντετίθετο εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω μέτρων.

Οὕτως ἐρχόμεθα εἰς τὰ τέλη τοῦ 18ου αἰῶνος, ὅτε βλέπομεν νὰ ἀναφαίνηται πάλιν παρομοία κίνησις διὰ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Malthus, ὅστις καίτοι ὑπῆρξε κοινωνιολόγος καὶ οἰκονομολόγος ἐν τούτοις αἱ θεωρίαι του ἔχουν μεγάλην ἀπήχησιν διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς Εὐγονικῆς.

Κατὰ τὸν Malthus (1799) ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς ηὐξάνετο κατὰ προϊοῦσαν γεωμετρικὴν πρόοδον, ἐνῷ αἱ παντοειδεῖς πηγαὶ ἐξ ὧν προσπορίζεται οὗτος τὴν τροφήν του ηὐξάνοντο μόνον κατὰ προϊοῦσαν ἀριθμητικὴν τοιαύτην. Ἄρα ἡ ἀνθρωπότης ἔβαινε πρὸς τὸν ὑπερπληθυσμὸν καὶ τὴν πεῖναν, κατὰ συνέπειαν δὲ ἔπρεπε νὰ ἐλαττωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν γεννήσεων, διότι δὲν ἤρκουν εἰς τοῦτο οἱ πόλεμοι, οἱ λοιμοί, αἱ ἐπιδημίαι καὶ ἡ πενία. Καὶ πράγματι τοῦτο συνέβη, διότι εἰς τὴν Ἀμερικήν, εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ ὀλίγον βραδύτερον εἰς τὴν Γαλλίαν αἱ γεννήσεις ἠλαττώθησαν σημαντικῶς καθ' ὅλον τὸν 19ον αἰῶνα. Εἰδικῶς δὲ εἰς τὴν Γαλλίαν συνεκλήθη καὶ ἰδιαίτερον Συνέδριον τῷ 1900, ὅπερ ἔδωσε τὴν χαριστικὴν βολὴν εἰς τὰς ἤδη ἠλαττωμένας γεννήσεις.

Κατὰ τὰ μετέπειτα ἔτη αἱ ἀνωτέρω ἰδέαι ἔλαβον διαφορετικὴν κάπως μορφὴν καὶ ἡ σχετικὴ κίνησις ὠνομάσθη Νεομαλθουσιανισμός, ὅστις δὲν συνίστατο πλέον εἰς τὴν κατ' ἀρχὴν ἐλάττωσιν τῶν γεννήσεων, ἀλλὰ τὸν ἔλεγχον αὐτῶν—birth control κατὰ τοὺς Ἀγγλοσάξωνας—διὰ τῆς χρήσεως ἀντισυλληπτικῶν καὶ ἄλλων μέσων, ὥστε νὰ παράγουν ἀπογόνους μόνον οἱ πραγματικῶς ὑγιεῖς καὶ οἱ οἰκονομικῶς εὐποροῦντες.

5. Ἵδρυσις Ἑταιρειῶν καὶ Διεθνῆ Συνέδρια Εὐγονικῆς. Εἰδικὰ Συμβουλευτικὰ Κέντρα Εὐγονικῆς. Προγαμιαία ἰατρικὴ ἐξέτασις.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω ἰδεῶν ἱδρύθη ἐν Ἀγγλίᾳ τῷ 1908 ἡ πρώτη Ἑταιρεία Εὐγονικῆς, ἐν συνεχείᾳ δὲ εἰς τὴν Γερμανίαν Ἑταιρεία πρὸς προάσπισιν τῆς φυλῆς, καθὼς ἐπίσης εἰς τὴν Σουηδίαν, Γαλλίαν καὶ Η.Π.Α. ὅμοιαι Ἑταιρεῖαι Εὐγονικῆς πρὸς βελτίωσιν τῆς ἀναπαραγωγῆς τοῦ ἀνθρώπου. Εἰδικῶς ἡ Γαλλικὴ Ἑταιρεία ἱδρύθη τῷ 1913 καὶ πρῶτος Πρόεδρος αὐτῆς ὑπῆρξεν ὁ διάσημος κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην Καθηγητὴς τῆς Μαιευτικῆς Adolph Pinard.

Τέλος ὑπὸ τὸ ἴδιον πνεῦμα συνεκλήθησαν καὶ Διεθνῆ Συνέδρια Εὐγονικῆς, ὧν τὸ πρῶτον ἐν Λονδίνῳ καὶ τὸ δεύτερον ἐν Παρισίοις.

Συνέπεια τῆς ἱδρύσεως τῶν Ἑταιρειῶν Εὐγονικῆς καὶ τῆς συγκλήσεως Συνε-

δρίων ὑπῆρξεν, ὡς εὐνόητον, ἡ δημιουργία Εἰδικῶν Συμβουλευτικῶν Κέντρων τὰ ὁποῖα εἶναι τρόπον τινὰ ἐκτελεστικὰ ὄργανα τοῦ Κράτους καὶ ἔχουν ὡς σκοπὸν τὴν βοήθειαν τῶν μελλονύμφων καὶ τῶν ἐγγάμων πρὸς ἀπόκτησιν σωματικῶς καὶ ψυχικῶς ὑγιῶν ἀπογόνων.

Τὰ Κέντρα ταῦτα δρῶσιν αὐτοτελῶς ἢ εἶναι προσηρτημένα εἰς μεγάλα ὑγειονομικὰ ἱδρύματα, ἡ δρᾶσις αὐτῶν εἶναι ἀφ' ἑνὸς προληπτικὴ καὶ ἀφ' ἑτέρου θεραπευτική.

Προσωπικῶς εἶχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρακολουθήσω τὴν λειτουργίαν ἑνὸς τοιούτου Κέντρου πρὸ ἑτίας, ὅτε εὑρισκόμην εἰς Παρισίους δι' ἀνωτέρας μαιευτικογυναικολογικὰς καὶ ἐνδοκρινολογικὰς σπουδάς. Τὸ Κέντρον τοῦτο εἶναι ἡ Βρεφοκομικὴ Σχολὴ (Ecole de Pwéricwlture) τῶν Παρισίων, εἰς τὴν ὁποίαν οὐ μόνον καταπολεμεῖται ἡ στείρωσις, ἀλλὰ προστατεύονται κυρίως τὰ ἀσθενικὰ καὶ πρόωρα νεογνὰ ἐκτὸς τῶν ἄλλων μέσων καὶ διὰ τῆς χορηγήσεως γυναικείου γάλακτος, τὸ ὁποῖον καταλλήλως συγκεντρώνει ἀπὸ ὅλην τὴν περιοχὴν τῶν Παρισίων ἕνα εἰδικὸν καὶ ἄριστα λειτουργοῦν τμῆμα τὸ λεγόμενον Lactariwm.

Τέλος ἐν αὐτῇ ὑπάρχει ἰδιαίτερον Συμβουλευτικὸν Κέντρον διὰ μελλονύμφους καὶ ἐγγάμους.

Θὰ διερωτηθῆτε ἴσως διατὶ προσέρχονται εἰς αὐτὸ καὶ οἱ μελλόνυμφοι. Ἁπλούστατα διὰ νὰ ὑποβληθοῦν ἐπισήμως εἰς Προγαμιαίαν Ἰατρικὴν ἐξέτασιν.

Σημειωτέον δὲ ὅτι ἡ ἰδέα αὕτη δὲν εἶναι νέα τις, διότι τὴν ἀναφέρει καὶ ὁ Ἀριστοτέλης εἰς τὸ ἐξαίρετον περὶ Πολιτείας τῶν Ἀθηναίων βιβλίον του. Εἰς τὴν Γαλλίαν λοιπὸν πρῶτος προέτεινεν ὅπως γίνῃ αὕτη ὑποχρεωτικὴ ὁ Cazalis διακηρύσσων ὅτι : «ἐφ' ὅσον ἐξετάζονται ὑποχρεωτικῶς οἱ νεοσύλλεκτοι στρατιῶται πρὸς » εὔλογον ἀπαλλαγὴν τοῦ στρατεύματος ἐκ τῶν ἀνικάνων καὶ ἀσθενῶν, διατὶ νὰ » εἴμεθα τόσον ἐπιεικεῖς ἔναντι τῶν μελλονύμφων, ἐξ ὧν ἐξαρτᾶται τὸ μέλλον ὁλο- » κλήρου τῆς φυλῆς ;».

Ἀνάλογα ὑποστηρίζει ὁ Govaerts λέγων ὅτι : «ἐὰν εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἰα- » τρικὴ ἐξέτασις πρὸ τῆς συνάψεως μιᾶς ἀσφαλείας τῆς ζωῆς, εἶναι ἔτι μᾶλλον » ὅταν πρόκειται περὶ γάμου, πρὸ τῆς τελέσεως τοῦ ὁποίου θὰ ἔχωμεν τὴν εὐκαιρίαν » οὐ μόνον νὰ διέλθωμεν ἐκ τοῦ συμβολαιογραφείου διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς προι- » κός, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ἁρμοδίου Συμβουλευτικοῦ Κέντρου διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς » ὑγείας ἡμῶν καὶ τῶν ἀπογόνων μας». Συμφώνως πρὸς τ' ἀνωτέρω πολλαὶ χῶραι ἔχουν κάμει ὑποχρεωτικὴν τὴν προγαμιαίαν ἰατρικὴν ἐξέτασιν.

Εἰς τὴν Γαλλίαν ἰδιαιτέρως γίνεται αὕτη ἀπὸ τοῦ 1942 ἐκτὸς τῶν ἄλλων λόγων ἀκόμη καὶ δι' εὐγονικοὺς τοιούτους. Εἰς δὲ τὸ πιστοποιητικὸν τὸ χορηγούμενον εἰς τοὺς μελλονύμφους ἀναφέρεται ὅτι ἐγένετο πλήρης ἀκτινολογικὴ ἐξέτασις διὰ τὴν φυματίωσιν καὶ αἱματολογικὴ τοιαύτη διὰ τὴν συφιλίδα.

Εἶναι εὐνόητον ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὅλης ἐξετάσεως γνωστοποιεῖται μόνον εἰς τὸ ἐξεταζόμενον ἄτομον, τὸ ὁποῖον καθίσταται προσωπικῶς ὑπεύθυνον διὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου καὶ τὰς τυχὸν συνεπείας αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἀπογόνων.

Συμφώνως πρὸς τ' ἀνωτέρω νομίζομεν ὅτι ἐπέστη ὁ χρόνος νὰ ληφθοῦν ἀπαραιτήτως καὶ παρ' ἡμῖν τὰ κατάλληλα νομοθετικὰ μέτρα, τὰ ἐπιβάλλοντα καὶ τὴν προγαμιαίαν ἰατρικὴν ἐξέτασιν καὶ τὴν ἔκδοσιν τοῦ οἰκείου πιστοποιητικοῦ.

6. Προγαμιαῖος προσανατολισμὸς μελλονύμφων.

Εἰς μερικὰς χώρας τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος Συμβουλευτικὰ Κέντρα ἔχουν καὶ ἄλλον προορισμὸν καὶ συγκεκριμένως τὸν Προγαμιαῖον Προσανατολισμὸν τῶν μελλονύμφων, δηλ. τὴν παροχὴν εἰς αὐτοὺς καταλλήλων συμβουλῶν πρὸς ἀποφυγὴν τῶν δυσκολιῶν τοῦ ἐγγάμου βίου.

Ἀφορμὴ διὰ τὴν πρωτοβουλίαν ταύτην ὑπῆρξεν ὁ μέγας ἀριθμὸς διαζυγίων, ὅστις παρετηρήθη εἰς τὰς Η.Π.Α. δι' ὃ καὶ συνεστήθη ὑπὸ τῆς Margaret Sanger τῷ 1923 ἰδιαίτερον τμῆμα ἐν τῷ Σ.Κ. τῆς Νέας Ὑόρκης, τὸ ὁποῖον ὠνομάσθη «Marriage Councelling».

Ἡ ἐξόχως ἀποδοτικὴ ἐργασία τοῦ τμήματος αὐτοῦ συνετέλεσεν εἰς τὴν ἵδρυσιν παρομοίων τμημάτων εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῶν Η.Π.Α.

Ἐν Ἀγγλίᾳ παρόμοιον τμῆμα ἱδρύθη τῷ 1938, ὀνομάζεται Marriage Quidance Council, ἐκτὸς δὲ τοῦ Λονδίνου ἀνάλογα Κέντρα διαθέτουν καὶ ὅλαι αἱ ἄλλαι ἀγγλικαὶ πόλεις. Εἰς τὴν Φιλανδίαν τέλος λειτουργοῦν 10 Κρατικὰ Κέντρα προγαμιαίου προσανατολισμοῦ.

Βασικὸς ὡς εὐνόητον, σκοπὸς τοῦ προγαμιαίου προσανατολισμοῦ εἶναι ἡ διατήρησις τῆς ἑνότητος τῆς μελλούσης οἰκογενείας διὰ τῆς πραγματοποιήσεως μιᾶς φυσικῆς, ψυχικῆς καὶ πνευματικῆς ἁρμονίας μεταξὺ τῶν συζύγων. Αἱ πρὸς τοῦτο συμβολαὶ παρέχονται ὑπὸ συμβούλων εἰδικῶν διὰ τὴν ἐπίλυσιν προβλημάτων ἰατρικῶν, ψυχολογικῶν, πνευματικῶν, κοινωνικῶν καὶ νομικῶν. Περιττὸν νὰ λεχθῇ ὅτι σύμπας ὁ ἰατρικὸς καὶ νομικὸς κόσμος καὶ ὁ κλῆρος συμβάλλουν εἰς τὴν εὐόδωσιν τοῦ θεαρέστου αὐτοῦ ἰατροκοινωνικοῦ ἔργου.

Καὶ ταῦτα μὲν διὰ τὰς μελλονύμφους.

7. Ἡ Εὐγονικὴ διά τοὺς ἐγγάμους.

Ἂς ἔλθωμεν ὅμως εἰς τοὺς ἐγγάμους καὶ τὰ εἰδικὰ δι' αὐτοὺς Συμβουλευτικὰ Κέντρα Εὐγονικῆς. Πρέπει εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ λεχθῇ ὅτι τὸ ἔργον τῆς Εὐγονικῆς δὲν εἶναι πάντοτε εὔκολον ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀνήκει εἰς τοὺς ἀνωτέρους ὀργανισμοὺς καὶ εἶναι ὀλιγώτερον κατάλληλος διὰ τὴν ἐπαλήθευσιν τῶν νόμων τοῦ Mendel ἕνεκα κυρίως τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ τέκνων, ἅτινα γεννῶνται συνήθως ἐξ ἑνὸς ἀνδρογύνου ἢ ἕνεκα τοῦ βραδέος ρυθμοῦ ὑπὸ τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ ἀναπαραγωγή. Δυσχερὴς εἶναι ἐπίσης ἡ παρακολούθησις τῶν διαφόρων κληρονομικῶν ἐκδηλώσεων εἰς ἐπαρκῆ ἀριθμὸν γενεῶν.

Ἔτι μᾶλλον ὑστεροῦμεν σημαντικῶς, μέχρι σήμερον τοὐλάχιστον, εἰς τὰς γνώσεις μας περὶ τῆς φυσιολογίας τῶν γόνων καὶ διὰ τοῦτο δὲν δυνάμεθα πάντοτε νὰ παρεμποδίσωμεν τὴν ἐμφάνισιν κληρονομικῶν στιγμάτων δι' ἠπίων μέσων, δηλ. ἄνευ ἀφανισμοῦ τῶν βεβαρημένων ἀτόμων. Ἰδοὺ μερικὰ παραδείγματα ποὺ καθιστοῦν εὐνόητα τ' ἀνωτέρω.

Γνωρίζομεν λ.χ. σήμερον ὅτι ἐκ νοσηρῶν γόνων ποὺ ἐδράζονται εἰς τ' αὐτοσωμάτια τοῦ πυρῆνος προέρχεται ἡ βαρεῖα ἐκ γενετῆς ἰχθύωσις, ἡ ἀχονδροπλασία, ἡ χορεία, μερικαὶ μορφαὶ τοῦ διαβήτου ἢ τῆς λευχαιμίας καί τινες ἄλλαι νόσοι. Διὰ τὴν πρόληψιν τούτων συνιστᾶται ὡς τὸ καλύτερον μέσον ἡ ἀποφυγὴ γάμων μεταξὺ τῶν τέκνων τοιούτων ἀτόμων.

Γνωρίζομεν ἐπίσης ὅτι ἄλλαι νόσοι ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ φύλου, διότι οἱ γενεσιουργοὶ γόνοι των ἐδράζονται κυρίως ἐπὶ τῶν φυλετικῶν χρωματοσωματίων. Τοιαῦται νόσοι εἶναι ἡ αἱμορροφιλία, ὁ δαλτωνισμός, δηλ. ἡ μὴ σαφὴς διάκρισις τῶν χρωμάτων, τὸ νεανικὸν γλαύκωμα, ἡ ἀτροφία τῆς θηλῆς τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου, μερικαὶ μορφαὶ ἐκ γενετῆς ἀποπτώσεως τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς καὶ ἄλλαι τινες.

Πόσα ὅμως ἄλλα στοιχεῖα ποὺ ἀφοροῦν τοὺς γόνους μᾶς εἶναι ἄγνωστα; Ἐν τούτοις μᾶς εἶναι γνωστὰ τ' ἀποτελέσματά τους καὶ διὰ τοῦτο ἀθρόοι προσφεύγουν εἰς τὰ Κέντρα Εὐγονικῆς, οἱ ὑπὸ ποικίλων κληρονομικῶν νόσων βεβαρημένοι, ὡς λ.χ. οἱ ψυχοπαθεῖς, οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, οἱ ἐκ γενετῆς τυφλοί, οἱ τοξικομανεῖς, ἀκόμη δὲ οἱ θεωρούμενοι κληρονομικῶς συφιλιδικοὶ καὶ τόσοι ἄλλοι.

Εἰς τὴν Γερμανίαν λ.χ. ἕνας στατιστικολόγος εὗρεν 8,5 % σχιζοφρενεῖς καὶ 1—2 % διανοητικῶς καθυστερημένους, ὧν τὰ 2/3 ἐκ γενετῆς. Ἐν συνεχείᾳ

διεπίστωσεν ὅτι ἐὰν ἀμφότεροι οἱ γονεῖς ἦσαν διανοητικῶς καθυστερημένοι τὰ τέκνα των ἐπεβαρύνοντο ἐν ἀναλογίᾳ 82—94 τοῖς %. Ὅσάκις δὲ ὁ εἷς μόνον τῶν γεννητόρων τότε ἡ ἐπιβάρυνσις τῶν ἀπογόνων ἐμειοῦτο εἰς 33—44 %. Ὅταν δὲ οἱ γονεῖς ἦσαν ὑγιεῖς ἡ κληρονομικὴ ἐπιβάρυνσις περιωρίζετο ἀκόμη περισσότερον καὶ ἔφθανε τὰ 13—18 % μόνον.

Ἀπὸ ἄλλην ἀμερικανικὴν στατιστικὴν Εὐγονικῆς φύσεως πληροφορούμεθα ὅτι παρεμποδίζοντες τοὺς ἡμίσεις τῶν γάμων μεταξὺ διανοητικῶς καθυστερημένων ἀτόμων, κατορθώνομεν νὰ παράγωνται βεβαρημένοι μόνον ἐν ἀναλογίᾳ 5 %. Ἐὰν δὲ ἦτο δυνατὸν ν' ἀποστειρώσωμεν τοὺς ὑπολοίπους τότε θὰ κατωρθοῦτο ἡ ἐξάλειψις τῆς κληρονομικῆς αὐτῆς καταστάσεως ἐντὸς 50 ἐτῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἀπέφερε μεγάλην οἰκονομίαν δολλαρίων ἐτησίως εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν Κράτος.

Ἐκτὸς ὅμως τῆς σχιζοφρενείας καὶ τῆς διανοητικῆς καθυστερήσεως ἐπίσης ἡ μελαγχολία, ἡ μανία, ἡ ἰδιοπαθὴς ἐπιληψία, κληρονομοῦνται εἰς σημαντικὸν ποσοστὸν εἰς τοὺς ἀπογόνους.

Ἡ κληρονομικὴ ἐξ ἄλλου τύφλωσις ἀντιπροσωπεύει τὸ $^1/_3$ ὅλων τῶν τυφλῶν ἀτόμων ἐν Γερμανίᾳ.

Μία τοιαύτη περίπτωσις παρουσιάσθη εἰς τὴν Ecole de Puériculture ὅταν εὑρισκόμην εἰς Παρισίους. Ὁλοφυρομένη μία μητέρα προσεκόμισεν εἰς τὸ ὡς ἄνω Κέντρον τὸ πρῶτο της παιδὶ ἡλικίας 3 περίπου μηνῶν καὶ ἐζητοῦσε νὰ μάθῃ τὴν προέλευσιν τῆς ἐκ γενετῆς τυφλώσεώς του καὶ τὸ κυριώτερον ἐὰν διέτρεχε τὸν κίνδυνον νὰ φέρῃ εἰς τὸν κόσμον καὶ ἄλλα παιδιὰ μὲ τὴν κληρονομικὴν αὐτὴν νόσον. Σᾶς διαβεβαιῶ ὅτι διατηρῶ ἀκόμη στὴ μνήμη μου τὴν σπαραξικάρδιον ἐκείνην εἰκόνα, ἡ ὁποία καθὼς ἀντιλαμβάνεσθε ἦταν ἀξία νὰ κινητοποιήσῃ κάθε προσπάθειαν πρὸς πρόληψιν αὐτῆς.

Κάτι παρόμοιον ὅμως συμβαίνει καὶ παρ' ἡμῖν, διότι ἐπληροφορήθην ὅτι εἰς τὸν οἶκον τυφλῶν φιλοξενοῦνται 91 τυφλὰ παιδιά, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 24 εἶναι ἐκ γενετῆς τυφλὰ καὶ ἄλλα 2 εἶναι τυφλοκωφάλαλα.

Εἰς τὰ Συμβουλευτικὰ Κέντρα Εὐγονικῆς παρουσιάζονται συχνὰ καὶ διάφορες συγγενεῖς ἀνωμαλίες τῆς διαπλάσεως. Μία γερμανικὴ στατιστικὴ εὗρε τὴν συχνότητα αὐτῶν ηὐξημένην εἰς 1,90 % διὰ τὰ ἔτη 1950—1954, ἐνῷ ἦτο μόνον 0,70 % κατὰ τὰ ἔτη 1936—1939. Μία δὲ ἄλλη ἀμερικανικὴ στατιστικὴ τὰς ἀναβιβάζει περιέργως εἰς 3—12 %.

Πρὸς πρόληψιν αὐτῶν αἱ ἔγκυοι γυναῖκες πρέπει νὰ ἀποφεύγουν τὴν χρῆσιν τῶν ἀκτίνων Χ καὶ ραδίου καὶ ἄλλων χημικῶν οὐσιῶν (μολύβδου, μαγνησίου, βενζόλης κλπ.) ἐπίσης δὲ τὰς ἀβιταμινώσεις.

Ἀπὸ τὸ Α' Διεθνὲς Συνέδριον γενετικῆς τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἔγινεν ἐφέτος εἰς τὴν Κοπεγχάγην ἐπληροφορήθημεν πόσον ἐπιβλαβὴς ὑπῆρξε διὰ τὰς ἐγκύους καὶ τὰ ἔμβρυα αὐτῶν ἡ ἀτομικὴ ἐνέργεια. Πράγματι ἀπὸ μίαν στατιστικὴν βασιζομένην ἐπὶ 80.000 ἐγκύων ἐγνώσθη ὅτι ἡ ραδιενέργεια τῶν ἀτομικῶν βομβῶν, ποὺ ἐρρίφθησαν εἰς τὴν Χιροσίμα καὶ τὸ Ναγκασάκη, προεκάλεσεν ηὐξημένον ἀριθμὸν ἀποβολῶν, θανάτων νεογνῶν καὶ συγγενῶν διαμαρτιῶν τῆς διαπλάσεως, δηλ. δυσμορφιῶν τοῦ σώματος. Πρὸς πρόληψιν τῶν τελευταίων τούτων, ὅταν ἐννοεῖται εἶναι σοβαραί, ὁ εὐγονιστὴς φθάνει ἐνίοτε μέχρι τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ γάμου, ὅταν οἱ δύο οἰκογένειες ποὺ πρόκειται νὰ συγγενεύσουν παρουσιάζουν τὴν ἰδίαν ἀνωμαλίαν διαπλάσεως μεταξὺ τῶν μελῶν τους. Ἂς ἔλθωμεν τέλος εἰς τὰς τοξικώσεις. Ἐξ αὐτῶν ὁ ἀλκοολισμός, ἐν πρώτοις, προκαλεῖ ὄχι μόνον ἀποβολάς, προώρους τοκετούς, διαφόρους ἀνωμαλίας τῆς διαπλάσεως καὶ πρόωρον θνησιμότητα εἰς τὰ τέκνα, ἀλλὰ καὶ 15,40 % διαταραχὰς τῆς ὁμιλίας, 7,70 % ἐγκεφαλοπαθείας, 7,25 % ἐπιληψίαν καὶ 28,60 % ὀλιγοφρένειαν.

Ἀπὸ ἄλλην στατιστικὴν πληροφορούμεθα ὅτι τὸ $^1/_3$ τῶν ψυχοπαθῶν εἰς τὴν

Γαλλίαν ὀφείλεται εἰς τὸν ἀλκοολισμόν. Τοῦτο εἶναι εὐεξήγητον ἐφ' ὅσον ἀνὰ 50 ἐνηλίκους Γάλλους, ὡς ἀνεγράφη εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου, ἀντιστοιχεῖ ἓν ποτοπωλεῖον, δι' ὃ καὶ 1.720.000 Γάλλοι εἶναι ἀλκοολικοί. Καὶ τὸ ὡραῖον ὅμως φῦλον αὐτοτελῶς δὲν ὑστερεῖ, διότι ἐπὶ 174 ἀλκοολικῶν γυναικῶν 9 % ἦσαν ψυχοπαθεῖς, 2 % ἠλίθιες καὶ 1 % παράλυτες.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κοκκαϊνομανίαν εἶναι συχνὴ ἡ μικροκεφαλία, τὴν ὁποίαν παρουσιάζουν τὰ τέκνα τῶν τοιούτων γονέων.

Τέλος ὑπολείπεται ὁ καρκίνος, διὰ τὸν ὁποῖον ὅλοι θὰ ἔχετε τὴν ἀξίωσιν νὰ ἀκούσετε κάτι σχετικὸν πρὸς τὴν κληρονομικότητά του.

Αἱ πειραματικαὶ ἔρευναι ποὺ ἔχουν γίνει ἀπέδειξαν ὅτι ὁ καρκίνος αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ κληρονομικόν τινα παράγοντα. Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον κληρονομεῖται εἶναι ἡ εὐαισθησία ἔναντι τῶν καρκινογόνων παραγόντων ἢ ἂν θέλετε ἡ προδιάθεσις τοῦ ὀργανισμοῦ διὰ τὴν μετέπειτα δρᾶσιν ἑνὸς οἱουδήποτε καρκινογόνου παράγοντος, ὅστις ἄλλοτε εἶναι μηχανικῆς φύσεως, ἄλλοτε χημικῆς κ.ο.κ.

Ὑπάρχουν καὶ μερικοὶ οἱ ὁποῖοι ὑποστηρίζουν ὅτι ὁ καρκίνος προέρχεται ἀπὸ ἓν εἰδικὸν γονίδιον, τοῦ ὁποίου ἡ δρᾶσις συμπληροῦται καὶ ἐνισχύεται ἀπὸ ἕνα ἄλλον παράγοντα ποὺ εἶναι ἄσχετος πρὸς τὰ χρωματοσωμάτια.

Μολονότι ὁ καρκίνος δὲν εἶναι κληρονομικὴ νόσος ἐν τούτοις σχετίζεται μὲ τὴν Εὐγονικήν, ἐφ' ὅσον ἓν ἄτομον ἔχει 4 φορὰς τὴν πιθανότητα νὰ προσβληθῇ ὑπ' αὐτοῦ ἐὰν ἡ νόσος ὑπάρχῃ εἰς τὸ γενεολογικόν του δένδρον.

Μία στατιστικὴ ἔρευνα ἀπέδειξε πρὸ ἐτῶν ὅτι ἀπὸ 65.000 καρκινοπαθεῖς ἡ νόσος ἀνεφάνη εἰς τοὺς ἀπογόνους ἐν ἀναλογίᾳ 2,25 %, ἐνῷ ἀπὸ ἰσαρίθμους ὑγιεῖς ἐξεδηλώθη μόνον εἰς τὸ $^1/_4$ δηλ. ἐν ἀναλογίᾳ 0,65 %.

8. Μέτρα ἐφαρμοζόμενα ὑπὸ τῶν Συμβουλετικῶν Κέντρων Εὐγονικῆς καὶ ἀποτελέσματα τούτων.

Αὐτὴ περίπου εἶναι ἡ πελατεία τῶν Συμβουλευτικῶν Κέντρων Εὐγονικῆς καὶ ἐρωτᾶται μὲ ποῖα μέσα κατορθώνουν ταῦτα νὰ ἐξυπηρετοῦν τοὺς εἰς αὐτὰ προσερχομένους ;

Ὑπὸ ἔποψιν προληπτικὴν καθὼς ἐνθυμεῖσθε ἔχομεν τὴν προγαμιαίαν ἰατρικὴν ἐξέτασιν, ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ὁποίας ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως ἄλλοτε συμβουλεύομεν τὴν σύναψιν τοῦ γάμου καὶ ἄλλοτε τὴν ἀποφυγὴν αὐτοῦ.

Διὰ τοὺς ἰδίους προληπτικοὺς λόγους συνιστᾶται ἡ χρῆσις τῶν ἀντισυλληπτικῶν μέσων, ἡ πώλησις τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται διὰ Νόμου εἰς πολλὰς χώρας. Παρ' ἡμῖν εὐτυχῶς τὸ Ἀνώτατον Ὑγειονομικὸν Συμβούλιον δὲν ἐπέτρεψε ταύτην, διότι μεταπολεμικῶς ἔχει ἐλαττωθῇ σημαντικῶς ἡ ἀναπαραγωγικότης τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἕνεκα τῶν πολέμων, τῆς κατοχῆς καὶ ἄλλων λόγων. Διὰ τοῦτο ἐπιβάλλεται ἡ ταχεῖα αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γεννήσεων εἰς τὸ προπολεμικὸν ἐπίπεδον αὐτῶν διὰ καθαρῶς ἐθνικοὺς λόγους.

Ἄλλο μέσον εἶναι ἡ τεχνητὴ στείρωσις, τὴν ὁποίαν ἤδη ἀπὸ τοῦ 1907 ἐνομιμοποίησαν οἱ Ἀμερικανοὶ καὶ ἐν συνεχείᾳ οἱ Εὐρωπαῖοι, πρῶτοι δὲ μεταξὺ αὐτῶν οἱ Δανοί, οἱ ὁποῖοι τὴν ἐφαρμόζουν ἀπὸ τοῦ 1914 ἐπὶ ψυχοπαθῶν καὶ ἐγκληματιῶν δι' εὐνοήτους ἰατροκοινωνικοὺς λόγους. Εἰς τὴν Ἑλβετίαν γίνεται αὕτη ἀπὸ τοῦ 1928 ἐπὶ παντὸς ἀτόμου φέροντος ψυχικὰ κληρονομικὰ στίγματα.

Εἰς τὴν Γερμανίαν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἐτησίου Συνεδρίου τῆς Διεθνοῦς Βιολογικῆς Ἑταιρείας, ποὺ ἔγινε εἰς τὸ Ἀμβοῦργον τὸν Ἰούνιον τοῦ 1933, ἐξετέθησαν τὰ θαυμάσια ἀποτελέσματα τῆς τεχνητῆς στειρώσεως. Τὴν ἑπομένην ὁ Χίτλερ ἐθέσπισε παρόμοιον Νόμον διακηρύσσων ὅτι: «εἰς τὴν νέαν Γερμανίαν πρέπει νὰ ἀπαγορευθῇ » εἰς τοὺς ἠλιθίους, ψυχοπαθεῖς, ἀνιάτους καὶ ἐγκληματίας νὰ ἐπισσωρεύουν παιδιὰ » ποὺ ἀποτελοῦν βάρος καὶ κίνδυνον διὰ τὸ Γερμανικὸν Ἔθνος».

Εἰς τὰς Η.Π.Α. ὁ σχετικὸς νόμος συνεπληρώθη τῷ 1927 καὶ ἡ τεχνητὴ στείρωσις ἐφαρμόζεται εἰς τοὺς πτωχοὺς τῷ πνεύματι, τοὺς φυλετικῶν διεστραμμένους, τοὺς ἀνιάτους συφιλιδικούς. Μέχρι δὲ τοῦ 1949 εἶχον ὑποστῆ ἀποστείρωσιν 49.000 ψυχοπαθεῖς καὶ ἠλίθιοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες.

Τελευταῖον μέσον καὶ ἴσως τὸ μᾶλλον δυσάρεστον εἶναι ἡ ἔκτρωσις. Ἡ νομαθεσία μερικῶν χωρῶν προβλέπει τὴν ἔκτρωσιν ὄχι μόνον διὰ λόγους καθαρῶς θεραπευτικοὺς ποὺ ἀφοροῦν τὴν μητέρα, ἀλλὰ καὶ δι' εὐγονικοὺς τοιούτους, ὅταν δηλ. προβλέπεται ὅτι τὸ τέκνον θὰ φέρῃ κάποιαν σοβαρὰν κληρονομικὴν νόσον ἢ κληρονομικὸν στίγμα.

Συγκεκριμένως εἰς τὴν Σουηδίαν ὁ ἀπὸ τοῦ 1939 ἰσχύων νόμος ἐπιτρέπει καὶ συνιστᾷ τὴν ἔκτρωσιν ὅταν εἶναι βέβαιον ὅτι τὸ τεχθησόμενον θὰ φέρῃ ἀνωμαλίαν τινὰ τῆς διαπλάσεως ἢ ψυχικὴν νόσον. Διὰ νὰ γίνῃ ὅμως αὕτη χρειάζεται ἔγγραφος συγκατάθεσις τῆς μητρὸς καὶ ἔγκρισις τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

Εἰς τὴν Δανίαν ἐθεσπίσθη διὰ νόμου τὴν ἰδίαν ἐποχὴν ἡ ἔκτρωσις ἐπὶ προφανοῦς κινδύνου δι' ἐπιληψίαν, ψυχοπάθειαν, τύφλωσιν, κωφαλαλίαν, ἀλκοολισμόν, ἀνωμαλίας τῆς διαπλάσεως (δισχιδῆ ράχιν, ἀχονδροπλασίαν), δι' ἐγκληματικότητα.

Εἰς τὴν Ἑλβετίαν ἡ εὐγονικὴ ἔκτρωσις καθιερώθη διὰ νόμου ἀπὸ τοῦ 1922, γίνεται δὲ μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου.

Εἰς τὴν Ἰαπωνίαν ἡ Δίαιτα κατωχύρωσεν ἀπὸ τοῦ 1948 τὴν εὐγονικὴν προστασίαν τῶν πολιτῶν, ἐπιτρέψασα διὰ νόμου τὴν τεχνητὴν στείρωσιν καὶ τὴν ἔκτρωσιν μετ' ἔγκρισιν τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς εὐγονικῆς προστασίας. Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ἐν λόγῳ ἐπιτροπῆς ὑπάγονται 800 κέντρα ὑγιεινῆς, εἰς ἕκαστον τῶν ὁποίων ὑπάρχει ἰδιαίτερον τμῆμα συμβουλευτικὸν τοῦ γάμου. Εἰς τὴν Χώραν αὐτὴν ὡς καὶ μερικὰς ἄλλας ἡ ἔκτρωσις γίνεται συχνάκις καὶ διὰ λόγους οἰκονομικούς, δεόντως ἀποδεικνυομένους.

Συνοψίζων ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἡ προγαμιαία ἰατρικὴ ἐξέτασις, ἡ χρῆσις τῶν ἀντισυλληπτικῶν, ἡ τεχνητὴ στείρωσις καὶ ἡ προληπτικὴ ἔκτρωσις ἀποτελοῦν τὴν τετραλογίαν ἐφ' ἧς στηρίζεται ἡ εὐγονικὴ πολιτικὴ τῶν περισσοτέρων ἰατροκοινωνικῶς προηγμένων Κρατῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τ' ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα ἀπέδωσεν ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῆς καταφαίνεται αὕτη ἐκ τῶν ἑξῆς ὀλίγων παραδειγμάτων:

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ Σκωτίαν τῷ 1954 προσῆλθεν εἰς τὰ 300 Συμβουλευτικὰ Κέντρα Εὐγονικῆς 200.000 γυναῖκες καὶ ἔτυχον τῆς δεούσης καθοδηγήσεως εἰς τὰ ζητήματα τοῦ γάμου καὶ τῆς διαιωνίσεως τοῦ εἴδους.

Εἰς τὰ ἴδια Κέντρα τῆς Ἀμερικῆς ὑποβάλλονται εἰς ἔλεγχον τῶν γεννήσεων διὰ λόγους εὐγονικοὺς καὶ ἰατροκοινωνικοὺς τὰ 60—80 % τῶν ἀνδρογύνων. Εἰδικῶς δὲ τῷ 1949 ὑπεβλήθησαν εἰς τεχνητὴν στείρωσιν 49.000 ψυχοπαθῶν καὶ ἠλιθίων, ἐνῷ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκτρώσεων ἀνῆλθε τὸ ἔτος ἐκεῖνον εἰς 210.000. Ἐν Γερμανίᾳ μέχρι τῆς κηρύξεως τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου εἶχον ἐνεργηθῆ περὶ τὰς 55.000 ἀποστειρωτικαὶ ἐπεμβάσεις μὲ θνησιμότητα μόλις φθάνουσαν τὰ 0,40 ο/ο.

Ἀντικειμενικῶς κρίνοντες τὰ ὑπὸ τῆς Εὐγονικῆς ἐφαρμοζόμενα μέτρα πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἐνίοτε εἶναι ταῦτα δυσάρεστα καὶ ἀνεπιθύμητα.

Συχνάκις εἶναι ἀντίθετα πρὸς τὰς κρατούσας ἀντιλήψεις περὶ ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τοῦ πολιτισμοῦ μας. Ἐν τοσούτῳ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν μέτρων τούτων εἶναι ἐπιβεβλημένη, διότι ἐξυπηρετεῖ τὸ συμφέρον τῆς ὁλότητος.

«Ἡ ζωὴ ἑνὸς Ἔθνους, διεκήρυσσεν ὁ διάσημος βιολόγος τῆς Γαλλίας Wolff » ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς ἰδίας του δυνάμεις, αἵτινες πάλιν ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν » καὶ τὴν ψυχοσωματικὴν ὑγείαν τοῦ συνόλου τῶν πολιτῶν του».

Ἄρα ἰσχύει, διὰ τὴν Εὐγονικὴν ὅ,τι καὶ διὰ τὴν Ἰατρικὴν Ἐπιστήμην ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῆς, ἡ ὁποία κατώρθωσε νὰ περιφρουρήσῃ διὰ πολλῶν μέσων τὴν ὑγείαν ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἀτόμων καὶ οὕτως ἐπέτυχε τὴν παράτασιν τοῦ προσδοκίμου τῆς ἐπιβιώσεως, ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς μακροβιότητος ἐκείνων οἱ ὁποῖοι διῆλθον τὴν παιδικὴν καὶ ἐμβρυϊκὴν ἡλικίαν.

9. Ἐπίλογος.

Κυρίαι καὶ Κύριοι,

Πάντα ὅσα ἐν συντομίᾳ ἐξετέθησαν κατὰ τὴν ἀποψινὴν ὁμιλίαν νομίζω ὅτι εἶναι ἱκανὰ νὰ μᾶς πείσουν πόσον χρήσιμος καὶ ἀποδοτικὴ θὰ εἶναι ἡ ἵδρυσις, ὑφ' οὓς ὅρους ἀνωτέρω ἐξεθέσαμεν Σ.Κ.Ε. καὶ ἐν Ἑλλάδι, διὰ νὰ προληφθῇ κατὰ τὸ δυνατὸν ἡ γέννησις κληρονομικῶς βεβαρημένων ἀτόμων.

Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ θέλει ἐπιτευχθῆ εἰς μέγα ποσοστὸν ἡ ποιοτικὴ ἐξυγίανσις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἐὰν κατορθώσῃ νὰ ἀποκατασταθῇ καὶ ποσοτικῶς διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γεννήσεων, τῶν ὁποίων τόσην ἔχει ἀνάγκην, τότε ὄχι μόνον θὰ ἰσχύῃ δι' αὐτὸν ἡ γνωστὴ περικοπὴ τῆς βίβλου «Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε», ἀλλὰ θὰ διαπιστοῦται ἐκ παραλλήλου ὅτι πράγματι ὁ Δημιουργὸς ἔπλασε τὸν ἄνθρωπον «κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν αὐτοῦ». Ὡσαύτως διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ θὰ διαφυλαχθοῦν αἱ ἄρισται ἰδιότητες, αἵτινες χαρακτηρίζουν τὴν φυλήν μας καὶ αἱ ὁποῖαι ἐξελισσόμεναι κατὰ τὴν ὀρθὴν κατεύθυνσιν θὰ ὠφελήσουν τόσον ἡμᾶς, ὅσον καὶ τὸ σύνολον τῶν ἐπὶ τῆς γῆς λαῶν.

ΛΥΣΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

Ἡ λύσις τοῦ Ἀστυνομικοῦ προβλήματος τοῦ 91ου τεύχους ὑπὸ τὸν τίτλον «ὁ λαθρέμπορος», εἶναι ἡ ἑξῆς :

Ἐκεῖνο ποὺ ἔκαμε τὸν συνεργάτην μας νὰ ὑποψιασθῇ τὸν Ἀρχιφύλακα, ἦτο ὁ ἠλεκτρικὸς φανός, ὁ ὁποῖος βρέθηκε σβησμένος πλησίον του.

Ἐὰν ἡ ἱστορία τῆς ἀποδράσεως τοῦ κρατουμένου ἦτο ἀκριβὴς τότε ὁ φακὸς θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε βρεθῇ ἀναμμένος, ἐφ' ὅσον διεπιστώθη ὅτι ἡ στήλη δὲν εἶχεν ἐξαντληθῇ.

Ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας, ἀπέστειλαν ὀρθὴν λύσιν ὁ ἀστυφύλαξ Ψαρράκης Ἐμμανουὴλ καὶ ὁ ἰδιώτης Μανοῦσος Γεώργιος, μαθητής.

Η ΟΥΓΓΡΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ Η ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ

—Ὁ Ὀκτώβριος τοῦ 1917 καὶ ὁ Ὀκτώβριος τοῦ 1956, ἱστορικοὶ σταθμοὶ τοῦ κομμουνισμοῦ—

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου
καὶ Κοινωνιολόγου
κ. **ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΣΤΑΥΡΙΔΗ**

(Συνέχεια καὶ τέλος)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ:

6.—Συμπεράσματα—Α'. Ἀπὸ ἰδεολογικῆς πλευρᾶς,—Β'. Ἀπὸ Οὐγγρικῆς πλευρᾶς,—Γ'. Ἀπὸ Ρωσικῆς πλευρᾶς,—Δ'. Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν Λυτικῶν.

***

6. Συμπεράσματα

Ἐξ ὅλων τῶν ἀνωτέρω ἐξάγονται τὰ ἑξῆς ἀδιαμφισβήτητα συμπεράσματα, τὰ ὁποῖα καὶ πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει του πᾶς ἐλεύθερος τὴν σκέψιν ἄνθρωπος.

Α'. Ἀπὸ ἰδεολογικῆς πλευρᾶς

1. Ὁ Κομμουνισμὸς κατέρρευσεν ὡς ἰδεολογία, κοσμοθεωρία, βιοθεωρία, σύστημα ἢ κοινωνικὸν οἰκοδόμημα! Μαρξισμὸς μὲ εἰσβολὴν στρατοῦ προλεταριακοῦ πρὸς κατάπνιξιν ἐπαναστάσεως προλεταρίων δὲν νοεῖται! Λενινισμὸς μὲ ἐπανάστασιν ὁλοκλήρου λαοῦ καὶ αὐτῶν τῶν νηπίων κατὰ Κομμουνιστικοῦ Κράτους, εἶναι κάτι τὸ ἀσύλληπτον. Τὰ ὀστᾶ τοῦ Μὰρξ θὰ ἀναπηδοῦν ἀσφαλῶς μέσα εἰς τὸν τάφον των καὶ ἡ μούμια τοῦ Λένιν θὰ πρέπῃ νὰ τίλῃ τὰς ὀλίγας ἀπομεινάσας τρίχας τῆς κεφαλῆς του ἢ τοῦ ὑπογενείου του! Δὲν ἔμεινε τίποτε ὄρθιον διὰ νὰ πιστεύῃ κανεὶς κομμουνιστὴς ἀπὸ τὰ δόγματα τοῦ Μὰρξ καὶ τὰ θέσφατα τοῦ ποντίφηκος Λένιν! Τὸ «Προλετάριοι ὅλου τοῦ κόσμου ἑνωθεῖτε» μετεβλήθη εἰς «Προλετάριοι ἐπιτεθῆτε ἐναντίον ἀλλήλων καὶ ἀλληλοεξοντωθῆτε»! Ὁ Λένιν ἔλεγεν, ὅτι ὁ Σοσιαλισμὸς τῆς Β' Διεθνοῦς τῆς Βέρνης ἐπνίγη εἰς τὸν βοῦρκον τοῦ Ὀππορτουνισμοῦ. Καὶ δὲν εἶχε ἄδικον, ὅταν βλέπωμεν καὶ τὸ σημερινὸν κατάντημά του μὲ τοὺς Γάλλους Σοσιαλιστὰς τοῦ Γκὺ—Μολλέ! Ἀλλὰ καὶ ὁ Κομμουνισμὸς τοῦ Κρεμλίνου ἐπνίγη εἰς τὸν βοῦρκον ποὺ ἐσχημάτισαν εἰς τὴν Βουδαπέστην ἡ κόνις τῶν κρημνισθέντων κτιρίων, ἀναμιγνυομένη μὲ τὸ αἷμα τῶν Οὐγγρων ἐργατῶν καὶ φοιτητῶν! Ἐπνίγη εἰς τὸν βοῦρκον τοῦ Ρωσικοῦ ἐπεκτατισμοῦ καὶ Ἰμπεριαλισμοῦ! Καὶ ὅμως τὸ 20ὸν Συνέδριον τοῦ Κ.Κ.Ρ. ἀποκηρῦξαν τὸν Σταλινισμὸν διεκήρυξεν ὑποκριτικώτατα, ὅτι ἐφ' ἑξῆς θὰ καθοδηγῆται μόνον ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ Μαρξισμοῦ καὶ Λενινισμοῦ! Καὶ αὐτὰς ἀκριβῶς ἔστειλαν εἰς τὸν διάβολον μὲ τὰς ἐν Οὐγγαρίᾳ πράξεις των!

2. Ἡ ἀπόπειρα τοῦ Κρεμλίνου καὶ ὅλων τῶν ἐθελοτυφλούντων κομμουνιστῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ οἱ ἐν Ἑλλάδι, νὰ ἑρμηνεύσουν τὴν Οὐγγρικὴν Ἐπανάστασιν, ὡς ἀντεπανάστασιν στοιχείων τῆς ἄλλοτε Φεουδαρχίας ἢ Ἀστικῆς τάξεως, ὀπαδῶν τοῦ Χόρτυ κλπ. ἀπέτυχεν οἰκτρῶς, ὡς ψεῦδος ἀσύστολον, μέχρι τοῦ σημείου ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ Τίτο νὰ ἐπιβεβαιώσῃ μὲ τὸ κομμουνιστικὸν κῦρος του, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἐπαναστάσεως ὁλοκλήρου τοῦ Οὐγγρικοῦ λαοῦ! Ἀλλὰ κατὰ τίνος κοινωνικῆς τάξεως ἐπανεστάτησεν τὸ Οὐγγρικὸν Προλεταριᾶτον; Δὲν εἶχεν ἐκπρολεταρισθῆ ὅλος ὁ Οὐγγρικὸς λαός; Καὶ ἂν παραδεχθῶμεν, ὅτι εἶχαν ἀπομείνει ὀλίγα στοιχεῖα μὴ ἐκπρολεταριασθέντα, πῶς αὐτὰ τὰ ὀλίγα στοιχεῖα ἔκαμαν μίαν ἐπανάστασιν πρὸ τῆς ὁποίας ὑπεχώρησεν τὸ Κομμουνιστικὸν Κράτος, τὸ Προλεταριακὸν Κράτος καὶ αὐτὰ τὰ Ρωσικὰ τάνκς, μέχρις ὅτου τὸ Κρεμλῖνον μεταβάλῃ τακτικήν; Μήπως ὁ Ματίας Ρακόζυ ἢ ὁ Ἔρνο Γκέροε δὲν ἀνῆκον εἰς τὸ Προλεταριᾶτον καὶ ἐπανεστάτησε κατ' αὐτῶν τοῦτο; Πῶς νοεῖται διαλεκτικῶς ἡ

ἐπανάστασις εἰς μίαν ἀταξικὴν κοινωνίαν, οἵα εἶχε καταστῆ ἡ Οὐγγρικὴ τοιαύτη ὑπὸ τὸ Κομμουνιστικὸν καθεστώς; Δὲν εἶναι λοιπὸν κουρελόχαρτα διὰ τὸν σκουπιδοτενεκὲν τὰ βιβλία τοῦ Μὰρξ καὶ τοῦ Λένιν καὶ ὅλη ἡ ξεπερασμένη ἀπὸ πολλοῦ Κομμουνιστικὴ φιλολογία; Δὲν εἶναι πλέον καταφανὴς ἀγυρτεία τὸ νὰ ἐπιμένῃ κανεὶς εἰς τὴν ἀξίαν τῶν Κομμουνιστικῶν θεωριῶν;

3. Τρανωτάτην ἀπόδειξιν τῆς μηδεμίαν πρὸς τὰς Κομμουνιστικὰς θεωρίας σχέσιν ἐχούσης 'Ιμπεριαλιστικῆς ἐπιδρομῆς τῶν Ρωσικῶν Στρατευμάτων κατὰ τοῦ Οὐγγρικοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἐπαναστάσεώς του, ἀποτελεῖ ὅτι καὶ Ρῶσοι ἀκόμη ἐκ τοῦ Στρατοῦ τούτου, πιστεύσαντες ἀφελῶς εἰς τὰς Κομμουνιστικὰς ἀρχάς, παρεδόθησαν καὶ ηὐτομόλησαν πρὸς τοὺς Οὐγγρους 'Επαναστάτας, ὅταν καταφανῶς εἶδον τὰς ἀρχὰς ταύτας ἀνατρεπομένας καὶ παραγνωριζομένας ὑπὸ τῆς Ρωσικῆς Πολιτικῆς ἡγεσίας! Καταπέλτην καταδίκης διὰ τὸν Ρωσικὸν Κομμουνισμὸν ἀποτελεῖ ἡ εἰλικρινὴς δήλωσις τοῦ αὐτομολήσαντος μὲ ὅλην τὴν μονάδα του πρὸς τοὺς ἐπαναστάτας Οὐγγρους Ρώσου Διοικητοῦ μονάδος τάνκς, εἰπόντος πρὸς τοὺς ἐπαναστάτας:

—«Μᾶς εἶπαν νὰ ἔλθωμεν ἐδῶ διὰ νὰ καταπνίξωμεν ἐπανάστασιν ἀντιδρα-» στικῶν στοιχείων, ὀργάνων τοῦ Καπιταλισμοῦ καὶ τοῦ Δυτικοῦ 'Ιμπεριαλισμοῦ. » 'Αλλ' ἐγὼ βλέπω, ὅτι οἱ 'Επαναστάται εἶναι ἐργάται καὶ φοιτηταί, ἀληθινοὶ προ-» λετάριοι! Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ διατάξω πῦρ κατὰ προλεταρίων;»

4. 'Επὶ δέκα ἔτη ὁ Κομμουνισμὸς ἐν Οὐγγαρίᾳ κυριαρχῶν, ὄχι μόνον δὲν ἠδυνήθη νὰ πνίξῃ τὴν ἐθνικὴν ἰδέαν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Οὐγγρικοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἔγινε αἰτία διὰ τῆς ἀσκηθείσης παρ' αὐτοῦ τρομοκρατίας καὶ καταπιέσεως, ὡς καὶ τῆς ὑπὸ τῶν Ρώσων ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἱδρῶτος τοῦ λαοῦ, νὰ γιγαντωθῇ αὕτη καὶ νὰ ἐμπνέῃ σήμερα τὸ σύνολον τοῦ Οὐγγρικοῦ λαοῦ καὶ αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς 'Αξιωματικοὺς τοῦ Οὐγγρικοῦ 'Ερυθροῦ Στρατοῦ, οἵτινες προήρχοντο ἀπὸ τὸ Κ.Κ. τῆς Οὐγγαρίας, εἰς τρόπον, ὥστε νὰ ξυλώνουν ὅλοι τὸν 'Ερυθρὸν ἀστέρα ἀπὸ τὰς σημαίας καὶ τὰς στολὰς των καὶ νὰ τάσσωνται παρὰ τὸ πλευρὸν ἐκείνων κατὰ τῶν ὁποίων διετάχθησαν νὰ πολεμήσουν! Διότι ἐπείσθησαν, ὅτι οἱ 'Επαναστάται εἶναι οἱ φορεῖς τῆς Οὐγγρικῆς 'Εθνικῆς ἰδέας, τοῦ Οὐγγρικοῦ πατριωτισμοῦ καὶ ὄχι οἱ Ρακόζυ, Γκέροε, Καντὰρ κλπ. 'Η 'Εθνικὴ ἰδέα ἦτο ἰσχυροτέρα ἀπὸ τὸν Κομμουνισμόν, ἀκόμη καὶ μέσα εἰς τὴν ψυχὴν τῶν 'Αξιωματικῶν ἑνὸς Κομμουνιστικοῦ Στρατοῦ στυλοβάτου Κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος! Διὰ τοῦτο ἐπιμένομεν πάντοτε, ὅτι ἡ 'Εθνικὴ ἰδέα, ἡ γιγαντουμένη πανταχοῦ, ἡ γεννωμένη καὶ ἐκεῖ ποὺ δὲν ὑπῆρχε, εἶναι ἡ μόνη ἰδεολογικῶς νικήτρια εἰς τοὺς πολέμους, νικήτρια τόσον κατὰ τοῦ Κομμουνισμοῦ, ὅσον ὑπῆρξε νικήτρια καὶ κατὰ τοῦ Φασισμοῦ, κατ' ἀμφοτέρων δηλαδὴ τῶν μορφῶν τοῦ 'Ολοκληρωτισμοῦ.

Β'. 'Απὸ Οὐγγρικῆς πλευρᾶς

1. 'Ο Οὐγγρικὸς λαὸς ἐπανεστάτησεν ἐκ συναισθηματικοῦ αὐθορμητισμοῦ, παρασυρθεὶς ἀπὸ τὸν ἐπαναστατικὸν ἄνεμον ποὺ ἔπνευσεν ἐκ Πολωνίας. Οὔτε προπαρασκευή, οὔτε ἡγεσία ὑπῆρχεν. Ἦρχισεν ἀπὸ διαμαρτυρίαν καὶ ἐπέρασεν ὅλα τὰ στάδια τῆς ἐξελίξεως μιᾶς μαζικῆς κινητοποιήσεως καὶ ἐπαναστατικῆς δράσεως. Διαμαρτυρία, συγκεντρώσεις, μαχητικαὶ διαδηλώσεις διὰ μεταρρυθμίσεις ἐντὸς τοῦ Κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος. 'Εν συνεχείᾳ ὅμως Τιτοϊσμός, ἐθνικισμός, ἀντιρωσισμός, ἀντικομμουνισμός!

'Ο Τιτοϊσμὸς ὅμως δὲν δύναται νὰ ἀποτελέσῃ βαθμίδα εἰς τὴν ὁποίαν δύναται νὰ σταθῇ μία ἐπανάστασις, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἕνα Τίτο ἢ ἕνα Γκομούλκα, ἕνα ἡγέτην τέλος πάντων, ὅστις νὰ τὴν συγκρατήσῃ εἰς τὴν βαθμίδα αὐτήν. Μία ἐπανάστασις εἶναι δυναμισμός, ὅστις χωρὶς χαλινὸν κατ' ἀνάγκην ἐκτρέπεται εἰς καταστροφικὴν δρᾶσιν. Ἅλλωστε καὶ βασικῶς ὁ Τιτοϊσμὸς εἶναι κίνημα καὶ ὄχι καθεστώς,

εἶναι βαθμὶς προσωρινὴ (καὶ δι' αὐτὴν ἀκόμη τὴν Γιουγκοσλαυΐαν καὶ ὄχι τελικὴ μορφὴ κοινωνικῆς ὑφῆς (Structure), εἶναι τοπικὸν φυτόν, τοῦ ὁποίου ἡ μεταφύτευσις εἰς ἄλλην χώραν δὲν δύναται νὰ εἶναι πανομοιότυπος, χωρὶς νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψει κατόπιν μελέτης αἱ τοπικαὶ ἰδιομορφίαι. Ἡ Γιουγκοσλαυΐα καὶ ἡ Πολωνία εἶναι πολυεθνεῖς χῶραι καὶ ἔχουν πολλὰς ἐσωτερικὰς ἐθνικὰς ἀντιθέσεις, αἵτινες εἰς ἕνα Τιτοϊσμὸν εὑρίσκουν μίαν διέξοδον, ἐνῶ ὁ Οὐγγρικὸς λαὸς ἔχει πλήρη Ἐθνικὴν ὁμοιογένειαν καὶ ὄχι μόνον δὲν ἔχει, ἐσωτερικῶς σοβαρὰς μειονότητας, ἀλλ' ἔχει καὶ ἴδια ἰρρεντεντιστικὰ ζητήματα, ἔχει δηλαδὴ ἀδελφοὺς ὁμαίμονας ὑποτεταγμένους εἰς τὰς ὁμόρους χώρας, πρᾶγμα ποὺ ἐκτρέφει ἕνα ἄκρατον ἐθνικισμόν, δυσκόλως δυνάμενον νὰ κρατηθῇ εἰς τὰ ὅρια ἑνὸς Τιτοϊσμοῦ καὶ νὰ μὴ προχωρήσῃ περαιτέρω!

2. Ἀπεδείχθη περιτράνως, ὅτι ἡ δύναμις τοῦ Κομμουνισμοῦ ἐν Οὐγγαρίᾳ εἶναι ἴση πρὸς τὸ μηδέν, σχεδόν, καὶ ὅτι πλὴν ὀλίγων ἀγυρτῶν λειχόντων τοὺς πόδας τῶν Ρώσων, λόγῳ ἀτομικῶν συμφερόντων καὶ ἀρριβισμοῦ, ὁ Οὐγγρικὸς λαός, μηδὲ αὐτῶν τῶν μελῶν τοῦ Κ.Κ. Οὐγγαρίας ἐξαιρουμένων διαπνέεται ἀπὸ ἄκρατον ἐθνικισμόν. Πρέπει δὲ νὰ εἰκάζεται βασίμως, ὅτι περίπου ἡ ἴδια κατάστασις ἀπὸ ἀπόψεως φρονημάτων ἐπικρατεῖ καὶ εἰς τὰς ἄλλας δορυφόρους χώρας. Τὸ πολὺ πλῆθος τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὰ Κ.Κ. τῶν δορυφόρων, ἐνεγράφη μόνον διὰ νὰ βελτιώσῃ κάπως τὴν θέσιν του, ἐφ' ὅσον οἱ ἐγγεγραμμένοι ἔχουν ἰδιαίτερα ὠφελήματα καὶ προνόμια ποικίλης μορφῆς.

3. Ἐὰν ὁ Οὐγγρικὸς λαὸς δὲν ἠσπάσθη τὸν Κομμουνισμὸν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν 10ετίαν καὶ σύσσωμος ἀπεπειράθη νὰ ἀπαλλαγῇ αὐτοῦ δι' αὐθορμήτου, ἀπαρασκεύου καὶ ἄνευ ἡγεσίας ἐπαναστάσεώς του, δὲν πρόκειται βεβαίως νὰ ἀσπασθῇ τὸν Κομμουνισμὸν ἀπὸ τώρα καὶ εἰς τὸ ἑξῆς, μετὰ τὰς ἑκατόμβας τῶν θυμάτων, μετὰ τὰς δημιουργηθείσας πλέον ἐπαναστατικὰς κατὰ τοῦ Κομμουνισμοῦ παραδόσεις. Θὰ ὑποστῇ τὸ Κομμουνιστικὸν καθεστὼς τῆς δουλείας, ἕως ὅτου ἔλθῃ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἕως ὅτου θὰ ἐλέγομεν κατὰ τὴν Μαρξιστικὴν ἔκφρασιν «ὡριμάσουν οἱ ματεριαλιστικοὶ ὅροι τῆς καταρρεύσεως τοῦ Κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος»!!! (Πῶς στρέφονται τὰ θέσφατα τοῦ Μὰρξ κατὰ τοῦ Κομμουνισμοῦ!!).

Γ'. Ἀπὸ Ρωσικῆς πλευρᾶς:

1. Ὁ Ρωσικὸς Κομμουνισμὸς δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν πλέον μὲ τὸν Μαρξισμόν, οὔτε μὲ τὸν Σοσιαλισμόν, οὔτε μὲ αὐτὸν τὸν Λενινισμόν! Εἶναι ἄκρατος Σωβινισμός, ἐπεκτατισμὸς (Extransionisme), Ἰμπεριαλισμός. Μεταχειρίζεται καὶ τὴν ὠμοτέραν βίαν διὰ νὰ μὴ χάσῃ τίποτε ἀπὸ τὰ κεκτημένα, ἐποφθαλμιῶν ὄχι μόνον ὅσα ὁ Πανσλαβισμὸς τῆς ἐποχῆς Αἰκατερίνης τῆς Β'., ἀλλὰ Κοσμοκρατορίαν μὲ βλέψεις καὶ ἐπ' αὐτῆς ἀκόμη τῆς... Ἀνταρκτίδος! Ὁ Κομμουνισμὸς τοῦ Κρεμλίνου εἶναι προσωπεῖον διὰ τοὺς ἀφελεῖς καὶ δόλωμα διὰ τοὺς ἀγύρτας τῶν ἄλλων χωρῶν, ἵνα καταστοῦν ὄργανα τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ Κρεμλίνου.

2. Τὰ Κομμουνιστικὰ συνθήματα περὶ εἰρήνης, συνυπάρξεως, ἐκδημοκρατισμοῦ, καταργήσεως τῆς δικτατορίας κλπ. εἶναι φενάκη, ἀπάτη, εἶναι τὸ μαντῆλι τῆς γιαγιᾶς τῆς Κοκκινοσκουφίτσας, ποὺ ἐφόρεσεν ὁ λύκος (εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἡ ἄρκτος)! Ὁ Ρωσικὸς Κομμουνισμὸς ἐννοεῖ τὴν εἰρήνην, ὡς κυριαρχίαν τοῦ ἑνὸς ἐφ' ὅλου τοῦ κόσμου (Pax sovietica)· τὴν συνύπαρξιν, ὡς ὑποταγήν· τὴν Δημοκρατίαν, ὡς πειθαρχίαν εἰς τὰ κελεύσματα τοῦ Κ.Κ.· τὴν κατάργησιν τῆς Δικτατορίας, ὡς ἀνυπαρξίαν πάσης ἀντιδράσεως· τὴν οὐδετερότητα, ὡς διάσπασιν τῶν ἀντιπάλων καὶ τὴν ἐλευθερίαν, ὡς χορὸν μὲ τὴν ὀρχήστραν τοῦ Κρεμλίνου!

3. Ἡ Ρωσικὴ ἰσχὺς εἶναι μᾶλλον μπαμπούλας, ὅταν ὅλοι μὲν οἱ λαοὶ

τοῦ παραπετάσματος εἶναι ἐναντίον τῆς Ρωσίας καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Ρωσικὸς λαὸς ἔχη τέκνα, ἐμφορούμενα ἀπὸ ἀπόψεις, οἵας εἶχον οἱ αὐτομολήσαντες πρὸς τοὺς Οὔγγρους ἐπαναστάτας Ρῶσοι στρατιωτικοί!!

4. 'Ο 'Αποσταλινισμὸς ὑπῆρξεν μόνον μέσον δικαιολογίας καὶ διατηρήσεως εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν διαδόχων καὶ συνεργατῶν τοῦ Στάλιν. Διὰ τοῦ ἀποσταλινισμοῦ δὲν ἐννοοῦν νὰ ἀπαρνηθῶσιν τὰς μεθόδους ἐπιβολῆς τοῦ Στάλιν, οὔτε τὴν ἐπεκτατικὴν πολιτικὴν ἐκείνου,ἀλλὰ μόνον νὰ ἀπαλλαγοῦν τῶν εὐθυνῶν τοῦ Στάλιν, νὰ ἀποπλυθοῦν ἀπὸ τὴν συνενοχήν των εἰς τὰ ἐγκλήματα καὶ τὸ ρυπαρὸν παρελθὸν ἐκείνου, νὰ δημιουργήσουν τὴν ἐντύπωσιν διαφορᾶς ἀπὸ αὐτόν, γενόμενοι κατήγοροι αὐτοῦ μετὰ θάνατον, ποῖοι; οἱ συνεργάται του εἰς τὴν κατατυράννησιν τοῦ Ρωσικοῦ λαοῦ καὶ εἰς τὴν διαταραχὴν ὅλου τοῦ κόσμου!

Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς ἐπιμένομεν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ἡ καὶ ὑπὸ τοῦ Στρατάρχου Τίτο ἐπιβεβαιωθεῖσα γνωστὴ διάστασις γνωμῶν εἰς τὸ Κρεμλῖνον δὲν εἶναι διαφωνία βασικὴ ἐπὶ τῆς κατευθύνσεως τῆς πολιτικῆς καὶ τῶν σκοπῶν αὐτῆς, ἀλλὰ διαφωνία ἐπὶ τοῦ προσωπείου ποὺ θὰ φορεθῇ καὶ τῶν χρωμάτων αὐτοῦ! 'Ο Σταλινισμὸς παραμένει κατὰ βάσιν ἡ κυρία γραμμὴ κατευθύνσεως, ἡ βασικὴ μεθοδολογία. Καὶ ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου σημείου, ἴσως ὁ Στάλιν νὰ ἔχῃ καὶ δίκαιον! Διότι ἕνας λαὸς 200.000.000 ψυχῶν, συνηθισμένος εἰς τὸ κνοῦτον τῶν βογιάρων, ἀμόρφωτος, ἀπολίτιστος, εἰς πρωτόγονον κατάστασιν διαβιῶν εἰς τὸ ἔδαφος τῆς Στέππας, τοῦ μολυβένιου οὐρανοῦ, καὶ τοῦ κλίματος τῶν χιονοθυελλῶν, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ κρατηθῇ ὑπὸ τὴν Κομμουνιστικὴν πτέρναν ἄνευ κνούτου, ἐξοριῶν, ἐκτοπισμῶν, φυλακίσεων καί... ἐγκλημάτων!! 'Εὰν ὁ ἀποσταλινισμὸς σημαίνῃ ἄρνησιν ὅλων αὐτῶν, τότε εἶναι ἀδύνατον νὰ κρατηθῇ ἡ Ρωσία ὑπὸ τὸ σημερινόν της καθεστώς! Τὸ σφάλμα ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι, ἂν ὁ Σταλινισμὸς ἐταίριαζε διὰ τὴν Στέππαν, δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐπὶ πολιτισμένων λαῶν τῆς Εὐρώπης!

Δ'. 'Απὸ τῆς πλευρᾶς τῶν Δυτικῶν:

1. 'Η ἀμυντικὴ στάσις δὲν δύναται νὰ διατηρηθῇ ἐπ' ἄπειρον καὶ τὸ N.A.T.O. δὲν δύναται παρὰ νὰ ἀπογοητεύσῃ τοὺς λαούς, ὅταν ἴσταται ἀπαθὴς θεατὴς πρὸ γεγονότων, οἷα τὰ τῆς Οὐγγαρίας, ὡσὰν νὰ μὴν συμβαίνῃ τίποτε! Ἂν ἀποκλείεται συνάμα καὶ ὁ προληπτικὸς πόλεμος καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν ἀνωμαλιῶν τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου, δὲν πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ ἀποκλείεται ἡ πρὸς τοὺς ἀγωνιζομένους διὰ τὴν ἐλευθερίαν των λαοὺς τοῦ παραπετάσματος παροχὴ βοηθείας ἔστω τοιαύτης, οἵαν περιλαμβάνει ὁ γνωστὸς στρατιωτικὸς ὅρος Logistical Aid, οἵαν δηλαδὴ τὰ κομμουνιστικὰ κράτη παρεῖχον εἰς τοὺς κομμουνιστοσυμμορίτας τῆς 'Ελλάδος κατὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον, ἤτοι πᾶσαν ἄλλην βοήθειαν, πλὴν στρατοῦ. 'Ο Οὐγγρικὸς λαός, ἐπαναστατῶν ἤλπισεν εἰς τὴν ἔξωθεν βοήθειαν. Καὶ ἔλαβε μόνον ὀλίγα φάρμακα τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ!!!

2. 'Οπωσδήποτε ἡ ἡγεσία τῶν Δυτικῶν ὀφείλει νὰ ἐπιβάλῃ, ὅσον δύναται, μεγαλυτέραν, αὐστηροτέραν πειθαρχίαν εἰς τὸ στρατόπεδόν της, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν οἱ 'Αγγλογάλλοι ἀποικιοκράται, διὰ τὰ ἔσοδά των ἐκ τῆς διώρυγος τοῦ Σουὲζ νὰ καταστρέψουν τὰ τόσα ἀτοῦ, τὰ ὁποῖα ἡ 'Επανάστασις τοῦ Οὐγγρικοῦ λαοῦ ἔδωσεν εἰς τοὺς Δυτικούς. Οἱ 'Αγγλογάλλοι μὲ τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ Σουὲζ ἔδωκαν δικαιολογίαν εἰς τοὺς Ρώσους διὰ τὰ ἐν Οὐγγαρίᾳ.

'Οπωσδήποτε τὰ γεγονότα τῆς Οὐγγαρίας ἀποτελοῦν ἱστορικὸν σταθμὸν διὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ Κομμουνισμοῦ, θὰ πείσουν πολλοὺς Κομμουνιστάς, ὅτι πλανῶνται καὶ πιθανὸν μὲν νὰ ἠττήθη ἡ Οὐγγαρία, ἀλλ' ἐνίκησεν ἰδεολογικῶς τὸν Κομμουνισμὸν καὶ τὴν Ρωσίαν. Οὔτε τὸ αἷμα τῶν τέκνων της πῆγε χαμένο.

Ε. ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ

Ρυθμός στὴν κυκλοφορία ὀχημάτων & ἀεζῶν

ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ

Τοῦ Ἀστυν. Δ/ντοῦ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**

Κάθε μέρα, γράφουν οἱ ἐφημερίδες στὶς εἰδήσεις μὲ τὰ ψιλὰ γράμματα, πὼς στὸ τάδε μέρος ἔγινε σύγκρουσις τοῦ λεωφορείου τῆς Ἄλφα γραμμῆς, μὲ τὸ τράμ, ἢ μὲ τὸ λεωφορεῖο τῆς ἄλλης γραμμῆς, ἢ μὲ τὸ τζὶπ κλπ. κλπ.

Μέσα σ' αὐτὲς τὶς μικρὲς εἰδήσεις κλείνονται πολλὲς φορές, τὶς περισσότερες φορές, δράματα ὁλόκληρα.

Ἐμεῖς οἱ ἀστυνομικοὶ τὰ ζοῦμε καθημερινῶς τὰ δράματα αὐτά, καὶ γιαυτὸ σκέφτηκα σήμερα νὰ περιγράψω γιὰ τοὺς ὁδηγοὺς τῶν αὐτοκινήτων τὶ κακὸν φέρνει μιὰ σύγκρουσι, ποὺ τὶς περισσότερες φορές, σχεδὸν πάντοτε, θὰ ὀφείλεται στὸ σφάλμα τοῦ ἑνὸς τοὐλάχιστον ὁδηγοῦ.

Πρῶτα-πρῶτα, ὁ ὁδηγὸς τοῦ αὐτοκινήτου πρέπει νὰ ξεύρῃ ὅτι ὅταν βρίσκεται στὸ τιμόνι εἶναι ὁ καπετάνιος, ὁ Κυβερνήτης, στὸν ὁποῖον τὸ Κράτος καὶ ἡ κοινωνία ἐμπιστεύεται κάθε ὥρα τὴ ζωὴ ἑκατοντάδων ἐπιβατῶν. Τώρα δὲ ποὺ τὰ λεωφορεῖα φτάσανε στὸ σημεῖο νὰ εἶναι 40, 50, 60 καὶ περισσοτέρων θέσεων, γίνεται φανερὸ ὅτι ὁ ὁδηγὸς ἑνὸς τέτοιου αὐτοκινήτου ἐκτελεῖ σοβαρωτάτη ἀποστολὴ καὶ ἀναλαμβάνει τεράστιες εὐθύνες, ὄντας ὑποχρεωμένος νὰ φθάσῃ κάθε φορὰ στὸ τέρμα τῆς διαδρομῆς τοῦ αὐτοκινήτου του ὁμαλῶς καὶ νὰ ἀποβιβάσῃ σώους καὶ ἀβλαβεῖς τοὺς ἐπιβάτας ποὺ τοῦ ἐνεπιστεύθησαν τὴ ζωὴ καὶ τὴν σωματική τους ἀκεραιότητα.

Δὲν ξεύρω γιατὶ ἡ κοινωνία τὸν πιλότο, τὸν ὁδηγὸ δηλ. ἑνὸς ἀεροπλάνου, ἢ τὸν καπετάνιο, δηλαδὴ τὸν ὁδηγὸ ἑνὸς πλοίου, τὸν τοποθετεῖ κάπως ὑψηλότερα στὴ συνείδησί του, ἐνῷ στὸν ὁδηγὸ τοῦ αὐτοκινήτου μόλις κατορθώνει νὰ δώσῃ κάποια θέσι ἀμφιβόλου ἐκτιμήσεως καὶ ἐμπιστοσύνης, ἐνῷ σήμερα οἱ ἱκανότητες ποὺ πρέπει νὰ ἔχῃ ἕνας ὁδηγὸς αὐτοκινήτου εἶναι τέτοιες, ποὺ πολλὲς φορές, σὲ ὡρισμένες περιπτώσεις, ξεπερνοῦν τὶς ἱκανότητες τοῦ πιλότου ἢ τοῦ Κυβερνήτου.

Αὐτὸ πάντως εἶναι ἄλλο θέμα ποὺ θὰ τὸ ἐξετάσουμε στὸ ἑπόμενο φύλλο.

Σήμερα μᾶς ἐνδιαφέρει ἡ σύγκρουσις.

Νὰ λοιπὸν μία σύγκρουσις στὴ διασταύρωσι τῆς Λεωφόρου Πατησίων καὶ τῆς ὁδοῦ Μάρνη.

Εἶναι πρωὶ 6.30′ ὥρα. Τὸ λεωφορεῖο (μείζονος τύπου) δηλαδὴ 60 θέσεων. Ὁ ἰδιοκτήτης του βασανίστηκε, δανείστηκε, πουλήθηκε γιὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ τὸ βγάλῃ στὴν κυκλοφορία καὶ γιαυτὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη πῆγε στὴν ἀφετηρία νὰ καμαρώσῃ τὸ πρῶτο δρομολόγιο τῆς γραμμῆς Ὁμόνοια—Πατήσια, ὅπου τοποθετήθηκε τὸ αὐτοκίνητό του.

Μόλις τὸ αὐτοκίνητο ξεκίνησε ἔκαμε τὸ σταυρό του, καὶ ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὸ εἰκόνισμα ποὺ ἦταν τοποθετημένο πάνω ἀπὸ τὴ θέσι τοῦ ὁδηγοῦ. Ἦταν καὶ αὐτὸς μέσα, γιατὶ ἤθελε νὰ ἀκούσῃ τοὺς ἐπιβάτας νὰ ἐπαινοῦν τὸ λεωφορεῖο του, καὶ ἐνοιωθε ὑπερηφάνεια, ὅταν κάθε ἕνας ποὺ ἔμπαινε μέσα καὶ καθόταν ἔλεγε καὶ μιὰ καλὴ κουβέντα παινεύοντας τὸ αὐτοκίνητο.

Ὅταν γέμισε τὸ λεωφορεῖο ξεκίνησε καὶ ἔφτασε ὁμαλὰ στὸ τέρμα Πατησίων καὶ κατόπιν ἀφοῦ γέμισε πάλι ἀπὸ ἐπιβάτες ξεκίνησε γιὰ τὴν Ὁμόνοια.

Πήγαινε στρωτὰ καὶ ὁμαλά, κυλοῦσε ἀθόρυβα γιατὶ ἡ μηχανή του δούλευε σὰν ρολόϊ. Μὰ σὲ μιὰ στιγμὴ τράνταξε ὁλόκληρο μὲ ἕναν ἀπαίσιο θόρυβο σπασμένων σιδηρικῶν, λαμαρινῶν, ξύλων καὶ τζαμιῶν ἐνῷ οἱ ἐπιβάτες ξεπετάγονταν ὁ ἕνας δεξιὰ καὶ ὁ ἄλλος ἀριστερὰ μέσα στὸ αὐτοκίνητο σὰν μπάλες βγάζοντες σπαρακτικὲς κραυγές. Δὲν βάσταξε πολὺ ἡ σκηνὴ αὐτή. Τρία τέσσερα δευτερόλεπτα. Ἡ σύγκρουσι τοῦ λεωφορείου μὲ τὸ φορτηγὸ ποὺ ἔμπαινε ἀπὸ τὴν ὁδὸ Μάρνη στὴ λεωφόρο Πατησίων ἔγινε.

Καὶ τώρα ἐπὶ τόπου βρίσκεται ὁ σταθμὸς πρώτων βοηθειῶν, ἡ 'Αστυνομία, καὶ οἱ περίεργοι.

'Απολογισμὸς τῆς συγκρούσεως:

1. Θάνατος μιᾶς ἐγκύου γυναικὸς ποὺ χτύπησε τὸ κεφάλι της, πάνω στὴ στέγη τοῦ αὐτοκινήτου.

2. Τραυματισμοὶ τέσσαρες, δύο σοβαρὰ (θλᾶσις κνήμης) καὶ δύο ἐλαφρότεροι.

3. Τελεία καταστροφὴ τῆς μηχανῆς τοῦ αὐτοκινήτου καὶ μεγάλη φθορὰ τοῦ ἀμαξώματος.

4. Θρῆνος καὶ ὀδυρμὸς ἐξ οἰκογενειῶν.

'Ο ἰδιοκτήτης ποὺ εἶχε κατέβη στὸ τέρμα εἰδοποιήθη καὶ ἔφτασε στὸν τόπο τοῦ δυστυχήματος. Μόλις εἶδε τὸ λεωφορεῖο ἔτσι κομματιασμένο καὶ βαμμένο στὸ αἷμα ἀνατρίχιασε, ἔχασε τὸ χρῶμα του καὶ μόλις κατώρθωσε νὰ σταθῇ στὰ πόδια του, ψελλίζοντας «εἶμαι ἄτυχος! χάθηκα!».

Ὕστερα ἀπὸ λίγο γράφηκε ὁ ἐπίλογος. Ἦλθε τὸ ρυμουλκὸ καὶ ἔσυρε τὰ συντρίμματα σὲ μιὰ μάντρα ὅπου θὰ διαλύσῃ τελειωτικὰ τὸ λεωφορεῖο, ποὺ πρὸ μιᾶς ὥρας διέσχιζε περήφανα τὴ λεωφόρο Πατησίων.

Θέλετε νὰ μάθετε καὶ τὴν ἀξία τοῦ λεωφορείου; 'Εστοίχιζε 700 λίρες 'Αγγλίας χρυσές. 'Αλλὰ θὰ εἶσθε περίεργοι νὰ μάθετε πῶς ἔγινε ἡ σύγκρουσις αὐτὴ καὶ ποιὸς ἔφταιγε.

Δυστυχῶς, ἔφταιγε ὁ ὁδηγὸς τοῦ λεωφορείου. 'Επειδὴ ἦτο πρωῒ ἀκόμη καὶ ἡ κυκλοφορία δὲν εἶχε πυκνωθῇ θέλησε νὰ γλεντήσῃ λίγο τρέχοντας στὴ Λεωφόρο Πατησίων καὶ ἔτσι εἶχε ἀναπτύξει ταχύτητα 60—70 χιλιόμετρα τὴν ὥρα. Μὲ αὐτὴ τὴν ταχύτητα θέλησε νὰ περάσῃ καὶ τὴ διασταύρωσι τῆς ὁδοῦ Μάρνη ὅπου ὅμως βρέθηκε ἀντιμέτωπος μὲ ἕνα στρατιωτικὸ φορτηγὸ καὶ ἔπαθε τὸ κακὸ καὶ τὸ αὐτοκίνητό του καὶ ὁ ἴδιος καὶ οἱ ἐπιβάτες καὶ ἡ ἐθνικὴ οἰκονομία.

Νὰ λοιπὸν γιατὶ οἱ νόμοι, ἡ 'Αστυνομία καὶ οἱ κανονισμοὶ διαρκῶς συμβουλεύουν καὶ ἐπιβάλλουν νὰ μὴ τρέχουν τὰ ὀχήματα μὲ μεγάλη ταχύτητα. Καὶ ἂν αὐτὸ ἰσχύῃ γιὰ ὅλα τὰ μικρὰ ὀχήματα στὰ ὁποῖα ἐπιβαίνουν συνήθως οἱ ἰδιοκτῆτες μόνον, τὸ κακὸ εἶναι μικρότερο γιατὶ συνήθως οἱ συμφορὲς ξεσποῦν στὸ κεφάλι τῶν ἰδίων.

Ὅταν ὅμως πρόκειται περὶ λεωφορείου κάθε παράβασι ποὺ κάμει ὁ ὁδηγός, ὅσο μικρὴ καὶ ἂν φαίνεται, ἀποτελεῖ καθ' αὐτὸ ἔγκλημα, γιατὶ παίζει μὲ τὴ ζωὴ καὶ τὴ σωματικὴ ἀκεραιότητα πολλῶν ἀτόμων καὶ γίνεται τὶς περισσότερες φορὲς αἰτία καταστροφῆς οἰκογενειῶν ὁλοκλήρων.

Μόνον ὅταν σκεφθῇ ὁ ὁδηγὸς τοῦ λεωφορείου αὐτὰ τὰ πράγματα θὰ καταλάβῃ ὅτι ἔχει ὑποχρέωσι νὰ ἐφαρμόζῃ μὲ μεγάλη προσοχὴ ὅλες τὶς διατάξεις περὶ κυκλοφορίας τῶν αὐτοκινήτων.

Γιατὶ δὲν εἶναι μονάχα ἡ ὑπερβολικὴ ταχύτης ποὺ προκαλεῖ τὰ δυστυχήματα.

Εἶναι καὶ πολλὲς ἄλλες παραβάσεις ἐξ ἴσου ἐπικίνδυνες. Εἶναι τ' ἀναμμένα φῶτα ποὺ προκαλοῦν σύγχυσι στοὺς ὁδηγοὺς καὶ ποὺ πολλὲς φορὲς ἔγιναν αἰτία τρομακτικῶν συγκρούσεων, γιατὶ ἔπεσε τὸ ἕνα αὐτοκίνητο πάνω στὸ ἄλλο κατὰ μέτωπο. Εἶναι οἱ ἀνώμαλες στροφὲς σὲ ἐπικίνδυνη πορεία τῶν διασταυρώσεων, ὅπου εἴδαμε συγκρούσεις κατὰ τὶς ὁποῖες μπῆκε ἡ μηχανὴ τοῦ ἑνὸς αὐτοκινήτου στὸ πλευρὸ τοῦ ἄλλου μὲ ὅλα τὰ ἐπακόλουθα γιὰ τοὺς ἐπιβάτες καὶ τοὺς ὁδηγούς.

Εἶναι ἡ συζήτησι ποὺ ἀνοίγει ὁ ὁδηγὸς μὲ τὸν εἰσπράκτορά του ἢ μὲ τὸ φίλο

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΑΨΥΧΟΥ ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

Τοῦ Καθηγητοῦ Ἐπιστημονικῆς Ἀνακριτικῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β' κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΣΙΠΗ**

«Τίς δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι οὐδέποτε θέλει γίνῃ τὸ θῦμα Δικαστικῆς πλάνης»
«Γκιγιερμὲ»

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1. Ὁ πυρσὸς τοῦ Ἐγκληματολογικοῦ Ἐργαστηρίου καὶ ἡ ἀξία τῆς αὐτοψίας.
2. Τὰ ἐκ τῆς ἐμμαρτύρου ἀποδείξεως στοιχεῖα καὶ ἡ παράλειψις ἐλέγχου τῶν πειστηρίων.
3. Τὰ στοιχεῖα τοῦ δράστου ἐπὶ τῶν ἐγκαταλειφθέντων ἰχνῶν.
4. Ἡ κατηγορηματικὴ ἀπόδειξις διὰ τῆς φωνῆς τοῦ ἀψύχου μάρτυρος.

***

1. Ὁ πυρσὸς τοῦ Ἐγκληματολογικοῦ Ἐργαστηρίου καὶ ἡ ἀξία τῆς αὐτοψίας.

Διανύομεν ἤδη τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ Τεχνικὴ ἀπόδειξις εἰς τὰς ἀνακριτικὰς ἐρεύνας εἰς πάσας τὰς πεπολιτισμένας χώρας, κατέχει τὴν θέσιν τοῦ ἀποφασιστικοῦ παράγοντος κατ' ἔναντι τῶν κινδύνων διὰ τὴν τύχην ἀθῴου τινος, ἐμπλεκομένου εἰς τὴν δίνην τῶν συμπτώσεων, αἵτινες σατανικῶς συσσωρεύονται, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν προστασίαν τῆς κοινωνίας ἀπὸ τοῦ εὐφυοῦς ἐγκληματίου.

Ἡ σιδηρᾶ πυγμὴ τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Ἐργαστηρίου τῶν Ἐγκληματολογικῶν Ἐρευνῶν ὕψωσε παγίως πλέον τὸν πυρσόν, ὁ ὁποῖος καταυγάζει τὰ σκότη παλαιῶν ἐποχῶν, συγχρόνων ἀτελῶν ἐντυπώσεων καὶ θέτει ἀνυπερβλήτους φραγμοὺς εἰς τοὺς πόθους τοῦ φθόνου καὶ τῆς κακίας.

Ἡ ἁπλῆ δήλωσις τοῦ ἀψύχου μάρτυρος, ἀληθῶς σιγᾷ τὰς κραυγὰς τῶν ἀνο-

---

του, ὅταν ὁδηγῇ τὸ λεωφορεῖο, ὁπόταν βλέπουμε περίεργα δυστυχήματα. Βλέπουμε τὸ αὐτοκίνητο νὰ μπαίνῃ στὴ θάλασσα ἢ νὰ πέφτῃ σὲ γκρεμούς. Γιατί; Γιατὶ ὁ ὁδηγὸς ἦταν σὰν νὰ βρισκόταν σὲ καφενεῖο καὶ εἶχε ξεχάσει ὅτι κυβερνοῦσε ἕνα ὄχημα μὲ 50 ἢ 60 ψυχὲς μέσα.

Εἶναι τὸ τσιγάρο! Τὸ ἀθῷο τσιγαράκι, ποὺ ἀνάβει ὁ σωφὲρ ὅταν ὁδηγῇ τὸ αὐτοκίνητο. Κάποτε ἀνετράπη ἕνα λεωφορεῖο γιατὶ καπνίζοντας ὁ σωφὲρ δέχτηκε στὸ μάτι του μιὰ σπίθα ἀπὸ τὸ τσιγάρο ποὺ κάπνιζε. Τὸν πόνεσε τόσο ποὺ αὐτομάτως ἄφησε γιὰ ἕνα δευτερόλεπτο τὸ τιμόνι καὶ ἔβαλε τὸ χέρι του στὸ μάτι. Ἀλλὰ ἦταν στροφὴ σὲ γεφύρι καὶ τὸ αὐτοκίνητο ἔσπασε τὸ προφυλακτικὸ συρματόπλεγμα καὶ βρέθηκε στὸ γκρεμό. Ὁ ἴδιος ὁ σωφὲρ ἔχασε τὴ ζωή του καὶ ἔκλαψαν πολλοὶ γιὰ τὰ θύματα. Αὐτὰ ὅλα τὰ ἔκαμε τὸ ἀθῷο τσιγαράκι.

Εἶναι ἡ ὑπερβολικὴ πεποίθησι τοῦ ὁδηγοῦ στὴν ἱκανότητά του, ποὺ τὸν κάμη νὰ ἀθετῇ τὶς διατάξεις τῆς κανονικῆς ὁδηγήσεως. Νομίζει ὅτι αὐτὸς μπορεῖ μὲ τὶς ἀκροβασίες του νὰ δαμάζῃ πάντοτε τὶς μηχανές, λησμονῶντας ὅτι κυβερνάει μηχανὲς ποὺ πολὺ εὔκολα μποροῦν νὰ χάσουν τὴν ἰσορροπία τους καὶ νὰ παρουσιάσουν βλάβες ἱκανὲς νὰ προκαλέσουν τρομακτικὰ δυστυχήματα. Γιαυτὸ πρέπει οἱ ὁδηγοὶ νὰ εἶναι σώφρονες, νὰ εἶναι πειθαρχικοὶ στοὺς νόμους, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὸ καταστάλαγμα παρατηρήσεων πολλῶν ἐτῶν καὶ νὰ μὴ νομίζουν ὅτι αὐτοὶ στέκονται ὑπεράνω ὅλων. Ἡ πειθαρχία στὶς κυκλοφοριακὲς διατάξεις ἀποτελεῖ τὴν καλύτερη ἀσφάλεια γιὰ τοὺς ὁδηγοὺς καὶ τὸ κοινὸ καὶ τὸ μεγαλύτερο προτέρημα τοῦ ὁδηγοῦ.

Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ήτων, τῶν πλανηθέντων καλῆς πίστεως μαρτύρων καὶ ἀνατρέπει τὰς ἐπινοήσεις τῶν δολίων ἀνθρώπων.

Ἐπὶ δυσεπιλύτων ὑποθέσεων ἀπεδείχθη πολυτίμου ἀξίας ὁδηγὸς ἡ ὑπὸ τῶν εἰδικῶν Ἐργαστηρίων παρεχομένη εἰς τὴν Δικαιοσύνην βοήθεια, ἡ ὁποία εἰς εἰδικάς τινας περιπτώσεις δύναται ν' ἀποτελῇ τὴν μοναδικὴν κατηγοροῦσαν ἢ ἀπαλλάσσουσαν ἀπόδειξιν, ἀδιαφόρως δ' ἂν συμπαρακολουθῆται ὑπὸ συμφωνούσης ἢ ἀντιτιθεμένης μαρτυρικῆς τινος καταθέσεως. Πρὸς τὸν σκοπὸν ὅμως ἵνα τὸ Ἐγκληματολογικὸν Ἐργαστήριον παράσχῃ τὰς βοηθείας του πρέπει πλὴν τοῦ ὁπλισμοῦ αὐτοῦ εἰς ὄργανα καὶ εἰδικευμένους ὑπαλλήλους νὰ λαμβάνῃ τὰ ὑπὸ ἐξέτασιν ἴχνη παρὰ τῶν ἁρμοδίων προσώπων καὶ ταῦτα πάλιν νὰ ἔχωσι τὰς ἱκανότητας ἀναζητήσεως, ἀναγνωρίσεως, συλλογῆς, διαφυλάξεως, συσκευασίας καὶ τρόπου ἀσφαλοῦς μεταφορᾶς, τηρουμένων δὲ ὅλων τῶν νομίμων διατυπώσεων βεβαιώσεως τῆς ἐκ τοῦ τόπου τοῦ ἀδικήματος παραλαβῆς καὶ παραδόσεως εἰς τὸ Ἐργαστήριον μετ' ἀντιγράφου τῆς ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἐντασσομένης ἐκθέσεως αὐτοψίας. Ἐν ταύτῃ δ' ἀπαραιτήτως δέον νὰ προσαρτᾶται σχεδιάγραμμα τοῦ χώρου τῆς ἐξερευνήσεως, ἐν ᾧ νὰ προσδιορίζωνται τὰ σημεῖα ἐν ἑκάστῳ τῶν ὁποίων ἀνευρέθη τὸ περιγραφόμενον πειστήριον, ἄλλο τι ἀντικείμενον ἢ ἴχνος ὅπερ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἢ τὸ ἐπ' αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ἐργαστηρίου ἀνακαλυπτόμενον συντρέχον στοιχεῖον, δύναται ν' ἀποβῇ ἀποφασιστικῆς σημασίας διὰ τὴν τύχην ἑνὸς ὑπόπτου προσώπου παρόντος ἢ μέλλοντος νὰ προκύψῃ ἐν τῇ διερευνήσει τῆς ὑπὸ κρίσιν ὑποθέσεως.

Παραλλήλως ἡ σύνταξις τῆς ἐκθέσεως αὐτοψίας, ἥτις συνήθως παραλείπεται καὶ δυνατὸν ἐκ τούτου οὐσιώδης νὰ ἐπέλθῃ βλάβη εἰς τὴν ἀνάκρισιν καὶ ἥτις ἂν δὲν συμβῇ, ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ συμπλήρωσις τῶν κενῶν τῆς εἰκόνος τοῦ συμβάντος θὰ ἐπιδιωχθῇ διὰ τῆς ἐμμαρτύρου ἀποδείξεως, ἀπαιτεῖ πολλὰς ἱκανότητας τοῦ ἐνεργοῦντος βαθμοφόρου. Ἡ περιγραφικὴ ἱκανότης καθίσταται σαφεστέρα, ἀλλὰ καὶ ἀμέσως ἐλέγχεται διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀναπαραστάσεως ὑπὸ μιᾶς φωτοτυπίας τοῦ ἐνδιαφέροντος χώρου. Ἡ ταυτόχρονος δὲ μετρικὴ σχεδιαγραφικὴ ἀπόδοσις πρὸς προσδιορισμὸν τῶν ἀποστάσεων ἐν τῇ θέσει τῶν ἀντικειμένων ἀποτελεῖ τὸν γνώμονα τῆς ἀκριβείας τῆς περιγραφῆς. Πρόδηλον ὅθεν ὅτι ὁ μετὰ τὴν προανακριτικὴν ἀστυνομικὴν ἐπέμβασιν ἐπιλαμβανόμενος τακτικὸς ἀνακριτὴς καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ Δικαστικὸν Συμβούλιον καὶ οἱ Δικασταὶ ἐπ' ἀκροατηρίῳ, ἀσφαλέστερον, ἐκ σαφῶς ἀντικειμενικῶν δεδομένων—φωτοτυπίαι καὶ σχεδιαγράμματα—πληροφοροῦνται τὴν ἀκρίβειαν τῆς σκηνῆς τοῦ ἀδικήματος καὶ δύνανται νὰ ἐλέγξωσι τὴν πλάνην ἢ κακόβουλον διάθεσιν τινος τῶν μαρτύρων καὶ τὴν ὅλην στάσιν τοῦ κατηγορουμένου.

Εἰς τὸ κατωτέρω ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομικῆς Πρακτικῆς ἀναφερόμενον κατ' ἀφήγησιν παραιτηθέντος Ἀστυνόμου, ἀπεικονίζεται ἡ τραγικὴ ἐμπλοκὴ τοῦ ἀθῴου ἐκ τῶν συνήθων συνθηκῶν κοινωνικῆς συμπεριφορᾶς καὶ ἡ ἀπολύτρωσίς του διὰ μόνης τῆς βεβαιώσεως τοῦ ἀψύχου μάρτυρος.

2. Τὰ ἐκ τῆς ἐμμαρτύρου ἀποδείξεως στοιχεῖα καὶ ἡ παράλειψις ἐλέγχου τῶν πειστηρίων.

Περὶ τὴν 2αν μετὰ μεσονύκτιον ὥραν τῇ 27ῃς Νοεμβρίου 1933 εἰς τὸ ΣΤ' Παρ/μα Ἀσφαλείας τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν ἀνηγγέλθη ὅτι ἐξερράγη πυρκαϊὰ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 1 ἀριθμὸς 3 οἰκίαν. Ὁ ἁρμόδιος βαθμοφόρος Μ—Ἀρχ/λαξ τότε—ἔσπευσεν ἐπὶ τόπου μετά τινων Ἀστυφυλάκων καὶ διεπίστωσε τὰ ἑξῆς : Ἡ πυρκαϊὰ εἶχεν κατασβεσθῇ ὑπὸ τῶν συνοίκων τοῦ ἀπειληθέντος ν' ἀποτεφρωθῇ ἀκινήτου, τοῦ ὁποίου ἡ ἐξωτερικὴ ἐπὶ τῆς αὐλῆς κλίμαξ εἶχε προσβληθῇ ὑπὸ τοῦ πυρὸς κατὰ τὰς τρεῖς πρώτας βαθμίδας. Ἐπ' αὐτῶν δὲ ὑπῆρχε εὔφλεκτον ἔναυσμα—δαδὶ—εἰς ποσότητα μιᾶς καὶ ἡμισείας ὀκᾶς περίπου διάβρεκτον δι' οἰνοπνεύματος, οὗτινος ἡ ὀσμὴ διεχέετο ἔντονος. Πλησίον δ' ἐκεῖ ἐγκαταλελειμμένη κενὴ φιάλη περιέχουσα

ἔτι ἴχνη τοῦ εὐφλέκτου τούτου ὑγροῦ καὶ τεμάχιον ἱμάντος—σπάγγου—διχρώμου μπλὲ καὶ ἐρυθροῦ, δι' οὗ ἦσαν προφανῶς συνδεδεμένα τὰ τεμάχια τοῦ δαδιοῦ κατὰ τὴν μεταφοράν. Περισυνελλέγησαν ἐπιμελῶς τὰ πειστήρια ταῦτα, προσδιορισθέντων τῶν σημείων ἀνευρέσεως καὶ ἤρξατο ἡ ἀνάκρισις.

Τὸ προσβληθὲν ἀκίνητον διώροφον ἔκειτο εἰς τὸ βάθος καὶ κατ' ἔναντι τῆς ἀπὸ τῆς ὁδοῦ κεντρικῆς εἰσόδου ἐπὶ οἰκοπέδου σχήματος παραλληλογράμμου. Ἡ ἐπὶ τῆς προσόψεως ἰσόγειος οἰκία ἐχρησίμευεν ὡς κατοικία τοῦ ἰδιοκτήτου Σ.Δ. καὶ ἡ προσβληθεῖσα τοῦ βάθους ἦτο ἐπὶ συμβάσει κατοικία τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ Ν.Γ. Εἰς τὰς δύο πλευρὰς τοῦ οἰκοπέδου—ἐσωτερικὸν αὐτοῦ—ὑπῆρχον δωμάτια ἰσόγεια εἰς τὰ ὁποῖα κατῴκουν ἐπὶ ἐνοικίῳ ἐργάται.

Ὁ ἰδιοκτήτης Σ.Δ. ἐκλήθη εἰς τὸ Τμῆμα πρὸς ἐξέτασιν. Ἐκ τῆς ἀνακρίσεως δὲ διεπιστώθησαν τὰ ἑξῆς, ἅτινα καὶ οὗτος ἐβεβαίωσεν :

α) Κατὰ τὴν 1—2 μετὰ μεσονύκτιον ἠκούσθη ὑπόκωφος κρότος ἐξ οὗ ἀφυπνίσθησαν τινες τῶν κοιμωμένων εἰς τὰ ἰσόγεια δωμάτια, δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τῆς αὐλῆς, οἵτινες κατέσβεσαν τὸ πῦρ καὶ εἰδοποίησαν τὴν Ἀστυνομίαν.

β) Ὑπῆρχε ἀπὸ τριετίας περίπου σοβαρὰ διένεξις μεταξὺ αὐτοῦ ὡς ἰδιοκτήτου καὶ τοῦ πενθεροῦ του, διότι ὅταν πρὸ 13 ἐτῶν ἐνυμφεύθη ἔλαβε ὡς προῖκα τὸ οἰκόπεδον μετὰ τῆς τότε οἰκίας τοῦ βάθους καὶ συνεφώνησαν ὁ πενθερὸς μετὰ τῆς συζύγου του νὰ διαμείνῃ ἐν ταύτῃ ἀνενόχλητος ἐπὶ δέκα ἔτη. Ἐξαντληθείσης τῆς προθεσμίας ταύτης ὁ γαμβρὸς Σ.Δ. ἠξίωσε τὴν ἐκκένωσιν τῆς οἰκίας, ὁ πενθερὸς ἐδυστρόπησε καὶ ἡ διαφορὰ ἦχθη εἰς τὸ Δικαστήριον. Ἡ σχετικὴ ἀπόφασις τοῦ Πρωτοδικείου ἐδικαίωσε τὸν γαμβρόν, ἀλλὰ ἡ ἀκολουθήσασα τοῦ Ἐφετείου ἀπεδέχθη τὴν ἀντίθετον ἄποψιν, τὴν τοῦ πενθεροῦ, ὅστις οὕτω διέμενε πλέον ὑπὸ τὴν ἔκδηλον ἐχθρότητα τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ, ὅστις κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου ὠργισμένος εἶπε : «Ποῦ θὰ μοῦ πάῃ θὰ τὸν κάψω».

γ) Πρὸ τριμήνου περίπου τὸ πρῶτον προέβη εἰς τὴν ἀσφάλειαν τοῦ ἀπειληθέντος ἀκινήτου, διὰ ποσὸν δὲ δυσαναλόγως μέγα ἐν σχέσει πρὸς τὴν πραγματικὴν ἀξίαν αὐτοῦ.

δ) Ἐνήργησε τὴν ἀσφάλειαν εἰς περίοδον σοβαρῶν οἰκονομικῶν του δυσχερειῶν—κατάστασις πτωχεύσεως.

ε) Εἰς προηγούμενον χρόνον καθ' ὃν ἡ οἰκονομική του κατάστασις ἦτο ἀνθηρὰ δὲν εἶχεν ἐνεργήσει ἀσφάλειαν τοῦ ἀκινήτου.

3. Τὰ στοιχεῖα τοῦ δράστου ἐπὶ τῶν ἐγκαταλειφθέντων ἰχνῶν.

Αἱ γενόμεναι ἀναζητήσεις ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐγκαταλειφθὲν τεμάχιον ἱμάντος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ χρωματισμοῦ καὶ τῆς ποιότητος ὑπῆρξαν ἀρνητικαί.

Αἱ ὑπὸ τοῦ προσαχθέντος ἰδιοκτήτου Σ.Δ. δοθεῖσαι ἐξηγήσεις, καθ' ἃς οὐδεμίαν ἀπολύτως εἶχε σχέσιν πρὸς τὴν πρᾶξιν τοῦ ἐμπρησμοῦ, δὲν ὑπῆρξαν ἱκανοποιητικαί. Ἀπεδέχθη ὅτι ἐξετόξευσε τὴν κατὰ τοῦ πενθεροῦ του ἀπειλὴν τὴν ὁποίαν οὐδέποτε ἐσκέφθη νὰ πραγματοποιήσῃ.

Τὴν ἀσφάλειαν ἐνήργησε κατὰ σύμπτωσιν εἰς τὸν προσδιοριζόμενον ἐγγὺς πρὸ τοῦ γεγονότος χρόνον καὶ εἰς ποσὸν ὅπερ καὶ οὗτος ἀπεδέχθη ὡς ὑπερβολικόν. Ἀνεγνώρισεν ὡς σοβαρὰ κατ' αὐτοῦ πάντα τὰ ἀνωτέρω στοιχεῖα, βεβαιῶν ὅτι εἶναι ἀθῷος καὶ μία κακοτυχία τὸν συμπαρακολουθεῖ ἐπιμόνως εἰς τὴν ζωήν του.

Αἱ περὶ αὐτοῦ ἀστυνομικαὶ ἐξακριβώσεις κατ' οὐδὲν περαιτέρω ἐπεβάρυνον αὐτόν. Ἦτο ἔγγαμος ἄνευ τέκνων καὶ ἐφέρετο ὡς καλὸς ἐπαγγελματίας καὶ γενικῶς φρόνιμος τύπος.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω ἐνδείξεων παρεδόθη εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελέα καὶ παρεπέμφθη εἰς τὸν κ. Ἀνακριτὴν τοῦ Η' Τμήματος παρ' οὗ καὶ ἐπροφυλακίσθη. Ἡ μεταγωγή του εἰς τὰς φυλακὰς δὲν κατέστη ἐφικτὴ ἐλλείψει χώρου, ἕνεκεν μετα-

κινήσεως κρατουμένων ἐξ ἄλλων φυλακῶν καὶ ἐκρατήθη προσωρινῶς εἰς τὸ Τμῆμα ἐπὶ 52 ἡμέρας.

Ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶχε λήξει διὰ τὴν Ἀστυνομίαν, ἀλλ' ὁ μακρὸς χρόνος τῆς τοιαύτης κρατήσεως ἔφερε κατ' ἀνάγκην εἰς ἐπαφὴν τὸν κρατούμενον πρὸς τὰ κοινόχρηστα μέρη τοῦ Τμήματος καὶ τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους.

Πρᾶος καὶ γαλήνιος ὁ κρατούμενος, συνεδέθη τρόπον τινα διὰ φιλίας διηγούμενος τὴν περιπέτειάν του, τὴν αἰτίαν τῆς ὁποίας ἀπέδιδε εἰς κακοτυχίαν του.

4. Ἡ κατηγορηματικὴ ἀπόδειξις διὰ τῆς φωνῆς τοῦ ἀψύχου μάρτυρος.

Τὴν πεντηκοστὴν δευτέραν ἀπὸ τῆς κρατήσεώς του νύκτα συνεζήτησεν ἐκ νέου μετὰ τοῦ προανακριτοῦ τῆς ὑποθέσεώς του Ἀρχ/κος Μ., πρὸς τὸν ὁποῖον ἐπανέλαβε τὰς ἀπόψεις του περὶ τῆς ἀθῳότητος, τὴν ὁποίαν δὲν ἠδύνατο ν' ἀποδείξῃ καὶ προσέθεσε : «Δὲν ἔχω μαζί σας παράπονο, ἐκάνατε τὸ καθῆκον σας· ὅπως εἶναι τὰ πράγ» ματα ἐπιβαρύνομαι καὶ θὰ καταδικασθῶ καὶ ὅμως εἶμαι ἀθῷος γιατὶ ἡ μοῖρα μου » τέτοια εἶναι κακὴ καὶ μὲ καταδιώκει». Ἡ συζήτησις αὕτη προεκάλεσεν ἔντονον τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Ἀρχ/κος, ὁ ὁποῖος προσεπάθησε νὰ διεισδύσῃ εἰς τὰς σκέψεις τοῦ κρατουμένου. Συνέχισε ἐρωτῶν καὶ ἔλαβε τὴν ἀπάντησιν τοῦ ἐγκαταλειπομένου ὅστις τῷ εἶπεν : «Τί νὰ ποῦμε; ἐσεῖς πλέον δὲν μπορεῖτε νὰ μὲ βοθήσετε καὶ δὲν » ἔχω καὶ μὲ τί νὰ σᾶς πείσω. Ὁ Ἀνακριτὴς κι' αὐτὸς δὲν φταίει, τὰ στοιχεῖα » εἶναι ἐναντίον μου καὶ τὰ ἔβαλε ἔτσι ἡ μοῖρα μου ὥστε τίποτε νὰ μὴ μπορῇ νὰ μὲ » σώσῃ. Μία κακοτυχία μὲ παρακολουθεῖ στὴ ζωή μου καὶ ἡ φυλακὴ θὰ μὲ φάῃ » καὶ ἂς εἶμαι ἀθῷος.» Ἡ συζήτησις ἔληξε εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον καὶ ἐχωρίσθησαν δι' ὕπνον. Ἦτο σχεδὸν μία μετὰ μεσονύκτιον καὶ ὁ Ἀρχ/λαξ κατακλιθεὶς δὲν ἠδύνατο νὰ καταληφθῇ ὑπὸ τοῦ ὕπνου, ἀναταρασσόμενος συνεχῶς μέχρι τῆς πέμπτης πρωϊνῆς ὅτε κατῆλθε τοῦ δωματίου του εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἀξιωματικοῦ Ὑπηρεσίας νὰ πάρῃ καφέ. Αἱ σκέψεις τὰς ὁποίας προεκέλεσεν ἡ βραδυνὴ συζήτησις πρὸς τὸν κρατούμενον εἶχον ἀναστατώσει τὴν συνείδησίν του. Εἶχεν ἀρχίσει νὰ πείθεται περὶ τῆς ἀθῳότητος αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Ἀνεπόλει καὶ ἤλεγχε τὰ στοιχεῖα, δὲν ἠδύνατο νὰ εὕρῃ τὸ ἐλάττωμα αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐφησύχαζεν. Κάτι συνέβαινε, κάτι ὑπῆρχεν εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. Ἐκάθητο σιωπῶν καὶ ὡς ἐκ τῆς θέσεως εἰς ἣν εὑρίσκετο ἀναγκαίως προσηνέιζε τὴν ἡμιάνοικτον θύραν μικρᾶς ἀποθήκης συνεχιζομένης πρὸς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἀξ/κοῦ Ὑπηρεσίας. Τὸ βλέμμα του προσηλώθη εἰς τὸ περιεχόμενον τῆς ἀποθήκης, ἔνθα ποικίλα ἀντικείμενα παλαιᾶ ἄχρηστα ἦσαν ἀτάκτως ἐρριμένα καὶ εἰς μίαν γωνίαν μία φιάλη—ἡ φιάλη τοῦ οἰνοπνεύματος—ἥτις εἶχεν ἀνευρεθῇ παρὰ τὴν ἑστίαν τοῦ πυρός. Ἀνεπήδησε, ἐπλησίασε καὶ εἶδε ὅτι ἔφερε τὸν φόρτον τοῦ κονιορτοῦ τῶν πεντήκοντα δύο ἡμερῶν τῆς ἐκεῖ παραμονῆς της καὶ παραδόξως δὲν εἶχε μετακινηθῇ ἐκ τῆς θέσεως εἰς ἣν τὴν εἶχε αὐτὸς τοποθετήσει, μολονότι εἰς τὸν αὐτὸν χῶρον ἡ καθαρίστρια τοῦ Τμήματος ἐφύλασσε τὰ ἐργαλεῖα τοῦ καθημερινοῦ ἔργου της. Ἀνελογίσθη ὅτι κατὰ τὴν προανάκρισιν τὸ πρὸ αὐτοῦ οὐσιῶδες πειστήριον εἶχε λησμονηθῇ, δὲν εἶχεν ἐξετασθῇ ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐνδεχόμενον, τὸ μᾶλλον πιθανὸν νὰ ἔφερε κεκρυμμένον εἰς τοὺς κόλπους του τὸ ἐπισκεπτήριον τοῦ κομιστοῦ εἰς τὸν χῶρον τοῦ ἀδικήματος, τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τοῦ δράστου, εἰς λανθάνουσαν μορφήν. Καὶ ἐνήργησεν δραστηρίως καὶ μετ' ἐπιμονῆς παραλαβὼν μετὰ προσοχῆς καὶ ἰδιαιτέρας ἐπιμελείας τὴν φιάλην τὴν ὁποίαν μετέφερεν εἰς τὴν Δ/νσιν τῶν Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν. Εἰς τὸ Ἐργαστήριον ἡ εἰδικὴ ἐπεξεργασία ἀπεκάλυψε τέσσαρα ἀποτυπώματα δακτύλων καὶ δύο τμημάτων παλάμης καὶ τὰ ὁποῖα οὐδόλως συνέπιπτον πρὸς τὰ τοιαῦτα τοῦ προφυλακισθέντος Σπυρίδωνος Δ.

Ἐκ τῆς τοιαύτης διαπιστώσεως προδήλως ἀνέκυπτεν ὅτι καὶ ἂν ἔνοχος τῆς πράξεως ἦτο ὁ προφυλακισθεὶς Σπυρίδων Δ. καὶ εἶχε λάβει ἐξαιρετικὰ μέτρα πρὸς

ἀποφυγὴν ἐγκαταλείψεως τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων του ἐπὶ τῆς φιάλης καὶ ἄλλος τις προσφάτως εἶχε χρησιμοποιήσει ταύτην, ἐπεβάλλετο δὲ ν' ἀνευρεθῇ, ἵνα παράσχῃ τὰς δεούσας διασαφήσεις περὶ τῆς σχέσεως αὐτοῦ ταύτης πρὸς τὴν φιάλην.

Ὁ ἐν προκειμένῳ ἐνεργῶν ἀστυνομικὸς ἔχων ὑπ' ὄψει ταῦτα ἐδονεῖτο ὑπὸ ποικίλων σκέψεων καὶ ἀμέσως προσέφυγεν εἰς τὸν κρατούμενον Σπῦρον εἰς τὸν ὁποῖον οὐδὲν ἀνεκοίνωσε περὶ τῶν ἀνωτέρω διαπιστώσεων, ἀλλ' ἐπανέφερε τὴν συζήτησιν δι' ἐρωτήσεων φιλικῶν. «Καὶ ποιὸς εἶχε συμφέρον καὶ τί συμφέρον νὰ κάνῃ » αὐτὴ τὴν πρᾶξι καὶ νὰ βάλῃ ἐσένα φυλακή»; Ὁ κρατούμενος ἐπανῆλθεν εἰς τὸ θέμα τῆς κακοτυχίας του καὶ ἐξεμυστηρεύθη ὅτι ἐβασανίζετο καὶ ὑπὸ ἄλλων σκέψεων ἀσχέτων πρὸς τὴν ὑπόθεσιν καὶ αἵτινες ἐνέκλειον ὑπονοίας διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν πίστιν τῆς συζύγου του. Ὁ ἀστυνομικὸς ἔδειξε σκόπιμον δυσπιστίαν καὶ ὁ συνομιλητής του ἐπέμεινε ὀνομάσας καὶ τὸν ὑποτιθέμενον ἐρωμένον τῆς συζύγου του μακρυνὸν συγγενῆ αὐτῆς. Ὁ ἀστυνομικὸς εὐστρόφως τὸν ἀπεχαιρέτισε καὶ μετὰ μίαν ὥραν εἶχεν εἰς τὸ γραφεῖον του τὸν οὕτω ὑποδειχθέντα ὕποπτον Νικόλαον Φ., οὗτινος ὑπό τι πρόσχημα ἔλαβε τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα καὶ διατάξας τὴν προσωρινὴν κράτησιν μετέφερεν αὐτοπροσώπως εἰς Δ/νσιν Ε.Υ. ἔνθα διεπιστώθη ἡ ταυτότης αὐτῶν πρὸς τὰ ἐπὶ τῆς φιάλης ἐμφανισθέντα.

Τὰ ἐπακολουθήσαντα γεγονότα ὑπῆρξαν ἐξ ἴσου ραγδαῖα καὶ ἀποφασιστικά. Ὁ Νικόλαος Φ. εὑρεθεὶς ὑπὸ τὴν συντριπτικὴν πίεσιν τῆς βοῆς τοῦ ἀψύχου μάρτυρος, ὡμολόγησε πλήρως καὶ ἀβιάστως. Ὁ ποινικὸς Ἀνακριτὴς κατεπλάγη, ὁ ἔνοχος εἶχε ρητῶς ἀποκαλυφθῇ καὶ ὁ ἀθῷος διαπορῶν καὶ πάλιν διὰ τὴν τύχην του ἀφέθη ἐλεύθερος.

Ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει παρὰ τ' ἀρχικὰ σφάλματα: α) τῆς ἄρσεως τῶν πειστηρίων ἄνευ τῆς παρουσίας ἁρμοδίου ὑπαλλήλου τῆς Σημάνσεως καὶ β) τῆς μὴ συντάξεως ἐκθέσεως αὐτοψίας, ἐν ᾗ θ' ἀνεφέρετο ἡ φιάλη καὶ ἡ περαιτέρω τύχη αὐτῆς, ἡ ἔστω μετὰ 52 ἡμέρας προσφυγὴ εἰς τὸ Ἐγκληματολογικὸν Ἐργαστήριον κατέδειξε τὴν ἀλάνθαστον καὶ ἀκαταμάχητον δύναμιν τοῦ ἀψύχου μάρτυρος, ὅστις ἄτρωτος ἐκ τῶν παθῶν καὶ τῆς πλάνης, ἀσυγκίνητος πρὸ τοῦ συμφέροντος, ἀφόβως καὶ σταθερῶς κατηγόρησε τὸν ἔνοχον καὶ ἀποτελεσματικῶς προήσπισε τὸν ἀθῷον.

Δὲν εἶναι σπάνιαι βεβαίως εἰς τὰς ἀνακριτικὰς ἐρεύνας αἱ περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ ξηρὰ λογικὴ ματαίως ἀναζητεῖ τὴν φεύγουσαν ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν πολλάκις σειρὰ τυχαίων περιστατικῶν περιβάλλουσιν ὑπὸ ἐντόνου νεφέλης. Μέγας δ' ἐπίσης ἐπ' ὠφέλει τῶν κοινωνιῶν ὁ ἀριθμὸς τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς αὐστηρῶς καὶ μόνον διὰ τῶν ἐργαστηριακῶν ἐγκληματολογικῶν ἐρευνῶν σαφῶς καὶ ἀνενδοιάστως προέκυψεν ἡ βεβαιότης περὶ τῆς ἐνοχῆς τοῦ ἀγνώστου ἐγκληματίου ὅστις διέφευγε καὶ τῆς ἀθῳότητος τοῦ ἐκ συρροῆς συμπτώσεων καταστάντος ὑπόπτου τοῦ ἀτυχοῦς, ὅστις σταθερῶς ἔβαινε τὴν ὁδὸν τοῦ θύματος Δικαστικῆς πλάνης.

Ἡ προαναφερομένη περίπτωσις τῆς ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης τῆς Δακτυλοσκοπίας διανοίξεως τῆς βαρείας σιδηρᾶς θύρας τῆς φυλακῆς, διὰ τὴν ταὐτόχρονον ἀπόλυσιν τοῦ ἀτυχοῦς ἀθῴου καὶ τὸν ἐγκλεισμὸν τοῦ ἀληθοῦς ἐνόχου, τῇ ἁπλῇ συνδρομῇ τῶν ἐγκαταλειφθέντων ἰχνῶν, ἀποτελεῖ μίαν ἔτι, οὐχὶ σπανίαν, ἀλλὰ χαρακτηριστικὴν περίπτωσιν, ἥτις πλέον ἐντόνως ὑπομιμνήσκει τὴν ἀνάγκην τῆς προσφυγῆς τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ μέσα ἐρεύνης καὶ τὰς νεωτέρας μεθόδους ἐλέγχου τῶν πειστηρίων.

ΔΙΚΑΣΤΑΙ - ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΠΟΙΝΑΙ ΠΑΡ' ΑΡΧΑΙΟΙΣ ΕΛΛΗΣΙΝ

Ὑπὸ κ. **Α. ΓΑΡΔΙΚΑ**, Ὑπαστυνόμου Α'

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

17. Λυκούργειος Νομοθεσία.
18. Δικαστικὰ γενικῶς.
19. Περὶ ποινῶν.

***

Β'. ΠΑΡΑ ΣΠΑΡΤΙΑΤΑΙΣ

«Δίξω ἢ σὲ Θεὸν μαντεύσομαι ἢ ἄνθρωπον ἀλλ' ἔτι καὶ μᾶλλον Θεὸν ἐλπομαι, ὦ Λυκοῦργε»

Πυθία

17. Λυκούργειος Νομοθεσία.

Μετὰ τὴν καθυπόταξιν τῶν Σπαρτιατῶν εἰς τοὺς Δωριεῖς καὶ τὴν κατάπαυσιν τῶν πολέμων, ἡ εἰς τὴν Σπάρτην κρατοῦσα κατάστασις ἦτο τοιαύτη, ὥστε ἔριδες ἐπεκράτουν μεταξὺ Βασιλέων καὶ λαοῦ καὶ ἡ πόλις γενικῶς ἐμαστίζετο ὑπὸ τῆς ἀνομίας καὶ ἀταξίας.

Τῆς πόλεως εὑρισκομένης εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην ἐνεφανίσθη τῷ 888 π.Χ. ὁ περικλεὴς τῆς Σπάρτης νομοθέτης Λυκοῦργος, ὅστις φοβηθεὶς περὶ τῆς τύχης καὶ τοῦ μέλλοντος τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος ἀπεφάσισε νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν τάξιν. Τοῦτο ἐπέτυχε διὰ μεταρρυθμίσεως τῆς ὑπαρχούσης Πολιτείας καὶ ἑδραιώσεως ταύτης ἐπὶ τῶν πατροπαραδότων ἐθίμων καὶ νομίμων.

Τὸ ὅλον ἔργον τοῦ Λυκούργου ἀπέβλεπεν εἰς ἐπιτυχίαν ὁμονοίας μεταξὺ τῶν κατοίκων, πειθαρχίας καὶ ἀνδρείας. Καὶ πρὸς ἐπίτευξιν μὲν τῆς ὁμονοίας, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Πλούταρχος ἐν βίῳ Λυκούργου, εἰσήγαγε τὴν ἀρχὴν τῶν γερόντων καὶ ἔθηκε τὸν θεσμὸν τῶν ἐφόρων, πρὸς ἐπίτευξιν δὲ πειθαρχίας καὶ ἀνδρείας ἐνομοθέτησεν. «Πάντα πρὸς τὸ κρατεῖν καὶ πρὸς πόλεμον ἐνομοθέτησεν. Ἀριστ. Πολιτ.».

Ἡ ὅλη ἀγωγὴ τῶν Σπαρτιατῶν ἀπέβλεπεν: α) Πρὸς τὸ ἄρχεσθαι καλῶς, β) εἰς τὸ καρτερεῖν ποιοῦντα καὶ γ) εἰς τὸ μαχόμενον νικᾶν ἢ ἀποθνήσκειν.

Ὁ Λυκοῦργος γραπτὴν Νομοθεσίαν δὲν ἔδωσεν, ἀλλ' ἔθηκεν τὰ νομοθετήματα(1) αὐτοῦ δίκην προφορικῶν συνθηκῶν, ρητρῶν, διότι καθὼς λέγει ὁ Πλούταρχος ἀπηγορεύετο εἰς τοὺς Σπαρτιάτας νὰ ἔχωσι Νόμους ἐγγράφους.

Μία ἐκ τῶν ἐν λόγῳ ρητρῶν διεσώθη ὑπὸ τοῦ Πλουτάρχου (ἐν βίῳ Λυκούργου στ) ἥτις ἔχει ὧδε:

> «Διὸς Ἑλλανίου καὶ Ἀθηνᾶς Ἑλλανίας ἱερὸν ἱδρυσάμενον, φυλὰς φυλάξαντα ὠβὰς ὠβάξαντα τριάκοντα Γερουσίαν σὺν ἀρχαγέταις καταστήσαντα, ὥρας ἐξ ὥρας ἀπελλάζειν μεταξὺ βαβύκας τε καὶ Κνακίωνος, οὕτως εἰσφέρειν τε καὶ ἀφίστασθαι· δάμῳ δὲ τὰν κυρίαν ἦμεν καὶ Κράτος».

Τέλος καὶ ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἡ Λυκούργειος Νομοθεσία καθιέρωσε τὴν Γερουσίαν ὡς περιοριστικὸν θεσμὸν τῆς Βασιλικῆς ἐξουσίας, διήρεσε τὴν γῆν εἰς ἴσους ἀναπαλλοτριώτους κλήρους, εἰσήγαγε κοινὴν σκληραγωγημένην ἀγωγὴν ἀρ-

(1) Τὰ τοιαῦτα νομοθετήματα ρῆτρες ὠνόμασεν ὡς παρὰ θεοῦ νομιζόμενα καὶ χρησμοὺς ὄντα. Πλουταρχ. ιγ' 41.

ρένων καὶ θηλέων, ἀντικατέστησε τὰ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ νομίσματα διὰ σιδηρῶν τοιούτων καὶ τέλος καθιέρωσε κοινὰ λιτὰ συσσίτια.

18. Δικαστικὰ γενικῶς.

Κατόπιν τῆς ὡς ἄνω καὶ ἐν ὀλίγοις ἐκτεθείσης Λυκουργείου Νομοθεσίας, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας πᾶσα πολυτέλεια καὶ μαλθακότης δὲν εἶχε θέσιν ἐν Σπάρτῃ, ἔνθα ἰδιοτέλεια καὶ σπουδαρχία δὲν ὑπῆρχεν, ἀλλ' ἁπλότης ἐπεκράτει, εἶναι εὐνόητον ὅτι δικαστικαὶ ἀφορμαὶ ὀλίγαι μόνον ἀνεφύοντο καὶ δικαστήρια δὲν ἐλειτούργουν, ἀλλὰ τὰς ἑκάστοτε ἀναφυομένας διαφορὰς ἐπέλυον οἱ ἄρχοντες, συμφώνως πρὸς τὰ πάτρια ἔθιμα καὶ τὴν δικαίαν αὐτῶν κρίσιν.

Γενικῶς αἱ κρίνουσαι καὶ δικάζουσαι ἐν Σπάρτῃ ἀρχαὶ ἦσαν: α) Ἡ Γερουσία, β) οἱ Βασιλεῖς καὶ γ) οἱ Ἔφοροι.

Ἡ Γερουσία.

Ἡ Γερουσία ἀπετελεῖτο ἀπὸ 28 πρεσβύτας ἡλικίας ἄνω τῶν 60 ἐτῶν, οἵτινες ἐξελέγοντο ὑπὸ τοῦ λαοῦ διὰ βοῆς καὶ οὐχὶ διὰ ψήφων. Οὗτοι, προεδρευόμενοι ὑπὸ τῶν δύο ἰσοψήφων Βασιλέων, ἀπετέλουν τὴν ἀνωτάτην διοικητικὴν δύναμιν ὄντες ὅλως ἀνεύθυνοι διὰ τὰς πράξεις των. Ὡσαύτως οἱ γέροντες εἶχαν καὶ τὴν ἀνωτάτην δικαστικὴν δύναμιν, δικάζοντες τὰς μεγίστας τῶν δικῶν «τὰς περὶ τοῦ θανάτου δίκας πλείοσιν ἡμέρας οἱ γέροντες κρίνουσι. Πλουτ. Λακων. ἀποφθ.» ὡς καὶ τῶν Βασιλέων τὰς παραβάσεις προεδρεύοντος εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τοῦ ἑτέρου παρουσίᾳ τῶν ἐφόρων.

Οἱ Βασιλεῖς.

Ἐν Σπάρτῃ κατ' ἀρχὴν ὑπῆρχεν εἷς Βασιλεὺς προερχόμενος ἐκ τῆς φυλῆς τῶν Ὑλλέων, ἀλλ' ἀφ' ὅτου ὁ Βασιλεὺς Ἀριστόδημος ἔσχε δύο διδύμους υἱοὺς τὸν Εὐρυσθένην καὶ τὸν Προκλῆν, οἱ Βασιλεῖς ἐγένοντο δύο, εἷς ἐξ ἑκάστου ἐκ τῶν Οἴκων αὐτῶν καὶ οἱ μὲν ἐκ τοῦ Οἴκου τοῦ Εὐρυσθένους προερχόμενοι ὀνομάζοντο Ἀγῖδαι, οἱ δὲ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Προκλέους Εὐρωπυντῖδαι.

Μεταξὺ τῶν εἰρηνικῶν ἔργων τῶν Βασιλέων περιελαμβάνοντο καὶ δικαστικὰ τοιαῦτα. Οὕτω οὗτοι ἐδίκαζον τὰς περὶ τῶν ἐπικλήρων (1) δίκας ὡς καὶ τὰς περὶ υἱοθεσίας τοιαύτας

Οἱ Ἔφοροι.

Οἱ Ἔφοροι ἦσαν ἐν συνόλῳ πέντε. Οὗτοι ἐξελέγοντο δι' ἓν ἔτος ἐκ τοῦ Δήμου, δίκην δὲ ἐμψύχων νόμων περιφερόμενοι ἐτιμώρουν παραχρῆμα πάντα παρανομοῦντα ὡς καὶ τοὺς Βασιλεῖς αὐτῶν, οὓς ὡς καὶ πάντα παρανομοῦντα πολίτην ἠδύνατο νὰ ἐγκλείσωσιν εἰς τὰς φυλακὰς καὶ νὰ στραγγαλίσωσι διὰ τοῦ βρόχου π.χ. ἐθανάτωσαν ἀποπνίξαντες τὸν Ἄγιν (ὅρα Θουκ. Η' 132). Ὡσαύτως ἐδίκαζον τὰς περὶ τῶν συμβολαίων τῶν πολιτῶν ἰδιωτικὰς δίκας «τὰ περὶ συμβολαίων δίκαια ἑκάστης ἡμέρας κρίνουσιν οἱ Ἔφοροι. Ἀριστ. Πολιτ. Γ' α'» ἀσκοῦντες ἅμα καὶ τὴν Ἀνωτάτην Ἀστυνομικὴν ἀρχήν.

Τὰ εἰς τὴν ἀγορὰν διαπραττόμενα ἀδικήματα ἔκρινον οἱ καλούμενοι ἐμπέλωροι.

19. Περὶ ποινῶν.

Αἱ εἰς τὴν ἀρχαίαν Σπάρτην ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ ἦσαν ὁ θάνατος, ἡ ἀτιμία, ἡ χρηματικὴ ποινὴ ἢ πρόστιμον, ἡ μαστίγωσις καὶ ἡ φυγή.

Ὁ θάνατος καὶ ἡ φυγὴ ἐπεβάλλοντο ἐπὶ βαρέων ἀδικημάτων. Ἡ ἐκτέλεσις

(1) Ἐπίκληρος ἐκαλεῖτο ἡ μόνη θυγάτηρ τοῦ ἄνευ ἀρρένων τέκνων θανόντος πατρὸς τὸν ὁποῖον καὶ ἐκληρονόμει.

τῶν μελλοθανάτων ἐγένετο διὰ βρόχου εἰς τὴν καλουμένην Δεχάδα (εἰδικὸν οἴκημα) ἢ διὰ κατακρημνισμοῦ εἰς τὸν Καιάδαν.

Ἡ χρηματικὴ ποινὴ ἦτο ἀνάλογος τοῦ διαπραχθέντος ἐγκλήματος καὶ ἐπεβάλλετο κυρίως εἰς τοὺς Βασιλεῖς, εἰς τοὺς Στρατηγοὺς καὶ τοὺς ἁρμοστάς «Ἄγιν τὸν Βασιλέα τῷ ιδ' ἔτει τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀπεφάσισαν νὰ ζημιώσωσι μὲ δέκα μυριάδας (100.000) δραχμῶν, ἡ καταδίκη δὲ αὕτη, εἰ καὶ δὲν ἐξετελέσθη, προϋποθέτει ὕπαρξιν πολλῶν χρημάτων παρὰ τῷ Βασιλεῖ. Θουκ. Ε' ξγ'».

Ἡ ποινὴ τῆς ἀτιμίας ἐπεβάλλετο κυρίως εἰς τοὺς ἐν τῇ μάχῃ δειλιάσαντας, τοὺς ὁποίους οἱ Σπαρτιᾶται ἐκάλουν τρέσαντες.

Ἐνταῦθα ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ ἀδικημάτων καὶ ποινῶν θεωροῦμεν σκόπιμον νὰ εἴπωμεν ὀλίγα τινὰ διὰ τὰ περὶ τὸν γάμον, ἅτινα μνείας ἄξια τυγχάνουσιν λόγῳ τῆς ἰδιορρυθμίας αὐτῶν.

Ἐν Σπάρτῃ ὁ γάμος σκοπὸν εἶχε τὴν γένεσιν χρησίμων καὶ ρωμαλαίων σωμάτων καὶ δὲν ἀπετέλει ἰδιωτικὴν ὑπόθεσιν, δι' ὃ ὁ Νομοθέτης «ἔταξεν ἐν ἀκμαῖς τῶν σωμάτων τοὺς γάμους ποιεῖσθαι. Ξενοφ. Πολ. Λακ. Α. 6)» οὕτω :

1) Ὅστις παρὰ τὸν νόμον τοῦτον ἐλάμβανε γυναῖκα ἀνάρμοστον εἰς ἑαυτόν, ἤτοι μικρὰν εἰς τὸ σῶμα ἢ τὴν ἡλικίαν εἰσήγετο εἰς δίκην ἥτις ἐλέγετο δ ί κ η κ α κ ο γ α μ ί ο υ. «Ἀρχίδαμον τὸν Βασιλέα ἑαυτῶν ἐζημίωσαν χρήμασιν, ὅτι μακρὰν τὸ μέγεθος γυναῖκα γάμῳ λαβεῖν ὑπέμεινεν, ἐπειπόντες, ὡς οὐ Βασιλέας, ἀλλὰ Βασιλίσκους παρασχεῖν αὐτοῖς διανοεῖτο. Πλουτ. Π. Παιδ. 2».

2) Ὅστις καίτοι εἶχε τὴν παρὰ τοῦ Νόμου προβλεπομένην ἡλικίαν (1) δὲν ἐνυμφεύετο, ἀλλ' ἔπραττε τοῦτο μετ' αὐτήν, εἰσήγετο εἰς δίκην ἥτις ἐλέγετο δ ί κ η ὀ ψ ι γ α μ ί ο υ.

3) Ὅστις τέλος παρέμενεν ἄγαμος εἰσήγετο ὡσαύτως εἰς δίκην ἥτις ἐκαλεῖτο δ ί κ η ἀ γ α μ ί ο υ.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους ἡ μοιχεία ἐν Σπάρτῃ σπανίως διεπράττετο. Αὕτη ὅμως διαπραττομένη ἐτιμωρεῖτο αὐστηρῶς δι' ἐξορύξεως τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ δράστου καὶ βραδύτερον μὲ μεγάλην χρηματικὴν ποινήν. Ὁ δὲ ἐπὶ κέρδει παρέχων τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐτιμωρεῖτο μὲ θάνατον. Ὡσαύτως ἡ μοιχαλὶς ἠναγκάζετο πρὸς στιγματισμὸν καὶ ἐνδύετο μὲ χονδρὰ ἐνδύματα καὶ ἀπεκλείετο τῶν ἱερῶν.

Τέλος εἰς τοὺς παῖδας ἐπετρέπετο τὸ κλέπτειν φαγώσιμα χωρὶς νὰ γίνωνται ἀντιληπτοί. Πᾶς ὅμως ὅστις ἐσυλλαμβάνετο ἐπ' αὐτοφώρῳ κλέπτων ἐμαστιγοῦτο διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ἀδεξιότητα του. «Ἀκούων τοὺς Λακεδαιμονίους, ὅσοι ἐστὲ τῶν ὁμοίων, εὐθὺς ἐκ παίδων κλέπτειν μελετᾶν καὶ οὐκ αἰσχρὸν εἶναι ἀλλ' ἀναγκαῖον κλέπτειν ὅσα μὴ κωλύει Νόμος. Ὅπως δὲ ὡς κράτιστα κλέπτητε καὶ πειρᾶσθε λανθάνειν νόμιμον ἄρα ὑμῖν ἔστιν, ἐὰν ληφθῆτε κλέπτοντες μαστιγοῦσθαι. Ξενοφ. ἐν Ἀναβ. Δ' στ. 14—16».

(1) Κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην (Πολιτ. Ζ') τὰς μὲν γυναῖκας ἁρμόττει περὶ ιη' ἐτῶν ἡλικίαν συζευγνῦται, τοὺς δὲ ἄνδρας ἑπτὰ καὶ τριάκοντα ἢ μικρόν. Ἐνῷ ὁ Πλάτων ἀναφέρει διὰ μὲν τὰς γυναῖκας τὰ κ' ἔτει, διὰ δὲ τοὺς ἄνδρας τὰ λ' ἢ λε'.

ΤΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ ΣΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Ὑπὸ κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΠΗΛΟΥ**, Ἀρχιφύλακος

...Τὸ Καρναβάλι ξέσπασε σὰν μιὰ θεόρατη ἐμπρηστικὴ βόμβα πάνω στὴ Γῆ...

Ὕστερα ἀπὸ τὶς ἥσυχες καὶ σιωπηλὲς λιακάδες τοῦ Γενάρη καὶ τὰ ἀθόρυβα βράδυα του, ὅπου τὸ τραῖνο τῆς ζωῆς, πάνω στὶς γραμμὲς τῆς ρουτίνας, ἀνέβαινε ἀγγομαχῶντας τὸν ἀνήφορο τοῦ χειμώνα, μὲ τὸ μονότονο ρυθμικὸ θόρυβο τῶν μηχανῶν του, ξανοίχτηκε μπροστὰ στὰ κουρασμένα βλέμματα τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου ἡ παραμυθένια χώρα τῆς τρελλῆς καὶ ξένοιαστης ἐλευθερίας, στολισμένη μὲ λογιῶν-λογιῶν παρδαλὰ χρώματα...

Ἀπότομα ἡ Γῆ ἄλλαξεν ὄψη... Ὁ ἱδρῶτας στέγνωσε ἀπὸ τὰ ρυτιδωμένα μέτωπα, ἡ ἀγωνία καὶ τὰ ἐρωτηματικὰ τοῦ μακρυνοῦ ἀβέβαιου μέλλοντος διαγράφτηκαν ἀπὸ τὸ ἡμερήσιο πρόγραμμα, ὁ φόβος ξεχάστηκε, ἡ πίκρα ὑπεχώρησε... Καὶ μιὰ παντοδύναμη ἐπιθυμία λυτρωμοῦ συγκλόνισε τὶς καρδιές...

Τότες ξετυλίχτηκεν ἡ σερπαντίνα, ἔπεσε βροχὴ ὁ χαρτοπόλεμος, ὁ ἄνθρωπος ἀρνήθηκε τὸν ἑαυτό του καὶ φόρεσε τὰ πιὸ ἀπίθανα κοστούμια, προσπαθῶντας νὰ γεμίσῃ τὴ ζωή του μὲ χαρά...

Τὴ γέμισε; Δὲν τὴν γέμισε; Αὐτὸ εἶναι ἕνα ἄλλο θέμα, φιλοσοφικῆς ἠθικῆς μᾶλλον, ποὺ κάθε τόσο καὶ λιγάκι τίθεται ἐπὶ τάπητος, ὀξὺ καὶ ἐπίκαιρο, ἀπὸ τοὺς «ἁρμοδίους».

Ἡ στήλη αὐτὴ δὲν ἔχει δικαιοδοσία πάνω σὲ τέτοια «μεγάλα καὶ φοβερὰ ζητήματα» οὔτε καὶ ἡ γνώμη της θὰ εἶχε βαρύνουσα σημασία. Ἁπλῶς θέλει νὰ διαπιστώσῃ ὅτι τὸ Καρναβάλι, γεννημένο ἐδῶ καὶ πολλὰ-πολλὰ χρόνια, ἐξακολουθεῖ κάθε χρόνο τέτοια ἐποχὴ ν' ἀλλάζῃ τὶς συνήθειες τῶν ἀνθρώπων καὶ νὰ τοὺς προσφέρῃ τὴν εὐκαιρία μιᾶς ἀπέραντης, καθολικῆς χαρᾶς μέσα σ' ἕνα πανζουρλισμὸ χρωμάτων, φθόγγων, ἀλλαλαγμῶν καὶ θορύβων...

Γι' αὐτὸ καὶ κάθε χρόνο ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιά, νέοι, γέροι, φτωχοὶ καὶ πλούσιοι σπεύδουν νὰ πυκνώσουν τὶς τάξεις του, διψασμένοι γιὰ μιὰ καλύτερη ζωή...

Διαβάζω μάλιστα ὅτι σ' ἄλλα ἔθνη τὸ Ἐπίσημο Κράτος ὀργανώνει ἀπὸ πολὺ ἐνωρὶς τὶς λαϊκὲς γιορτὲς καὶ τὰ πανηγύρια, ὥστε νὰ παρουσιάσουν μεγαλύτερη ὅσο τὸ δυνατὸν ἐπιτυχία.

Ἔτσι καὶ στὴν Ἀθήνα τοῦ 1957, τὸ Καρναβάλι θρονιάστηκε γιὰ 2—3 βδομάδες, καὶ ἀνακάτεψε τὴ ζωὴ καὶ τὸ ρυθμό της.

Ἔχω τὴν ἐντύπωση ὅτι κανένας δὲν στάθηκε στὴν ἄκρη, ὅπως ἔχω ἀκόμα τὴ γνώμη ὅτι ἔπρεπε ἔτσι νὰ γίνῃ.

Λίγες, πολὺ λίγες, σχεδὸν ἐλάχιστες στιγμὲς εὐτυχίας προσφέρει ἡ σύγχρονη ζωὴ στοὺς ἄμοιρους θνητούς. Τὶς περισσότερες ὧρες τους τὶς ἔχει κατανείμει ἀνάμεσα στὴ σκληρὴ δουλειὰ καὶ τὴ δύσκολη σκέψη, πάνω στὴ λύση προβλημάτων κυρίως οἰκονομικοηθικῶν, ποὺ γερνᾶνε πρόωρα καὶ φθείρουν τὸ φτηνὸ σαρκίον τους.

Νὰ γιατὶ ὑποστηρίζω ὅτι μονάχα οἱ κατσούφηδες, οἱ ἀπαισιόδοξοι, οἱ γκρινιάρηδες, οἱ ἀνοικονόμητοι θὰ ἠμποροῦσαν ν' ἀποτελέσουν τὴν ἐξαίρεση στὸ γενικὸ κανόνα.

Δὲν εἶναι ἐπιχείρημα ἡ σοβαρότης τῶν περιστάσεων ποὺ μᾶς περιβάλλουν, οὔτε μπορεῖ ποτὲ νὰ εὐσταθήσῃ σὰν δικαιολογία οἱ «πεινῶντες καὶ διψῶντες» ποὺ τριγυρίζουν ἐδῶ κι' ἐκεῖ ντυμένοι στὰ ράκη τους καὶ γιὰ χάρη τῶν ὁποίων θἄπρεπε νὰ καταργηθῇ τὸ γέλιο καὶ νὰ μαυροντυθοῦν οἱ ἀνθρώπινες γενεές.

Ὁ γάμος τῆς Κανᾶ, ὅπου ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Θρησκείας μας μετέβαλε τὸ νερὸ σὲ κρασί, εἶναι ἡ πιὸ ἀποστομωτικὴ ἀπάντηση σὲ ὅσους ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ θρησκεία μας στέκει κατήγορος στὴν ἀνθρώπινη χαρά.

«Ἄφες τοὺς νεκρούς, θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκροὺς» ἐδήλωσεν ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας, σὰν Τοῦ ἐζήτησαν τὴν ἄδεια δυὸ μαθηταί Του νὰ θάψουν τὸν πατέρα τους.

Κι' ὅταν ἡ Γυναίκα ἐκείνη τοῦ Εὐαγγελίου ἔχυσε τὸ πολύτιμο μύρο πάνω στὰ πόδια Του, καὶ ὁ Ἰούδας ἐσκέφτετο ὅτι ἦταν ἀντιχριαστιανικὴ σπατάλη ἡ πράξη της, γιατὶ ἔπρεπε τάχα νὰ τὸ πουλήσῃ καὶ νὰ μοιράσῃ τὰ λεφτὰ στοὺς φτωχούς, ὁ Χριστὸς ἀγανάκτησε καὶ τὸν ἐπέπληξε δριμύτατα, καὶ τὸν ὠνόμασε ὑποκριτή.

Ἂν ἡ ζωὴ ἦταν ἕνα διαρκὲς Καρναβάλι ἀσυδοσίας θὰ μποροῦσαν ἀσφαλῶς πολλὰ κατηγορητήρια νὰ εὐσταθήσουν. Ὅμως γιὰ 2—3 βδομάδες μόνον λίγου γέλιου καὶ λίγης χαρᾶς (καὶ μάλιστα... μετ' ἐμποδίων) θἄταν τὸ λιγώτερο ἄδικο νὰ ἀνεβοῦμε πάνω στὴν Εἰσαγγελικὴ Ἕδρα, ἀρνούμενοι στοὺς συνανθρώπους μας καὶ τὸ φτωχὸ αὐτὸ ἀκόμα προνόμιο.

Παράδοση ἄλλως τε δική του δημιούργησε τὸ Καρναβάλι, τόσα χρόνια τώρα. Ἀπέκτησε πιὰ τὰ δικαιώματά του, κατάντησε σχεδὸν ἕνα εἶδος ἄγραφου νόμου. Καὶ ἡ ζωὴ τοῦ παρεχώρησε πιὰ αὐτὴ τὴ μόνιμη χειμωνιάτικη θεσούλα... Ἀναγκαστικά...

Καρναβάλι λοιπόν... Δηλαδὴ χαρά, ξεφάντωμα, τραγούδι, θόρυβος, μεταμφιέσεις, κέφι, διασκέδασις, εὐθυμία, χορός... Ὅλα μαζὶ ἀνακατεμένα μὲ σερπαντίνες, μὲ κομφετί, μὲ χαρτοπόλεμο...

...Μονάχα μιὰ τολμηρὴ φαντασία μπορεῖ νὰ πάρῃ μιὰ μικρὴ ἰδέα τοῦ θεότρελλου πανζουρλισμοῦ ποὺ ἐπικρατεῖ στὸ καρναβάλι, ὁπόταν οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ γοῦστα τους, φτειάχνουν ἕναν ἀπίθανο σουρρεαλιστικὸ πίνακα, ὅπου δὲν μπορεῖς νὰ ξεχωρίσῃς ποιὸς εἶσαι ἐσὺ καὶ ποιὸς εἶναι ὁ ἄλλος...

Τὴν ἴδια ὥρα στοὺς δρόμους, στὶς γωνίες καὶ στὶς παρόδους, μὲ τὸν ἠλεκτρικό του φανὸ καὶ τὸ σῆμα ὑπηρεσίας στὸ χέρι, ὁ σκοπὸς ἀστυφύλακας περνοδιαβαίνει ἄγρυπνος ἐδῶ κι' ἐκεῖ, φρουρὸς τῆς νόμιμης αὐτῆς ἀταξίας, ποὺ ὁπωσδήποτε ὅμως πρέπει νὰ κινηθῇ μέσα σ' ἕνα λογικὸ κύκλο...

Δὲν γλεντάει, ἀλλὰ θὰ τὄθελε κι' αὐτός...

Εἶναι σκοπός, μὰ εἶναι ἄνθρωπος κι' αὐτός...

Καὶ στὴν Ἀστυνομικὴ Σχολὴ διδάσκεται ὅτι πρέπει νὰ συμμετέχῃ στὸ λαϊκὸ αἴσθημα, γιατὶ δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ἕνας ἁπλὸς φρουρός, μὰ κάτι πολὺ-πολὺ πάρα πάνω : Νὰ γίνῃ φίλος τοῦ πολίτη, βοηθὸς καὶ σύντροφος στὴ χαρὰ καὶ στὴ λύπη...

Κι' ὅταν τὸ Καρναβάλι ἑνώνει τοὺς ἀνθρώπους, χαλκεύει νέους δεσμοὺς καὶ φέρνει πιὸ κοντὰ τὶς ἀνθρώπινες καρδιές, δὲν πρέπει, δὲν εἶναι σωστό, νὰ μείνῃ αὐτὸς μονάχα ἡ θλιβερὴ παραφωνία τῆς ἄρνησης, ποὺ ὑψώνει ἕνα θεόρατο τοῖχος ἀνάμεσα σ' αὐτὸν καὶ στοὺς ἄλλους ποὺ γλεντᾶνε...

Εἶναι ἀνάγκη ὁ κόσμος νὰ τὸν γνωρίσῃ, νὰ τὸν ἀγαπήσῃ, νὰ μάθῃ ὅτι ἔχει κι' ὁ ἀστυφύλακας αἰσθήματα, ὅτι εἶναι ζεστὴ ἡ καρδιά του, ὅτι ξέρει κι' αὐτὸς νὰ χορεύῃ, νὰ τραγουδᾷ, νὰ γλεντᾷ ὅπως κι' οἱ ἄλλοι.

Δὲν εἶναι ὁ φόβος τῆς κατωτερότητος ποὺ τὸν κρατᾷ στὰ σκοτάδια τοῦ δρόμου... Εἶναι τὸ καθῆκον μόνον...Μὰ πέρα ἀπ' αὐτὸ ἔχει τὴ δύναμη νὰ προβάλῃ τὴν προσωπικότητά του, νὰ δείξῃ ποιὸς πράγματι εἶναι, καὶ πόσο ἀξίζει.

***

Τὸν καιρὸ λοιπὸν ἐτοῦτο τοῦ τρελλοῦ Καρναβαλιοῦ, ἡ Ἀστυνομικὴ Σχολὴ ἄνοιξε τὶς πύλες της καὶ ἐκάλεσε φίλους, γνωστούς, ξένους, δικοὺς καὶ καλλιτέχνες γιὰ νὰ τιμήσουν τὶς χοροεσπερίδες ποὺ ἐδίδοντο ἀπὸ αὐτήν.

Καὶ ὅσοι λάβατε σχετικὴ πρόσκληση, ἀνάμεσα ἴσως καὶ σ' ἄλλες γιὰ ἄλλους χορούς ἐμπήκατε σὲ μεγάλο μπελᾶ : «Νὰ πάω ; ἢ νὰ μὴν πάω ;».

Τελικὰ δὲν ξέρω ἂν πήγατε ἢ προφασισθέντες τὴν ἀγορὰν ἀγροῦ προτιμήσατε ἄλλες χορευτικὲς συγκεντρώσεις. .

Ἐπειδὴ ὅμως ἐγὼ κάθε τόσο καὶ λιγάκι περιγράφω τοὺς χοροὺς τῆς Σχολῆς μας μὲ τόσο ἐνθουσιασμὸ ὥστε πιθανὸν νὰ ὑποπτεύεσθε ὅτι τὰ λέω κάπως παραφουσκωμένα, σᾶς παρακαλῶ πολύ, ἂν δὲν ἤρθατε ποτὲ νὰ ἔρθετε σὲ πρώτη εὐκαιρία ὥστε ν' ἀπολαύσετε ἕνα θέαμα συμπαθητικό, ἕνα ἄκουσμα εὐχάριστο, ἕνα γεῦμα ἡγεμονικό, ἕνα στροβίλισμα μέσα στὴν Αἴθουσα αὐτὴ ποὺ εἶχε χίλια πράγματα ἀγαπημένα.

Γιατί, ἀκολουθῶντας τὴν καλλιτεχνική της παράδοση ἡ Ἀστυνομικὴ Σχολή, παρουσιάστηκε ἐφέτος πάλι μὲ τὴν πιὸ σαγηνευτική της ἐμφάνιση.

Ἡ Αἴθουσα χοροῦ τῆς Σχολῆς εἶχεν ἐφέτος κάτι τὸ φαντασμαγορικὸ καὶ τὸ ἁπλὸ μαζί.

Χάρις στὸν ἐξαίρετο καὶ ἐκλεκτὸ ζωγράφο καὶ διακοσμητὴ κ. Γιῶργο Συρῖγο καὶ τὸν ἐπίσης συμπαθῆ διακοσμητὴ κ. Δημήτρη Γαβριήλ, ποὺ ἐργάστηκαν μὲ κέφι καὶ προθυμία.

Μοντέρνα χορευτικὴ γωνιά, μὲ ὅλες τὶς ἀνέσεις καὶ ὅλα τὰ κομφόρ, εἶχε γίνει. Στοὺς τοίχους οἱ πανώριες μαρκήσιες καὶ οἱ πιερόττοι, οἱ σπανιόλες καὶ οἱ ἱππότες, τὰ κρινολίνα καὶ τ' ἀσημοκέντητα κοστούμια, ἔδιναν ἕνα χαριτωμένο γιορτινὸ τόνο. Λευκὰ μεταξωτὰ κουρτινάκια στὰ παράθυρα καὶ χίλια δυὸ μικρούτσικα, πολύχρωμα μπιμπελώ, καὶ ἄνθη σκορπισμένα ὁλόγυρα, συμπλήρωναν τὴν γαλάζια σκηνοθεσία της.

Καὶ τὰ τραπεζάκια, σὲ ἀπόλυτη στοίχιση καὶ ζύγιση, μὲ τὰ κάτασπρα τραπεζομάντηλά τους, τὶς πετσέτες τους καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ἐπιτραπέζια χρειώδη, περίμεναν ὑπομονετικὰ τοὺς εὐγενικοὺς καλεσμένους μας, κοντὰ στὸ ξύλινο ὑπόβαθρο τῆς ὀρχήστρας, ποὺ ἦταν ἄρτια τεχνικῶς... Μὲ τὸ πιάνο της, τὴν τζάζ, τὰ καλλιτεχνικὰ ἀναλόγια, τὸ δυναμικὸ μικρόφωνο, τὰ μεγάφωνα, τὸν ἐνισχυτή, τὸ πικάπ, τὸ μαγνητόφωνο καὶ τὶς ἄλλες συσκευές.

Φῶς, πολὺ φῶς, καὶ ἀμέτρητη εὐτυχισμένη προδιάθεση ἦταν σκορπισμένη μέσα στὸ χῶρο αὐτόν, ποὺ οἱ σερπαντίνες καὶ τὰ κομφετὶ θὰ τὸν ἔπνιγαν τὸ ἄλλο βράδυ μέσα στὸ μοντέρνο γαϊτανάκι τοῦ Καρναβαλιοῦ....

***

Καὶ τὴν εὔθυμη νότα τὴν ἔδωσαν ἀσφαλῶς οἱ καλλιτέχνες, αὐτοὶ οἱ πιστοὶ φίλοι μας, ποὺ πάντα ἔδωσαν τὸ ὄμορφο παρόν τους, σὲ κάθε καλλιτεχνική μας ἐκδήλωση...

Προσφέρθηκαν ἐντελῶς ἀφιλοκερδῶς νὰ μᾶς ψυχαγωγήσουν, καὶ ἐπέτυχαν κυριολεκτικὰ νὰ μᾶς μαγεύσουν. Ἄφησαν, καθένας τους γιὰ μισὴ ὥρα, τὰ κέντρα τους, καὶ ἔσπευσαν νὰ βρεθοῦν κοντά μας γιὰ νὰ μᾶς σκορπίσουν μὲ τὴν ἄφθαστη τέχνη τους ἕνα πλούσιο κέφι. Θὰ τοὺς θυμώμαστε πάντα μ' εὐγνωμοσύνη.

Καὶ ἡ χαρούμενη ἡμέρα ἦρθε :

Τὸ ἡμερολόγιο τοῦ τοίχου γράφει : Κυριακὴ 24 Φεβρουαρίου 1957, ἐνῶ τὸ ρολόϊ πλησιάζει στὶς 8....

Νύχτα...Νύχτα ζεστὴ καὶ ὄμορφη. Δὲν ἔχει ἀστέρια, μὰ ἔχει μιὰ ἀνείπωτη γαλήνη ξαπλωμένη ἥσυχα πάνω στὴ γῆ...

Μέσα στὴν Αἴθουσα τῆς Σχολῆς ὅλα τὰ τραπεζάκια εἶναι κατειλημμένα...τόσοι καὶ τόσοι ἐκλεκτοὶ φίλοι !!! Ἄνδρες, γυναῖκες, νέοι καὶ δεσποινίδες...Κι' ἔτσι ὅπως τοὺς κύτταζα κλεφτὰ μοῦ φάνηκαν ὅλοι ὄμορφοι καὶ γνώριμοι ἀπὸ χρόνια πολλά.

Οἱ τουαλέττες δίνουν καὶ παίρνουν...Ἐπικρατεῖ φυσικὰ ἡ γυναικεία κομψότης.

Κορίτσια γλυκά, μικρούτσικα κι' εὐγενικά... Κυρίες ἀρχοντικῆς ὁμορφιᾶς, γαληνεμένες καὶ καλόκαρδες... Νεαρά, ὁλόδροσα παλληκάρια, στὴ χρυσῆ τους ἡλικία τῶν ἀνικανοποίητων πόθων... Ὡραῖα, εἰρηνικὰ γεράματα πιὸ κεῖ, ποὺ μὲ τὰ χι-

νισμένα μαλλιά τους δίνουν μιὰ ἀκόμη ὄμορφη γοητεία στὸ μαγευτικὸ ἐτοῦτο ντεκὸρ τῶν ἐκλεκτῶν ποὺ ἐτίμησαν τὴν χοροεσπερίδα.

.....

Κι' ἔξω ἀπὸ τὴν αἴθουσα εὐγενικοὶ ἀξιωματικοὶ πηγαινοέρχονταν ὑποδεχόμενοι καὶ συνοδεύοντες τοὺς προσερχομένους.

Τώρα πάνω στὸ ξύλινο ὑπόβαθρο ἀνεβαίνει καὶ καταλαμβάνει τὶς θέσεις της, ἡ ὀνομαστὴ καὶ μελῳδικὴ ὀρχήστρα τῆς 'Αστυνομίας ποὺ τὴν διευθύνει ὁ δεξιοτέχνης τοῦ βιολιοῦ, ἄριστος Μαέστρος της κ. Μπουκουβάλας.

'Η ἐμφάνιση τῆς ὀρχήστρας προκαλεῖ θύελλα χειροκροτημάτων. Καὶ τὸ χορευτικὸ πρόγραμμα ἀρχίζει.

Ταγκὸ καὶ βαλς πλημμυρίζουν τὴν αἴθουσα ἤχους, φθόγγους καὶ μιὰ συγκίνηση. 'Η πρώτη συγκίνηση τῆς βραδυᾶς, ἐνῷ δυὸ-δυὸ τὰ ζευγάρια σηκώνονται ἀπὸ τὶς θέσεις τους, ἀγγαλιάζονται καὶ ἀφήνονται νὰ παραδοθοῦν στοὺς πρώτους δειλοὺς κτύπους τῆς καρδιᾶς τους...

Τὰ φῶτα σβήνουν...Κόκκινοι προβολεῖς τὰ διαδέχονται. 'Η ἀτμόσφαιρα ζεσταίνεται...'Αρχίζουμε..'Ο Θεὸς μαζί μας...Πᾶμε στὸ ἄγνωστο μὲ βάρκα τὴν ὀρχήστρα. Ποιὸς δὲν χορεύει ; Μά, κανείς...

.....

Καὶ ὁ χορὸς συνεχίζεται πάντα, ὅλο καὶ πιὸ κεφᾶτος.

'Αττραξιὸν 1η. Συγνώμη, κυρίες καὶ κύριοι. Λάβετε θέσεις. Καθῖστε νὰ ξεκουραστῆτε. Ἔχουμε γιὰ σᾶς ἕνα μουσικὸ διαλειμματάκι, ὄμορφο κι' ἀγαπημένο : τὸ συμπαθητικὸ Τρίο Μινόρε, μὲ τὸν Πέτρο Φραγκουλόπουλο μὲ τὴν φυσαρμόνικά του. Κι' ἐνῷ ἀπ' ὅλες τὶς μεριὲς τῆς αἰθούσης ἀκούγονται χειροκροτήματα, τὸ Τρίο Μινόρε μᾶς ταξιδεύει μακρυά. Πότε στὴν ὄμορφη 'Ισπανία, κοντὰ σὲ ξελογιάστρες σπανιόλες, πότε στὴν 'Αμερική, τὴ χώρα τῶν ἐξωφρενικῶν ρυθμῶν, καὶ πότε στὴν Πλάκα, τὴν πατρίδα τῆς ρετσίνας καὶ τῆς καντάδας.

Μιὰ ἀνείπωτη χαρὰ ξεκινᾷ ἀπὸ τὴν ἐξέδρα τῶν καλλιτεχνῶν, περνᾷ ἕνα-ἕνα τὸ κάθε τραπεζάκι κι' ἐπιστρέφει στὴ μέση τῆς Αἴθουσας γιὰ νὰ χορέψῃ μὲ τὸν ἔρωτα παρέα.

Κι' ἄλλα χειροκροτήματα...Τὸ Τρίο Μινόρε τελείωσε...Καὶ ἡ ἀστυνομικὴ ὀρχήστρα ξαναπαίρνει τὸν λόγο.

Ἄνδρες 'Αθηναῖοι, ἀφήσατε αὔριον τὰ σπουδαῖα. Περιπτυχθῆτε τὶς κομψὲς ἀτθίδες, κι' ἔξω πίκρες καὶ βάσανα...Μιὰ ζωὴ τὴν ἔχουμε.

'Ο χορὸς ξαναρχίζει...

Χορὸς...Χορὸς...Χορός.

Μὰ «νηστικὸ ἀρκούδι δὲν χορεύει» λέει μιὰ παροιμία. Αὐτὸ φαίνεται σκέφτεται κι' ὁ κ. Δ/ντὴς καὶ μ' ἕνα νεῦμα του τὰ τραπέζια γεμίζουν μ' ἕνα πλούσιο πιάτο. Καὶ ἀναδεικνύονται ὅλοι γερὰ πηρούνια, καθὼς τὸ χέρι ἀνεβοκατεβαίνει σὰν ἔμβολο ἀπὸ τὸ στόμα στὸ πιάτο, μετ' ἐπιστροφῆς....

Καὶ μαζὶ μὲ τὸ φαγητὸ «οἶνος καρδίαν ἀνθρώπου εὐφραίνει...». Σοφώτατο ρητό. Ὅποιος τὄπε αὐτὸ εἶχε μεγάλο δίκηο, μὰ τὴν πίστη μου.

Καὶ τὸ ἐξαιρετικὸ κοκκινέλι εἰσέρχεται θριαμβευτικὰ εἰς τὰ ἄδυτα τῶν ἀδύτων τῶν ὀργανισμῶν τῶν εὐτυχῶν παρευρισκομένων.

Τώρα λίγη διακοπή...

«Κυρίες καὶ Κύριοι ἕνας πολὺ γνωστός, πολὺ ἀγαπημένος καὶ πολὺ ἐκλεκτὸς καλλιτέχνης : 'Ο Γιῶργος Λουκᾶς, θὰ σᾶς πείσῃ πόσο ἀληθινὸ εἶναι τὸ τραγουδάκι ποὺ λέει : «ὅπου Γιῶργος καὶ μάλαμα». Σηκωθῆτε καὶ χορέψτε...

Καὶ μὲ τὴ γλυκειά του φωνὴ ὁ φίλος Γιῶργος Λουκᾶς ἀρχίζει νὰ προσφέρῃ τὰ δῶρα του στοὺς φίλους τοῦ ἀστυνομικοῦ αὐτοῦ γλεντιοῦ, οἱ ὁποῖοι καὶ ξεσποῦν σὲ θερμὰ καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα...

'Ο Γιῶργος Λουκᾶς τραγουδάει...Μᾶλλον μαγεύει. Μᾶλλον μιλάει μὲ τὶς καρδιές μας. Καὶ μὲ μισόσβυστα τὰ φῶτα ὁ χορὸς συνεχίζεται... 'Απὸ τὴν παληὰ καντάδα ὁ Γιῶργος τὸ ρίχνει στὸ καλαματιανὸ...πιάνονται ὅλοι χέρι-χέρι καὶ τὸ κόβουν στὸ χορό.

Τώρα ὁ Πιέρρο Λοβάττι στὸ μικρόφωνο... Τὰ παλαμάκια συνεχίζονται. Κι' ὁ καλόκαρδος Πιέρρο ἀρχίζει...Καντσονέττες, μοντέρνα τραγούδια, πικάντικα... Κρέμονται ὅλοι ἀπὸ τὸ στόμα του, καὶ τὸν καταχειροκροτοῦν σὰν τελειώνει...

Καὶ πάλι ἡ 'Αστυνομικὴ ὀρχήστρα...Καὶ πάλι χαμηλώνουν τὰ φῶτα...Καὶ πάλι χορεύουν τὰ ζευγάρια.

Τώρα ὁ 'Ανδροκλῆς... καταχειροκροτεῖται καὶ ἠλεκτρίζει τοὺς πάντας μὲ τὴν σπάνια φωνή του...

...Καὶ ἡ ὀρχήστρα ξανασηκώνει τὰ ζευγάρια. Καὶ πάλι χορός...Καίγεται τὸ πελεκούδι. "Οπου σὲ μιὰ στιγμὴ μεθυστικοῦ «ρὸκ—ἔντ—ρὸλ» ἕνα ζευγάρι ξεπετάγεται μόνο του στὴ μέση τῆς πίστας καὶ μ' ἐπαγγελματικὴ εὐσυνειδησία βετεράννων χορευτῶν ἑρμηνεύει μὲ καταπληκτικὴ εὐχέρεια τὶς πιὸ μοντέρνες φιγοῦρες. Εἶναι ἡ γλυκειὰ μικρούλα δνὶς Μπράμη καὶ ὁ κομψὸς νέος (καὶ ἀρχηγὸς τῶν ροκεντρολιστῶν τῆς βραδυᾶς) κ. "Οθων 'Αρχιμανδρίτης...καταχειροκροτήθηκαν. Καὶ δίκαια. "Ηταν μιὰ χορευτικὴ ἀτραξιὸν ὄμορφη κι' ἀνέλπιστη.

Τώρα ἡσυχία βασιλεύει τριγύρω, ἀνάλογη μὲ τὴν σοβαρότητα τῆς στιγμῆς...

'Η πρώτη μεγάλη-μεγάλη ἔκπληξη τῆς βραδυᾶς..."Ενας βελούδινος τραγουδιστής, ἕνας πραγματικὰ ὑπέροχος καλλιτέχνης ποὺ τιμᾷ τὸ ἀποψινό μας χορευτικὸ γλεντάκι, καὶ ποὺ ἡ ἐμφάνισή του προκαλεῖ ἀληθινὸ συναγερμὸ χειροκροτημάτων μέσα στὴν Αἴθουσα...Γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ ὑπῆρξεν ἄφθαστος ὁ Κώστας Μανιατάκης μὲ τὴ ζεστὴ φωνή του καὶ τὸ πλούσιο ρεπερτόριό του...Τραγούδησε παληὰ καὶ μοντέρνα τραγούδια, ὀπερέττες καὶ λαϊκὰ τραγούδια καὶ τρεῖς φορὲς τὸν ξαναγύρισαν πίσω μὲ θερμὰ καὶ εἰλικρινῆ χειροκροτήματα...

Λίγο ἀκόμα παίζει πάλι ἡ ὀρχήστρα, καὶ τὰ ζευγάρια ξεμουδιάζουν, ὥσπου παρουσιάζεται στὸ μικρόφωνο τὸ μοναδικό, τὸ ἀσύγκριτο, τὸ γνωστὸ σ' ὅλη τὴν 'Ελλάδα : 'Αθηναϊκὸ Τρίο : ὁ Ξενοφῶν Διαμαντίδης, ὁ Χάρης Κουφιδάκης καὶ ὁ Κούλης Μοραγιέμου... Τρεῖς κρυστάλλινες δηλαδὴ φωνὲς σὰν μιὰ μελῳδικὴ συμφωνία, ποὺ σκόρπισαν στὶς καρδιὲς τὸ ὄμορφο ὄνειρο ἑνὸς βελούδινου ρωμαντισμοῦ 'Αθηναϊκὸ Τρίο...Τὸ καλλίτερο Τρίο τῆς πατρίδος μας. 'Αθηναϊκὸ Τρίο...Τρία καλόκαρδα κι' εὐγενικὰ παιδιά, γνωστὰ κι' ἀγαπημένα παντοῦ, ποὺ κάθε βράδυ θριαμβεύουν στὸ μοντέρνο κέντρο : «Παληὰ Γειτονιά», τοῦ θερμοῦ φίλου τῆς 'Αστυνομίας Μ. Παρασκευᾶ.

Τώρα τὸν λόγον ἔχει ὁ ἄριστος ἑρμηνευτὴς τῶν λαϊκῶν τραγουδιῶν καὶ ὑπέροχος καλλιτέχνης δόκιμος ἀρχιφύλακας Μάνθος Φελώνης...Μᾶς μεταφέρει στὸ ἀθάνατο χιλιοτραγουδισμένο 'Ελληνικὸ χωριό...ὅπως λίγο ἀργότερα μᾶς μεταφέρει στὰ παληὰ κι' ἀξέχαστα ρωμαντικὰ χρόνια τῆς προπολεμικῆς 'Αθήνας τὸ ἐξαιρετικὸ ντουέττο Καλλέργη—Νικηφόρου, ποὺ μὲ τὶς κιθάρες τους ξαναζωντανεύουν ἕνα ἑκατομμύριο μισοξεχασμένα παραμύθια τῆς καρδιᾶς μας...παραμύθια ἀπὸ ἕνα μακρυνὸ χτὲς ποὺ σιγολάμπει κάθε δειλινό, μαζὶ μὲ τ' ἀστέρια, στοὺς Οὐρανοὺς κάθε εὐγενικῆς ψυχῆς...'Ο Καλλέργης καὶ ὁ Νικηφόρος ἄφησαν ἐκλεκτὲς ἀναμνήσεις, καὶ δίκαια χειροκροτήθηκαν μὲ τόσο ἐνθουσιασμό...

Καὶ ἡ ὀρχήστρα ξανακούστηκε καὶ πάλι...Καὶ ὁ χορὸς ἄναψε...Τὸ κέφι εἶχε φτάσει στὸ ζενίθ του...Οἱ σερπαντίνες σὰν πελώρια χρωματιστὰ φίδια, τύλιγαν τοὺς προσκεκλημένους σ' ἕνα πολύχρωμο σύμπλεγμα, ἐνῷ ὕστερα ἀπὸ τοὺς μεζέδες καὶ τὸ κρασὶ ἔφτασαν τὰ πρῶτα γλυκίσματα.

Τότες ἀκριβῶς τὰ πάντα ἀκινήτησαν...σιωπὴ ξαπλώθηκε μέσα στὴν αἴθουσα... Τὰ φῶτα χαμήλωσαν καὶ σὰν ἀέρινη, ἀγγελικὴ ὀπτασία μπῆκε ἀνάλαφρα καὶ πλησία-

σε στὸ μικρόφωνο, τὸ πιὸ λαμπερὸ ἀστέρι τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης, ἡ πιὸ θερμὴ κι' ἐκφραστικὴ φωνὴ τῆς Εὐρώπης, ἡ γνησιώτερη ἑρμηνεύτρια τῆς ἐκλεκτῆς μουσικῆς, τῆς μουσικῆς τοῦ αἰσθήματος στὴν πιὸ ἐξαϋλωμένη μορφή της, ἡ πιὸ γοητευτικὴ ἀνάμεσα στὶς πιὸ γοητευτικὲς βασίλισσες τῆς τέχνης : ἡ Δανάη μὲ τὴν κιθάρα της...

Γλυκειὰ ὅσο ποτέ, σεμνὴ ὅπως πάντα, σαγηνευτικὴ ὅσο καμμιὰ ἄλλη, μᾶς μετέφερε σ' ἕνα ἄλλο κόσμο...ἕνα κόσμο ἀληθινὸ κι' ἀκριβό, ὡραῖο καὶ ἀμόλυντο, φωτεινὸ καὶ ἄπιαστο...τὸν κόσμο τῆς ὄμορφης ψυχῆς της...

Ἡ Δανάη...Τὸ πιὸ πολυσύνθετο ταλέντο τῆς Πατρίδας μας. Ἡ μοναδικὴ καλλιτέχνις τῆς κιθάρας, ἡ ταπεινὴ διανοούμενη, ἡ ἄφθαστη, ἡ μία καὶ μόνη, ἡ πιὸ ἐκλεκτή, ἀνάμεσα στὶς ἐκλεκτές.

Τὰ ἠχηρὰ χειροκροτήματα ποὺ ἐδόνησαν ἐπὶ τόσα λεπτὰ τὴν αἴθουσα, ἦταν ἡ πιὸ γνήσια ἔκφρασις τῆς εὐγνωμοσύνης μας γιὰ τὴν τιμὴ ποὺ μᾶς ἔκανε..."Ητανε τὸ μικρὸ καὶ φτωχικό μας δῶρο γιὰ τὴν παντοτεινὴ βασίλισσα τῆς καρδιᾶς μας...

«...Τί εἶναι αὐτὸ ποὺ τὸ λένε ἀγάπη...» τραγούδησε ἡ Δανάη μέσα σὲ μιὰ εὐλαβικὴ σιωπή, ποὺ μονάχα οἱ χτύποι τῆς καρδιᾶς μας ἀκούγονταν...Τόχουμε ἀκούσει πολλὲς φορὲς τὸ τραγούδι αὐτό, ἀλλὰ ἔτσι, σὲ τέτοια μεγαλόπρεπη ἑρμηνεία ποτέ..."Ηταν τὸ ἀφρόντιστο κοριτσάκι τοῦ κάμπου, ἡ Δανάη ἐκείνη τὴ στιγμή, ποὺ μαδῶντας τὶς μαργαρίτες πάσχιζε νὰ μαντέψῃ ἂν τὴν ἀγαποῦν..."Ομως οἱ ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις ποὺ ἐκάλυψαν τὸ τέλος τοῦ τραγουδιοῦ της τῆς φανέρωσαν γιὰ ποιὸν χτυποῦσε κείνη τὴ στιγμὴ ἡ καρδιά μας...

Κι' ὕστερα «τὸ τραγούδι τοῦ Τζώνη», ἕνα τραγούδι σιγαλό, παθητικό, πονεμένο, σὰν μακρυνὸ ἀγγελικὸ ψάλσιμο, σὰν ἀπόκοσμη μελῳδία νεράϊδας, μπερδεύτηκε σὲ κάποιο δέντρο τῶν ἀναμνήσεων. Κι' ἁπλωσε ὁλόγυρα καταπράσινα ἀνοιξιάτικα χαλιά...τιτιβίσματα πουλιῶν σὲ μιὰ ὁλόγλυκεια, παρθένα συμφωνία, ποὔφτανε ἀπὸ πολὺ μακρυά. 'Απὸ ἕνα κόσμο δίχως κακίες καὶ μίση καὶ ψέμματα. "Α ! Σᾶς εὐχαριστοῦμε θερμά, Κα Δανάη...Καὶ σᾶς ὑποσχόμαστε πάντα καὶ παντοῦ νὰ θυμώμαστε τὴν εὐγενική σας καλλιτεχνικὴ προσφορά...

.....

Καὶ ἡ ὀρχήστρα συνέχισε τὸ ἀλησμόνητο ἐκεῖνο ἀποκρηάτικο χορὸ τῆς Σχολῆς 'Αρχιφυλάκων, ποὺ κράτησε μ' ἐπιτυχία μέχρι ποὺ ἔφεξε.

'Αλλὰ ὁ χῶρος δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ποῦμε ἄλλα. Σᾶς χαιρετῶ λοιπόν, φίλοι ἀναγνῶστες, καὶ σᾶς περιμένω στὶς ἑπόμενες γραμμές, ὅπου θὰ συνεχίσω μὲ τὴν περιγραφὴ τοῦ χοροῦ τῆς Σχολῆς 'Υπαστυνόμων... 'Αφοῦ βεβαίως πρῶτα διακόψω γιὰ λίγο, νὰ πάρω λίγη ἀνάσα καὶ νὰ καπνίσω ἕνα τσιγάρο... 'Ωρβουὰρ γιὰ πάρακάτω (ὕστερα ἀπὸ τὶς ἑπόμενες τελεῖες καὶ τὸν ἀστερίσκο...).

***

"Υστερα λοιπὸν ἀπὸ τὸν ἀλησμόνητο χορὸ τῆς Σχολῆς 'Αρχιφυλάκων μιὰ βαθειὰ σιωπὴ καὶ περισυλλογὴ τὸν διαδέχτηκε... Λὲς κ' ἡ Σχολὴ ἀναπαύονταν γιὰ νὰ ξανακερδίσῃ τὶς δυνάμεις ποὺ εἶχε χάσει τὴν τρελλὴ ἐκείνη νύχτα τοῦ Καρναβαλιοῦ. Τὸ πλῆρες καὶ κοπιαστὸ ἡμερήσιο πρόγραμμα ἐκπαιδεύσεως ξανατέθηκε σὲ λειτουργία κ' ἡ Σχολὴ ξανάγινε τὸ σοβαρὸ πνευματικὸ ἵδρυμα τοῦ μόχθου καὶ τῆς μελέτης.

Κι' ὅμως θαρρῶ ὅτι πολλὲς νύχτες οἱ δόκιμοι ἀρχιφύλακες μέσα στὴ βραδυνὴ σιγαλιά, ὕστερα ἀπὸ τὸ σιωπητήριο, ξανάφερναν μιὰ-μιὰ τὴν κάθε στιγμὴ ποὺ πέρασαν ἐδῶ... Εἶδα μερικοὺς στὸ ἑστιατόριο μάλιστα νὰ κρυφοκυττάζουν μὲ νοσταλγία τὶς κομψὲς εἰκόνες τοῦ τοίχου, ποὺ ἀπὸ ψηλὰ τοὺς θύμιζαν πάντα ἐκεῖνο ἐκεῖ τὸ βράδυ...τὸ Κυριακάτικο βράδυ τοῦ Καρναβαλιοῦ...

Οἱ παλαιότεροι μάλιστα ἔλεγαν καὶ ξανάλεγαν ὅτι ποτέ, σ' ἄλλα χρόνια περασμένα, δὲν συνέβη τέτοιο πρᾶγμα στὴ Σχολή...

Μὰ ἡ ἠρεμία δὲν κράτησε καὶ πολύ... Ἦταν μιὰ μεταβατικὴ κατάσταση, ἀνάμεσα στὶς δυὸ τελευταῖες Κυριακὲς τῆς 'Αποκρηᾶς.

Καὶ ἡ μπόρα ξέσπασε καὶ πάλι τὸ βράδυ τοῦ Σαββάτου, 2 Μαρτίου 1957. «Ἕνα Σάββατο βράδυ», ποὺ λέγει καὶ τὸ τραγουδάκι... Καὶ πάλι οἱ πύλες τῆς Σχολικῆς Σιὼν ξανανοίχτηκαν ἐπίσημα...

Ἦταν μιὰ Νύχτα κρύα... συνέχεια μιᾶς παγωμένης καταιγίδας ποὺ εἶχε ξεσπάσει ἄξαφνα πρὶν 2—3 μέρες στὴ Γῆ... Ἔκανε παγωνιὰ ἐκεῖνο τὸ βράδυ... Ὅμως αὐτὲ δὲν ἐμπόδισε ὅλους αὐτοὺς τοὺς καλεσμένους νὰ βρεθοῦν ἀπὸ πολὺ ἐνωρὶς στὴν καθωρισμένη θέση τους μέσα στὴν ὁλόθερμη αἴθουσα, ὅπου τοὺς ἀνέμενε τὸ πλούσιο χορευτικὸ καὶ γεμᾶτο κέφι 'Αποκρηάτικο γεῦμα. Ὁ κόσμος πιὸ ἐπίσημος ἀπόψε... πιὸ ἐκλεκτός... Σωστὸ αὐτό, ἀφοῦ ὁ ἀποψινὸς χορὸς δίδεται ἀπὸ τὴ Σχολὴ Ὑπαστυνόμων.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν 'Εσωτερικῶν κ. Ν. 'Αθανασίου κατὰ τὸ χορὸ τῶν ἀπόκρεω τῆς 'Αστυνομικῆς Σχολῆς, παρακολουθῶν τοὺς Ἑλληνικοὺς χορούς.

Ἡ Αἴθουσα εἶναι στολισμένη ὅπως σᾶς τὴν περιέγραψα πάρα πάνω... Μονάχα ἡ διάταξη τῶν τραπεζιῶν εἶναι λίγο διαφορετική... Περνῶντας λίγο πρίν, ἀπὸ τὰ ἀδειανὰ ἀκόμα τραπέζια, διαβάζεις πάνω στὰ τρίγωνα ἐπισκεπτήρια ὀνόματα γνωστὰ καὶ ἐπίσημα, Εἰσαγγελέων, Καθηγητῶν Πανεπιστημίων, Δημοσιογράφων, Πνευματικῶν Ἡγητόρων καὶ πολλῶν δεκάδων ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν τῆς 'Αστυνομίας καὶ τοῦ Στρατοῦ. Κι' ὅταν ἡ Αἴθουσα γεμίζῃ, διακρίνεις ἐκλεκτὲς προσωπικότητες τοῦ τόπου μας, χαριτωμένες κυρίες τῆς 'Αθηναϊκῆς Κοινωνίας, νέες καὶ νέους ἀρίστων οἰκογενειῶν τῆς πρωτευούσης... Μὲ τὸ γάντι ἔχουν ρυθμισθῆ ὅλα προκαταβολικά, ἀπὸ τὸν κ. Διευθυντή μας... Καὶ οἱ ὑποδεχόμενοι καὶ ὁδηγοῦντες τοὺς προσερχομένους ἦσαν αὐτὴ τὴ φορὰ ἀκόμη κομψότεροι καὶ εὐγενέστεροι.

Καὶ πάλι ἄνδρες, γυναῖκες, νέοι καὶ δεσποινίδες... Ἕνας κόσμος ὁλόκληρος ποὺ ἄστραφτε καὶ ἀχτινοβολοῦσε. Τὰ ἐπίσημα σκοῦρα κοστούμια τῶν ἀνδρῶν, καὶ οἱ ἔξωμες τουαλέττες τῶν κυριῶν φτειάχνουν μιὰ ἀπέραντη θάλασσα ἐπισημότητος καὶ κομψῆς-ὁμορφιᾶς...

Νέοι σὶκ καὶ γοητευτικοὶ... μοντέρνα ὁλόδροσα κορίτσα, ποὺ χαίρεσαι νὰ τὰ κυττάζῃς καὶ νὰ τὰ καμαρώνῃς... γκρίζοι κρόταφοι κι' ἄσπρα μαλλιά, σοῦ θυμίζουν ἀξέχαστες σκηνὲς ἀπὸ παληὰ αὐτοκρατορικὰ φίλμς, μὲ ἀνακτορικοὺς χορούς σπάνιας ἀκτινοβολίας καὶ αἴγλης...

'Ανάμεσα στοὺς διαλεχτοὺς ἐπισήμους διακρίνω καὶ σᾶς ἀναγγέλλω, τοὺς: 'Εξοχώτατον ἐπὶ τῶν 'Εσωτερικῶν Ὑφυπουργὸν κ. Ν. 'Αθανασίου, τὸν Βουλευτὴν 'Αθηνῶν κ. Δ. Βρανόπουλον μετὰ τῆς εὐγενεστάτης Κυρίας του, τὸν 'Αρχηγὸν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος κ. Ν. Κόκκινον, τὸν Γενικὸν Δ/ντὴν κ. Δημ. Κόλλιαν, μετὰ τῆς χαριτωμένης κορούλας του, τὸν Διοικητὴν τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς Εὐελπίδων Ταξίαρχον κ. Παπαγεωργόπουλον μετὰ τῆς εὐγενεστάτης Κυρίας του, τὸν Ταξίαρχον κ. Τζαβέλαν μετὰ τῆς εὐγενεστάτης Κυρίας του καὶ τῶν χαριτωμένων θυγατέρων των, τὸν Διοικητὴν τῶν 'Αστυνομικῶν Σχολῶν 'Αστυν. Δ/ντὴν κ. Ν.

'Αρχιμανδρίτην, μετὰ τῆς εὐγενεστάτης Κυρίας του, τοὺς 'Αστυνομικοὺς Διευθυντὰς κ. κ. 'Α. Γεωργίου, 'Α. Κανελλόπουλον, Εὐάγγ. Καραμπέτσον, Βασ. Γεωργίου, Π. Συνοδινόν, Π. Πουλικάκον, Γ. Κοντογιῶργον, 'Ιωαν. Καραχάλιον, Κων. Τσίπην, 'Εμμ. 'Αρχοντουλάκην, 'Αθαν. Τασιόπουλον μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν Κυριῶν των, τοὺς Καθηγητὰς τῆς Σχολῆς κ.κ. Μιχ. Στασινόπουλον Πρύτανιν τῆς Παντείου 'Ανωτάτης Σχολῆς καὶ Σύμβουλον 'Επικρατείας, μετὰ τῆς θελκτικῆς Κυρίας του, Α. Τούσην Εἰσαγγελέα 'Αρείου Πάγου, μετὰ τῆς εὐγενεστάτης Κυρίας του, Κ. Δεμερτζῆν Γυμνασιάρχην μετὰ τῆς ὡραιοτάτης μνηστῆς του, Κων. Γεωργόπουλον, Ὑφηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν καὶ Δημοσιογράφον, μετὰ τῆς κομψῆς θυγατρός του, τὸν κ. 'Ηλ. Γλυκοφρύδην Πάρεδρον Συμβουλίου 'Επικρατείας, Δ. Καψάσκην 'Ιατροδικαστήν, τοὺς 'Αστυνόμους κ.κ. Π. Λυκούσην, Δ. Ὑφαντῆν, Δ. Εὐαγγελινόν, Β. Γιαννόπουλον, Α. Μπράμην καὶ Κ. Τσιοῦγκον, μετὰ τῶν συζύγων των καὶ πλῆθος Κόσμου.

'Επίσης διακρίνω τὴν ἐκλεκτὴν φίλην τῆς 'Αστυνομίας κ. Βελόκα, τὸν κ. Τσόχαν, μετὰ τῆς ἐριτίμου Κυρίας του καὶ πλείστους ἄλλους διαλεκτοὺς φίλους μας, μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των, ποὺ ἐστόλισαν καὶ ἐτίμησαν τὸ χορευτικό μας βράδυ. Διακρίνω ἀκόμα ἀντιπροσωπεῖες τῶν ἄλλων Σχολῶν ποὺ εἶχαν μιὰ τόσο συμπαθητικὴ ἐμφάνιση καὶ μιὰ τέτοια ξεχωριστὴ γοητεία, ποὺ δὲν εἶναι ὑπερβολή, νομίζω, ἂν πῶ ὅτι συνετέλεσαν κατὰ πολὺ στὴν ἐπιτυχία τοῦ ἰδιόρρυθμου αὐτοῦ ἀστυνομικοῦ «πὶκ—νίκ.».

Χαριτωμένοι οἱ Εὐέλπιδες, οἱ Ἴκαροι, οἱ Δόκιμοι τοῦ Β. Ναυτικοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς Ε. Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, ἄφησαν ἄριστες ἐντυπώσεις καὶ ἐνθουσίασαν μὲ ὅλα : μὲ τὸ παράστημά τους, τὸ χορό τους, μὲ τὴν εὐθυμία τους, μὲ τὴ συστολὴ καὶ μὲ τὴν εὐγένεια τῶν τρόπων τους...

Κι' ἀνάμεσα σ' ὅλους αὐτοὺς οἱ δόκιμοι 'Υπαστυνόμοι...γεροδεμένοι, εὐγενικοὶ ἄντρες, ποὺ ἀπόψε ξεχωριστὰ εἶχαν μιὰν ἰδιόμορφη γοητεία, καὶ ἀντιπροσώπευσαν ἄξια τὴν 'Αστυνομία Πόλεων, στὶς τάξεις τῶν πολυπληθῶν φίλων μας...

Θαρρῶ ἡ ὥρα ἤτανε 9, ὅταν—μέσα σὲ φρενίτιδα ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων—ἐμφανίστηκε καὶ ἀνέβηκε στὸ καθωρισμένο μέρος ἡ μοντέρνα ὀρχήστρα τῶν μεγάλων ἐπιτυχιῶν τοῦ φίλου Μαέστρου Μίμη Μεταξᾶ, ποὺ ἀνοίγει τὸ χορευτικὸ μας βράδυ, μὲ ἑλληνικὰ καὶ ξένα μοτίβα. Ὅλα χορευτικά. Οἱ καβαλιέροι κύτταξαν τὶς ντάμες... Οἱ ντάμες χαμήλωσαν τὰ μάτια...Τὶς ἀγορεύειν βούλεται ;...Ποιὸς θἄχῃ τὸ θάρρος νὰ πρωτοβγῇ στὴν πίστα ;

Μά, ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ ἡ πίστα γεμίζει ἀσφυκτικά...Ἡ γυναίκα, ἡ κομψὴ γυναίκα τοῦ χοροῦ, ἡ ὁποιαδήποτε γυναίκα, μ' ὅποιο ὄνομα, μ' ὅποιο ἀνάστημα, μ' ὅποιον τύπο ὁμορφιᾶς, τὸ αἰώνιο θῆλυ ἐκ τοῦ ὁποίου «πηγάζει τὰ κρείττω» γεμίζει ὅλο τὸ χῶρο μὲ τὸ ἄρωμα τῆς παρουσίας της...ἄλλοτε λικνιζόμενη σ' ἕνα βάλς...ἄλλοτε γέρνοντας μὲ χάρη στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ καβαλιέρου της...ἄλλοτε χαμογελῶντας παιδιάστικα τριγύρω...ἄλλοτε...Σὲ χίλους τόπους καὶ σὲ χίλιες στάσεις αὐτή, μονάχα αὐτή, κυρίως αὐτή, καὶ πρῶτα αὐτή, κατηύθυνε τὸ κέφι τῆς βραδυᾶς, καὶ σ' αὐτὴν τὴν ὀνειρεμένη βασίλισσα τῶν ὀνείρων μας αἰστάνομαι τὴν ὑποχρέωση ν' ἀφιερώσω ὁλόκληρη ἐτούτη τὴ φτωχικὴ καὶ ἄτεχνη περιγραφή μου (ποὺ ἀπόψε καθὼς βλέπετε, εἶναι ὅπως τὴ ζητᾶτε : πλήρης καὶ λεπτομερής).

Κι' ὁ καβαλιέρος της ; Ὦ ! 'Εκεῖνος καμαρώνει, φλυαρεῖ εὔθυμα, διηγεῖται, τὴν ἀκολουθεῖ εὐλαβικὰ σὲ κάθε της βῆμα, αἰώνιος παρτεναὶρ τῆς παντοδυναμίας της..

Καὶ ὁ χορὸς φτάνει στὸ ζενίθ του...Ξεβιδώνονται τὰ μέλη...Τραγουδᾶνε τὰ ζευγαράκια..Οἱ σκοποὶ ὁλοένα ἀλλάζουν...Ποῦ νὰ βρῇ θέση ἡ πλήξη νὰ τρυπώσῃ ἐδῶ μέσα, στὴν παραμυθένια ἐτούτη συντροφιὰ τῶν εὐτυχισμένων ἀνθρώπων ;...

Ταγκὼ... Βάλς... Ρούμπα... Σάμπα...

Κι' ὁλοένα ὁ ρυθμὸς γίνεται πιὸ ἔντονος, τὰ πόδια κινοῦνται πιὸ γρήγορα, λαχανιάζουν τὰ ζευγάρια...Μέσα στὴν ἴλιγγο τῆς κούρασης καὶ τῆς ταχύτητας ξεφυτρώνει μόνη της, σὰν ἀγριολούλουδο, ἡ εὐτυχία...

Τί εἶναι ὁ χορός ; Μιὰ παντομίμα τῶν αἰσθήσεων, καλουπιασμένη στὸν τύπο τῶν πιὸ νοσταλγικῶν πόθων...Κι' ἕνα χορευτικὸ βράδυ τί εἶναι; Μιὰ εὐκαιρία νὰ ξεχάσῃς, νὰ ξεχαστῇς, νὰ ξανανιώσῃς, νὰ φρεσκαριστῇς, καὶ νὰ πάρῃς καινούργιες δυνάμεις γιὰ τὸν αὐριανὸ μόχθο τῆς ρουτίνας...Τὸ ἐπιτυγχάνουν αὐτὸ ὅλοι οἱ διοργανωσταί τους ; Δὲν ξέρω... Κάνω ὅμως σύγκριση μὲ ὅσους χοροὺς ἐπῆγα καὶ μπορῶ ἐπίσημα ὑπεύθυνα καὶ ἐν γνώσει τῶν συνεπειῶν τοῦ Νόμου «περὶ ψευδοῦς δηλώσεως» νὰ ὁρκιστῶ καὶ νὰ καταθέσω ὅτι πολὺ λίγοι χοροὶ ἔχουν τὴν ἐπιτυχία τοῦ δικοῦ μας... Δὲν εἶναι ζήτημα μέσων... Εἶναι ζήτημα ὀργανωτικοῦ γούστου...

Ἕνα στιγμιότυπον ἀπὸ τὸν χορὸ τῶν ἀπόκρεω τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς.

Κι' ἐνῷ ὁ χορὸς ὁλοένα καὶ ζωηρεύει, ἀνεβαίνει στὸ ξύλινο ὑπόβαθρο καὶ πλησιάζει στὸ μικρόφωνο κεφᾶτος καὶ καλόκαρδος ὁ Πιέρρο Λοβάττι... Καὶ τραγουδᾷ χορευτικὰ τραγούδια μὲ τὴν ὀρχήστρα Μεταξᾶ...ἐνῷ στὸ πιάνο ὁ καλὸς κι' ἀγαπημένος μας φίλος, ὁ ἐκλεκτὸς Νῖκος Πιτσόλος, σκορπίζει, σὰν πάντα, τὸ κέφι μὲ τὴν ἄφθαστη τέχνη του...

...Μά, συγχωρέστε μου, εὐγενικὲς κυρίες καὶ καλοί μου κύριοι, αὐτὴν τὴν ἐπέμβαση. Εἶδα ὅτι ἱδρώσατε...Εἶδα ὅτι εἴσθε κατάκοποι...Καθῖστε λοιπὸν στὰ τραπεζάκια σας νὰ ἀπολαύσετε ἕναν ἐκλεκτὸ καλλιτέχνη, γνωστὸν κι' ἀγαπημένο, τὸν περίφημο Ἀγκόπ, τὸν Φ. Φιλιππίδη, ποὺ θὰ ἐκτελέσῃ ἕνα σπαρταριστὸ νουμεράκι, γιὰ νὰ πλουτίσῃ τὸ ἀποψινὸ μας καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα.

Χειροκροτᾶτε ἔ ;...Ὄχι, ἂν μπορούσατε κάντε ἀλλοιῶς ἀκούγοντας τὶς γκάφες τοῦ Ἀγκόπ....

Τώρα εἶναι ὥρα νὰ ξαναχορέψετε...Ἔμπρὸς λοιπόν...Ἔξω πίκρες καὶ καημοί... Κέφι, τραγούδι, χορὸς καὶ χαρά... Γλεντῆστε ὅπως θέλετε, μ' ὁποιον τρόπο θέλετε, ὅπως προτιμᾶτε...Μὰ τώρα εἶναι καιρὸς νὰ φᾶτε κάτι. Πηγαίνετε λοιπὸν στὶς θέσεις σας γιατὶ σᾶς περιμένει ἕνα πλούσιο πιάτο, κι' ἐγὼ ἐν τῷ μεταξὺ θὰ σᾶς παρουσιάσω κάτι πολὺ—πολὺ—πολὺ ἐκλεκτό, κάτι πληθωρικὰ κεφᾶτο καὶ ὅμορφο : τὴν εὐγενικὴ καὶ ἐξαιρετικὴ ἑρμηνεύτρια τῶν μεγαλυτέρων ἐπιτυχιῶν, τὴν Ἐλίζα Μαρέλλη...

Ἐλίζα Μαρέλλη...μιὰ παληὰ συνεργάτις τῆς ἐκπομπῆς μας, μιὰ διαλεχτὴ φίλη μας, ἕνα θαυμάσιο κορίτσι...Τὰ χειροκροτήματα δίνουν καὶ παίρνουν, ἐνῷ ἡ Ἐλίζα Μαρέλλη, ἀρχίζει μὲ μιὰ μεγάλη της ἐπιτυχία...Θερμὰ χειροκροτήματα...Κι' ἄλλο τραγούδι...Καινούργια χειροκροτήματα...Δεύτερο τραγούδι...Κι' ἄλλο...κι' ἄλλο... Ὁ κόσμος μας καταχειροκρότησε τὴν Ἐλίζα. Κι' ἐμεῖς τὴν εὐχαριστοῦμε γιατὶ κάθε τόσο καὶ λιγάκι σπεύδει νὰ βοηθήσῃ κάθε μας καλλιτεχνικὴ προσπάθεια...

Ἡ ἀστυνομικὴ ὀρχήστρα τώρα κάνει μιὰ θριαμβευτικὴ ἐπανεμφάνιση...ἡ πίστα ξαναγεμίζει...Μεζέδες πᾶνε κι' ἔρχονται...Ὅλοι τὸ ρίχνουν ἔξω...Καὶ τὸ κέφι στρογγυλοκάθεται ἀνάμεσά μας μὲ τὴν πιὸ ὡραιότερη μορφὴ του...

Τότες ἔρχεται νὰ τὸ πλουτίσῃ καὶ νὰ τὸ ὁλοκληρώσῃ ὁ Γιῶργος Λουκᾶς... Αἰώνια καλόκαρδος, παντοῦ καὶ πάντοτε κοντά μας, σπεύδει κι' ἀπόψε νὰ μᾶς ἐνι-

σχύση...Τὸν χειροκροτοῦν μ' ἐνθουσιασμό...Κι' ὁ Γιῶργος Λουκᾶς συνεχίζει τὸ πρόγραμμά μας μὲ χορευτικοὺς σκοπούς, ἐνῶ τὰ ζευγάρια κυριαρχοῦν καὶ πάλι στὴ μέση τῆς Αἴθουσας...

Ξαφνικὰ σταματᾶνε ὅλα...Εἶναι μεγάλη στιγμὴ αὐτή. Μιὰ μεγάλη, μιὰ πολὺ-πολὺ μεγάλη καλλιτεχνικὴ ἔκπληξη σᾶς ἀναγγέλω...Τὴν βασίλισσα τοῦ κεφιοῦ, τὴν ἐκρηκτικὴ βεντέττα τοῦ τραγουδιοῦ, τοῦ θεάτρου, τοῦ κινηματογράφου, καὶ τῶν ραδιοφωνικῶν μας Σταθμῶν...Τὴν πανέμορφη καὶ ἑλκυστική, τὴν Μάγια Μελάγια... Μάγια Μελάγια...'Η Μάγια ἀποθεώνεται...'Η Μάγια στεφανώνεται βασίλισσα τῆς ἀποψινῆς βραδυᾶς...'Η Μάγια ἠλεκτρίζει τοὺς πάντας...'Η Μάγια Μελάγια στὴν 'Αστυνομικὴ Σχολή...'Η Μάγια Μελάγια, ἡ πιὸ περιζήτητη καλλιτέχνις, προσφέρθηκε ἀφιλοκερδῶς νὰ μᾶς ψυχαγωγήσῃ...Ἦταν ὄμορφη, μ' ὅλη τὴν κυριολεξία, ἡ Μάγια αὐτὸ τὸ βράδυ.. Ἦταν ἀκαταμάχητη. Ἦταν ἡ ἔκρηξη ὅλου τοῦ κεφιοῦ...

Σ' εὐχαριστοῦμε καλή μας Μάγια. Σοῦ εἴπαμε ὅτι σ' ἀγαπᾶμε ὅλοι μας πολύ... Μὰ δὲν τὸ πίστεψες...Ἴσως τὰ χειροκροτήματά μας νὰ σ' ἔπεισαν...

...Λίγη ὀρχήστρα τώρα... Καὶ νὰ σὲ μιὰ στιγμὴ χορευτικῆς παραζάλης, ἕνα αὐτοσχέδιο, ὑπέροχο χορευτικὸ σκιτσάκι λαμβάνει χώραν...

Ἕνα ντουέττο χορευτικό...'Η Μάγια Μελάγια κι' ὁ Νάκης 'Αρχιμανδρίτης, χορεύουν ὥρα πολύ, ἕνα μοντέρνο σπανιόλικο ρυθμό...

Μάγια Μελάγια...Νάκης 'Αρχιμανδρίτης...'Ασπροπρόσωπους μᾶς ἔβγαλε ὅλους μας ὁ κομψὸς γιὸς τοῦ Δ/ντοῦ μας.

Χόρεψαν τόσο ὄμορφα οἱ δυό τους, ὥστε καταχειροκροτήθηκαν...Μπράβο τους.

Κι' ὁ χορὸς συνεχίζεται μ' ἄλλα μοτίβα...Κι' ὅλο καὶ καινούργια ταλέντα ἀνακαλύπτονται..."Ολοι χορεύουν, τραγουδοῦν, πίνουν, ἔχουν κέφι, ξετυλίζουν σερπαντίνες, ἀλληλοκτυποῦνται μὲ κομφετί...

Κι' ὕστερα προσφέρονται κοτιγιόν...

Ὕστερα φροῦτα... γλυκά...

Καὶ μιὰ καινούργια ἔκπληξη, μιὰ ἀληθινὰ μεγάλη καλλιτεχνικὴ ἔκπληξη προστίθεται...Μιὰ ἀκόμα θαυμάσια ἐπιτυχία τῆς 'Αστυνομικῆς Σχολῆς... Ἕνας γνωστὸς ἀνὰ τὸ πανελλήνιο τραγουδιστὴς μὲ τὴν κιθάρα του : Τώνης Τέρης, τὸ καλόκαρδο παλληκάρι, μὲ τὸ χρυσὸ λαρύγγι, ὁ βασιληᾶς τῆς μοντέρνας μουσικῆς, ὁ Τώνης Τέρης.

Τραγούδησε κάθε λογῆς τραγούδι, γιὰ κάθε γοῦστο καὶ κάθε κέφι...Σπανιόλικα, καντσονέττες, παληά, μοντέρνα, δημοτικά, διεθνεῖς ἐπιτυχίες, λαϊκά. Γι' αὐτὸ καὶ τὸν χειροκρότησαν ὅλοι μ' ἐνθουσιασμὸ καὶ ἐπὶ πολλὰ λεπτὰ τῆς ὥρας...

..."Υστερα ξέσπασε ἕνα τρικούβερτο 'Ελληνικὸ γλέντι, μὲ λεβέντικους δημοτικοὺς σκοποὺς ἀπὸ κάθε τόπο καὶ κάθε χωριό...

Μωραΐτικα, ρουμελιώτικα, 'Ηπειρώτικα, Μακεδονικά, τραγούδια τοῦ βουνοῦ καὶ τῆς θάλασσας, τοῦ λόγγου καὶ μπάλλοι...Κύκλοι, κύκλοι σχηματίστηκαν μέσα στὴν Αἴθουσα, γέλοια καὶ ἐπιφωνήματα ἐνθουσιασμοῦ ἀκούγονταν...Κι' ὅλοι χόρευαν.. χόρευαν... χόρευαν ὧρες ἀτέλειωτες...

Νὰ μὲ συμπαθᾶς ὅμως φίλε ἀναγνώστη, ἐσὺ ποὺ ζητᾶς λεπτομέρειες καὶ ἐκτεταμένες περιγραφές, ἀλλὰ κι' ὁ χῶρος ἐξαντλήθηκε καὶ ἡ ἀντοχή μου...

Εἶναι 8.τὸ πρωΐ...καὶ γράφω ἀπὸ ἐνωρὶς τὸ βράδυ...Σοῦ ἔκανα τὸ χατῆρι σου... Καὶ μαζὶ προσπάθησα, ὄχι νὰ φιλολογήσω, ἀλλὰ νὰ βγάλω τὰ συμπεράσματα καὶ τὰ διδάγματα ποὺ ὅλοι «ἔχομεν χρείαν».

Αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἔχουν μόνον οἱ περιγραφές μου. Τώρα εἶναι ὥρα γραφείου...

Σ' ἀφήνω λοιπόν...καὶ σοῦ εὔχομαι νὰ περάσῃς τὴν ἁγία τεσσαρακοστὴ εὐχάριστα.

ΕΞΕΤΑΣΤΕΑ ΥΛΗ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΩΝ ΙΔ΄ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

('Εγκύκλιος 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας Πόλεων 1671/247/1/16-2-57).

Α΄. ΕΛΛΗΝΙΚΑ

'Εκθεσις ἰδεῶν ἐπὶ γενικοῦ θέματος, διδομένου διὰ λίαν περιληπτικοῦ τίτλου, πρὸς διαπίστωσιν τῶν γραμματικῶν γνώσεων τοῦ ὑποψηφίου, τοῦ τρόπου χρήσεως τῆς γλώσσης, ἀπὸ ἀπόψεως ὀρθογραφίας, συντακτικοῦ, ἀκριβείας καὶ εὐχερείας διατυπώσεως τῶν διανοημάτων αὐτοῦ.

Β΄. ΠΟΙΝΙΚΟΣ ΚΩΔΙΞ

1. 'Ορισμὸς καὶ διαίρεσις τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.
2. Χρονικὰ καὶ τοπικὰ ὅρια ἰσχύος τῶν ποινικῶν νόμων.
3. Τὸ ἔγκλημα.
4. 'Ο ἄδικος τῆς πράξεως χαρακτήρ. Λόγοι αἴροντες τὸ ἄδικον.
5. 'Ο καταλογισμὸς τῆς πράξεως.
6. 'Υποκειμενικὴ ὑπαιτιότης.
7. Τὰ στάδια πραγματώσεως τοῦ ἐγκλήματος.
8. Συμμετοχὴ εἰς τὸ ἔγκλημα.
9. Συρροὴ καὶ ὑποτροπή.
10. 'Ο ἐγκληματίας καὶ αἱ κατ' αὐτοῦ κυρώσεις.
11. Λόγοι ἐξαλείφοντες τὸ ἀξιόποινον.
12. Εἰσαγωγικαί τινες παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν κατὰ τοῦ ἀτόμου ἐγκλημάτων.
13. 'Εγκλήματα κατὰ τῆς ζωῆς.
14. 'Εγκλήματα κατὰ τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος.
15. 'Εγκλήματα κατὰ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας.
16. 'Εγκλήματα κατὰ τῶν ἠθῶν.
17. 'Εγκλήματα περὶ τὸν γάμον καὶ τὴν οἰκογένειαν.
18. 'Εγκλήματα κατὰ τῆς τιμῆς.
19. 'Εγκλήματα κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας.
20. 'Εγκλήματα κατὰ περιουσιακῶν δικαίων.
21. 'Επαιτεία καὶ ἀλητεία.
22. Ποῖα τὰ κατὰ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου ἐγκλήματα.
23. Προσβολαὶ κατὰ τῆς πολιτειακῆς ἐξουσίας.
24. 'Επιβουλὴ τῆς δημοσίας τάξεως.
25. 'Επιβουλὴ τῆς Θρησκευτικῆς εἰρήνης.
26. 'Εγκλήματα περὶ τὸ νόμισμα.
27. 'Εγκλήματα περὶ τὰ ὑπομνήματα.
28. 'Εγκλήματα περὶ τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης.
29. 'Εγκλήματα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν.
30. Κοινῶς ἐπικίνδυνα ἐγκλήματα.
31. Γενικαὶ περὶ πταισμάτων διατάξεις.
32. Εὐθύνη διὰ πταίσματα ἄλλου.
33. 'Υπότροποι ἢ καθ' ἕξιν πταῖσται.
34. Τὰ σπουδαιότερα τῶν καθ' ἕκαστον πταισμάτων, ἤτοι: παράνομος ἄσκησις ἐπιτηδεύματος, πρόκλησις ἀνησυχίας, διατάραξις ἡσυχίας, ὑπέρβασις νυκτερινῆς ὥρας, παράβασις περὶ τὰ δημόσια θεάματα, παραβάσεις διατάξεων περὶ τῶν ὁδῶν, παραβάσεις διατάξεων περὶ αἰγιαλῶν, ἐπικίνδυνος εἰς τὴν ὑγείαν συνάφεια, παράβασις διατάξεων περὶ νεκρῶν, παράβασις διατάξεων περὶ καθαριότητος, ρύπανσις, παραβάσεις διατάξεων περὶ κυκλοφορίας, παράνομος κατασκευὴ ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, παράβασις διατάξεων προφυλακτικῶν ἀπὸ τοῦ πυρός, παράβασις οἰκοδομικῶν διατάξεων, πρόκλησις κινδύνου διὰ ζῴων, παραλείψεις περὶ τὴν φύλαξιν φρεάτων κλπ., παραμέλησις ἐποπτείας παραφρόνων, ἄρνησις ἰατρῶν, παραμέλησις ἀναγγελίας εὑρέσεως νεκροῦ, παράλειψις τῆς ἀναγγελίας ξένων, παράνομος κατασκευὴ κλειδῶν κλπ., παραβάσεις περὶ τὰ μέτρα καὶ σταθμά, ἄρνησις παραδοχῆς νομισμάτων, παράνομος κατασκευὴ ἰδιωτικῶν σφραγίδων καὶ γενικὰ περὶ παραβάσεως ἀστυνομικῶν διατάξεων.

Γ΄. ΚΩΔΙΞ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

1. 'Ορισμὸς καὶ σκοπὸς ποινικῆς Δικονομίας. Ποῖα κρατικὰ ὄργανα λαμβάνουν μέρος εἰς

τὴν ἀνακάλυψιν, δίωξιν καὶ τιμωρίαν τῶν δραστῶν τῶν ἐγκλημάτων. Ἀστυνομικὰ ὄργανα. Ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι. Κατηγοροῦντα ὄργανα.

2. Περὶ δικαστηρίων γενικῶς. Ὁρισμὸς καὶ διάκρισις ποινικῶν δικαστηρίων. Κοινὰ ποινικὰ δικαστήρια. Συγκρότησις καὶ ἁρμοδιότης αὐτῶν. Εἰδικὰ ποινικὰ δικαστήρια, συγκρότησις καὶ ἁρμοδιότης αὐτῶν.

3. Στρατιωτικοί. Στρατιωτικὰ δικαστήρια. Ποῖοι θεωροῦνται ὡς στρατιωτικοί. Ποῖοι εἶναι οἱ Ἀξιωματικοὶ καὶ ποῖοι οἱ ὁπλῖται τῶν ὅπλων καὶ Σωμάτων. Ποῖα εἶναι τὰ Στρατιωτικὰ δικαστήρια, πῶς συγκροτοῦνται καὶ ποίους δικάζει ἕκαστον τούτων. Στρατιωτικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἀπόντες. Ποῦ δικάζονται οἱ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοί. Ποῦ δικάζονται οἱ ἀπόντες στρατιωτικοὶ καὶ ποῦ οἱ τῆς Χωροφυλακῆς. Συναιτιότης στρατιωτικῶν καὶ ἰδιωτῶν.

4. Τρόποι διώξεως ἐγκλημάτων—Μηνύσεις. Δίωξις ἐγκλημάτων—Ὁρισμὸς καὶ εἴδη μηνύσεων—Δημόσια καὶ ἰδιωτικὴ μήνυσις. Ὑποδείγματα ἐκθέσεων μηνύσεων.

5. Κατ' ἔγκλησιν διωκόμενα ἐγκλήματα—Αὐτόφωρον ἔγκλημα. Ἔγκλησις. Ἐγκλήματα διωκόμενα μόνον κατόπιν ἐγκλήσεως τοῦ παθόντος. Πότε τὸ ἔγκλημα θεωρεῖται αὐτόφωρον.

6. Περὶ συλλήψεως. Γενικὰ—Σύλληψις καὶ ἐνέργειαι ἐπὶ αὐτοφώρου πταίσματος. Ποῖα πρόσωπα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὁδηγῶνται εἰς τὸ αὐτόφωρον Πταισματοδικεῖον καὶ διατί; Ποῖα δὲν πρέπει νὰ ὁδηγῶνται εἰς αὐτὸ ἐκ λόγων σκοπιμότητος. Περὶ ἐκδικάσεως πταισματικῶν παραβάσεων: α) τῶν περὶ κυκλοφορίας πεζῶν καὶ ὀχημάτων διατάξεων ἐν Ἀθήναις καὶ β) σχετικῶς μὲ τὰ καθίσματα καὶ τὰ εἰσιτήρια δημοσίων θεαμάτων. Ἐνέργειαι ἐπὶ πταίσματος μὴ καταληφθέντος ἐπ' αὐτοφώρῳ.

7. Πλημμελήματα—Κακουργήματα. Ἐνέργειαι ἐπὶ αὐτοφώρου πλημμελήματος ἢ κακουργήματος. Προανάκρισις. Ἔκθεσις βεβαιώσεως πλημμελήματος ἐπ' αὐτοφώρῳ. Ἐνέργειαι ἐπὶ μὴ αὐτοφώρου πλημμελήματος ἢ κακουργήματος.

8. Τίτλοι συλλήψεως. Σύλληψις δυνάμει: α) ἐντάλματος συλλήψεως, βουλεύματος δικαστικοῦ συμβουλίου, ἐντάλματος βιαίας προσαγωγῆς, ἀμετακλήτου καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ποινικοῦ δικαστηρίου, ἀποφάσεως περὶ ἐκτοπίσεως, ἀποφάσεως περὶ ἀπελάσεως ἀλλοδαποῦ, αἰτήσεως ἁρμοδίας ἀρχῆς καὶ ἐντάλματος προσωπικῆς κρατήσεως.

9. Σύλληψις ὡρισμένων κατηγοριῶν προσώπων, ἤτοι: Βουλευτῶν, στρατιωτικῶν γενικῶς, ἀστυνομικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων, ἀνηλίκων, σιδηροδρομικῶν καὶ τροχιοδρομικῶν ὑπαλλήλων, ἀσθενῶν—παραφρόνων—μεθυσμένων κλπ., καὶ πρὸς ἐξακρίβωσιν ταυτότητος ἢ πρὸς πρόληψιν ἐγκλήματος, δυστυχήματος ἢ διαταράξεως τῆς τάξεως.

10. Ἕλληνες καὶ ἀλλοδαποὶ μὴ συλλαμβανόμενοι ἐν Ἑλλάδι. Ποῖοι ἐκ τῶν Ἑλλήνων καὶ πότε δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συλληφθοῦν καὶ δικασθοῦν ἐν Ἑλλάδι. Ποῖοι ἐκ τῶν ἀλλοδαπῶν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συλληφθοῦν καὶ δικασθοῦν ἐν Ἑλλάδι. Προνόμια τῶν ἀνωτέρω ἀλλοδαπῶν—ἐνέργειαι ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων αὐτῶν.

11. Σύλληψις προξένων—προνόμια αὐτῶν. Σύλληψις ἀλλοδαπῶν στρατιωτικῶν γενικῶς. Σύλληψις ἀνδρῶν ἀλλοδαποῦ ἐμπορικοῦ πλοίου καὶ ἀεροπλάνου. Σύλληψις ἐντὸς ὡρισμένων καταστημάτων καὶ πλοίων.

12. Ποῦ καὶ πότε ἀπαγορεύεται γενικῶς ἡ ἐνέργεια συλλήψεως εἰς τὰ κατώτερα ἀστυνομικὰ ὄργανα. Τηρητέοι κανόνες κατὰ τὴν ἐνέργειαν συλλήψεως.

13. Ἔρευναι κατ' οἶκον—εἰς κέντρα—σωματική. Κατ' οἶκον ἔρευνα. Εἴσοδος—σύλληψις—ἔρευνα ἐντὸς δημοσίων κέντρων καὶ γραφείων. Σωματικὴ ἔρευνα.

14. Πειστήρια—Κατάσχεσις αὐτῶν. Ὁρισμὸς πειστηρίων. Τί συγκεκριμένως πρέπει νὰ κατάσχεται ἐπὶ ἑκάστου ἐγκλήματος. Κράτησις αὐτοκινήτων, ἕνεκα θανατώσεως ἢ σωματικῆς βλάβης προσώπου δι' αὐτῶν.

15. Περὶ ἐγκληματολογικῆς σημάνσεως καὶ προφυλακίσεως τοῦ κατηγορουμένου.

16. Ποινικὰ δικόγραφα—Ἐπίδοσις αὐτῶν. Εἴδη ποινικῶν δικογράφων. Ὄργανα καὶ τρόποι ἐπιδόσεως ποινικῶν δικογράφων.

17. Ἐπίδοσις εἰς χεῖρας τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις. Ἐπίδοσις εἰς χεῖρας τῶν συνοίκων ἢ ὑπηρετῶν ἢ θυρωρῶν τῆς οἰκίας. Θυροκόλλησις ἐγγράφου. Ἐπίδοσις εἰς κατάστημα ἢ γραφεῖον. Ἐπίδοσις εἰς ξενοδοχεῖον ἢ οἰκοτροφεῖον. Ἐπίδοσις εἰς στενοὺς συγγενεῖς ἢ πρὸς τὸν Δήμαρχον ἢ Πρόεδρον Κοινότητος ἢ πρὸς τὸν Ἱερέα τῆς ἐνορίας.

18. Εἰδικαὶ περιπτώσεις ἐπιδόσεως. Ἀνακοίνωσις τοῦ περιεχομένου τοῦ ἐπιδιδομένου ἐγγράφου καὶ σημείωσις ἐπ' αὐτοῦ τῆς χρονολογίας καὶ τοῦ τόπου ἐπιδόσεως. Κοινοποίησις ἐγγράφων. Προθεσμίαι ἐπιδόσεως. Πίναξ προθεσμιῶν πρὸς ἐμφάνισιν τοῦ διαμένοντος. Ἐμπρόθεσμος καὶ ἐκπρόθεσμος ἐπίδοσις. Παραβάσεις περὶ τὴν ἐπίδοσιν.

19. Περὶ ἀποδείξεως καὶ ἀποδεικτικῶν μέσων γενικῶς.

20. Τὰ καθ' ἕκαστον ἀποδεικτικὰ μέσα, ἤτοι: Ἐνδείξεις—Αὐτοψία—Πραγματογνωμοσύνη—Ὁμολογία κατηγορουμένου καὶ δικαιώματα αὐτοῦ—Μάρτυρες.

21. Ποῖα πρόσωπα δὲν ἐξετάζονται ὡς μάρτυρες ἐπὶ ὡρισμένων θεμάτων. Ποῖοι μάρτυρες δικαιοῦνται νὰ ἀρνηθῶσι τὴν μαρτυρίαν των ὡς πρὸς πᾶν ζήτημα. Ποίων μαρτύρων δύναται νὰ ἀπόσχῃ τῆς ἐξετάσεως ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος. Ποῖοι μάρτυρες ἐξετάζονται οἴκοι. Ὁρκωμοσία μάρτυρος. Ποῖοι μάρτυρες ἐξετάζονται ἀνωμοτί.

22. Ἔγγραφα—διερμηνεύς.

Δ'. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ (ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ)

α) Ἐπιστημονικὴ Ἀστυνομία

1. Γενικὰ καὶ εἰδικὰ προσόντα ἀστυνομικῶν Ἀσφαλείας.
2. Εἰδίκευσις εἰς τὸ ἔγκλημα.
3. Πράκτορες Ἀσφαλείας. (Πληροφοριοδόται).
4. Ἐπιτήρησις ὑπόπτων οἰκιῶν—κέντρων—καταστημάτων—γραφείων κλπ.
5. Παρακολούθησις ὑπόπτων ἀτόμων.
6. Ἔρευναι εἰς οἰκίας—καταστήματα—γραφεῖα κλπ.
7. Σωματικαὶ ἔρευναι.
8. Ἐγκλήματα ἀναρχικῶν καὶ κομμουνιστῶν.
9. Ὑποχρεώσεις πολιτῶν καὶ καθήκοντα ἀστυνομικῶν εὑρισκομένων τὸ πρῶτον εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος.
10. Αὐτοψία ἢ ἐξερεύνησις τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος.
11. Ἀποτυπώματα ποδῶν καὶ ἴχνη βημάτων.
12. Ἀποτυπώματα ποδῶν ζώων, τροχῶν, ράβδων, ξιφῶν κλπ.
13. Ἀποτυπώματα ὀδόντων καὶ ὀνύχων.
14. Ἀποτυπώματα διαρρηκτικῶν ἐργαλείων.
15. Περὶ κηλίδων αἵματος.
16. Περὶ τριχῶν.
17. Περὶ κηλίδων σπέρματος, κηλίδων τροφῶν, ἐμεσμάτων, σιέλων, οὔρων κλπ.
18. Ἀπαγχονισμὸς καὶ ἴχνη αὐτοῦ.
19. Στραγγαλισμὸς καὶ ἴχνη αὐτοῦ.
20. Πνιγμὸς καὶ εἴδη αὐτοῦ.
21. Φαρμακία καὶ ἴχνη αὐτῆς.
22. Ἐμπρησμοὶ καὶ ἴχνη αὐτῶν.
23. Παραχάραξις καὶ κιβδηλία μεταλλικῶν νομισμάτων.
24. Παραχάραξις χαρτονομισμάτων.
25. Τρόπος κυκλοφορίας παρακεχαραγμένων νομισμάτων.
26. Τρόπος δακτυλοσκοπήσεως καὶ χρησιμοποιούμενα μέσα.
27. Τρόπος μεταφορᾶς ἀντικειμένων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν δακτυλικὰ ἀποτυπώματα
28. Κλέπται ἐκ θυλακίων (λωποδῦται).
29. Λωποδῦται διὰ τῆς μεθόδου ἀνευρέσεως χρημάτων (μανιταριτζῆδες).
30. Κλέπται κοσμηματοπωλείων.
31. Κλέπται ξενοδοχείων ὕπνου.
32. Περὶ διαρρηκτικῶν ἐργαλείων, μεταφορᾶς τούτων καὶ φωτιστικῶν μέσων.
33. Εἴδη διαρρήξεων.
34. Διαρρήξεις χρηματοκιβωτίων.
35. Κλεπταποδόχοι.
36. Ἀπατεῶνες διὰ διαφόρων παιγνίων.

β) Πρακτικὴ Ἀστυνομία (Διδασκαλία)

1. Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Πρακτικὴν Ἀστυνομίαν.
2. Ὑπηρεσίαι Ἀστυνομίας καὶ καθήκοντα αὐτῶν.
3. Τομεῖς—Σκοπιαὶ—Δρομολόγια—Ἀλλαγαί.
4. Καθήκοντα ἀστυφύλακος, ὑπαρχιφύλακος καὶ ἀρχιφύλακος.
5. Ἐφόδια ἀστυφύλακος.
6. Πρόληψις καὶ καταστολὴ κλοπῶν—Σήμανσις καταστημάτων.
7. Ἀσθενεῖς καὶ παθόντες ἐν ὁδῷ ἢ δημοσίῳ τόπῳ—οἰνόφλυγες—παράφρονες—δεόμενοι βοηθείας.
8. Περὶ δυστυχημάτων.
9. Δυστυχήματα δι' ὀχημάτων.
10. Περὶ πτωμάτων ἀνθρώπων καὶ ζώων.
11. Περὶ πυρκαϊῶν.
12. Κυκλοφορία—ἐμπόδια—ρύθμισις κυκλοφορίας.
13. Περὶ δημοσίων συναθροίσεων καὶ συγκεντρώσεων.
14. Περὶ πανικοῦ.
15. Ὑπηρεσιακὰ ἀστυνομικὰ βιβλία.

Ε'. ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

1. Γενικὰ περὶ Ἀστυνομίας Πόλεων.
2. Ἱεραρχία καὶ σύνθεσις Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν.

3. Ἐκπαίδευσις τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων—Ἀστυνομικαὶ Σχολαὶ (Ἀστυφυλάκων, Ἀρχιφυλάκων, Ὑπαστυνόμων Β΄ Τάξεως).

4. Δικαιοδοσία Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ ἁρμοδιότης τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος. Σχέσεις Ἀστυνομίας καὶ Χωροφυλακῆς. Ἁρμοδιότης Β. Χωροφυλακῆς εἰς ἃς πόλεις ἀσκεῖ ἀστυνομικὰ καθήκοντα τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

5. Ἰδιότης ἀστυνομικῶν καὶ θεμελιώδη καθήκοντα αὐτῶν. Γενικὰ καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις τούτων.

6. Ὑπηρεσία γυναικῶν ἀστυνομικῶν—Πρόσθετοι ἀστυφύλακες.

7. Περὶ προαγωγῶν γενικῶς. Προαγωγαὶ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαρχιφύλακος, Ἀρχιφύλακος, Ἀνθυπαστυνόμου καὶ Ὑπαστυνόμου Β΄ τάξεως. Ἀπαιτούμενος πρὸς προαγωγὴν χρόνος ὑπηρεσίας.

8. Ὑπηρεσιακὰ Συμβούλια. Συμβούλιον Ἀρχηγῶν καὶ Ἀστυνομικῶν Διευθυντῶν Α΄ Τάξεως, Ἀστυνομικὸν καὶ Πειθαρχικὸν (κατωτέρων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων).

9. Περὶ πειθαρχίας καὶ πειθαρχικῶν παραπτωμάτων. Παραγραφὴ πειθαρχικῶν παραπτωμάτων. Σχέσεις πειθαρχικῆς πρὸς ποινικὴν δίωξιν.

10. Περὶ πειθαρχικῶν διατάξεων. Πειθαρχικαὶ ποιναί. Παρὰ ποίων ἐπιβάλλονται αὗται. Συνέπειαι πειθαρχικῶν ποινῶν ἀργίας διὰ προσκαίρου παύσεως καὶ ἀργίας δι' ἀπολύσεως. Ἐπὶ ποίων παραπτωμάτων ἐπιβάλλονται αἱ ποιναὶ τῆς ἀργίας καὶ ὁριστικῆς ἀπολύσεως.

11. Περὶ πειθαρχικοῦ ἐλέγχου. Διαδικασία ἐπιβολῆς πειθαρχικῶν ποινῶν. Ἄσκησις πειθαρχικῆς ἐξουσίας. Ἐπαύξησις ἢ μείωσις ποινῶν.

12. Διοικητικὴ ἀνάκρισις. Σκοπὸς ταύτης καὶ δικαιώματα τοῦ ὑπὸ ἀνάκρισιν ὑπαλλήλου.

13. Περὶ διαθεσιμότητος. Συνέπειαι θέσεως εἰς διαθεσιμότητα ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου. Μόνιμος διαθεσιμότης.

14. Γάμος καὶ μνηστεία ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων (κατωτέρων).

15. Περὶ τοποθετήσεων, μεταθέσεων καὶ μετακινήσεων (προσωρινῶν) ἀστυνομικῶν.

16. Παραιτήσεις—Ἀπολύσεις—Ὅριον ἡλικίας—Ἐπαναδιορισμὸς ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων.

17. Ἄδειαι ἀστυνομικῶν (κανονικὴ—ἔκτακτος—ἀναρρωτική).

18. Περὶ ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυν. Πόλεων καὶ νοσηλείας ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων.

19. Ποινικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι ἀστυνομικούς. Πειθαρχικὰ παραπτώματα ἀποτελοῦντα καὶ ποινικὰ ἀδικήματα. Ποινικαὶ διατάξεις τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ἀφορῶσαι τὸ κοινόν.

20. Περὶ ἀπαγορεύσεως συμμετοχῆς εἰς πολιτικὰς διαμάχας καὶ ἐγγραφῆς εἰς Συλλόγους καὶ Σωματεῖα τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων.

21. Περὶ τῶν χορηγουμένων ἀμοιβῶν παρεχομένων ἀποζημιώσεων καὶ ἀπονεμομένων μεταλλίων εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους.

22. Ἱματισμὸς—Ὁπλισμὸς καὶ ἐξάρτησις—Στρατωνισμὸς καὶ ἑστίασις ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων.

23. Κανονισμοὶ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων περί: 1) Προσαγορεύσεως καὶ χαιρετισμοῦ, 2) ἀναφορῶν—αἰτήσεων καὶ παραπόνων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, 3) στολῆς Ἀρχιφυλάκων, Ὑπαρχιφυλάκων καὶ Ἀστυφυλάκων, 4) τῶν εἰδικῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἐν στολῇ καὶ πολιτικῇ περιβολῇ ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, 5) εἰσόδου ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων εἰς δημόσια θεάματα, 6) ἡμερησίας καὶ διημέρου ἀναπαύσεως, 7) ὑπηρεσίας ἐν τῷ Ἱπποδρόμῳ Φαλήρου, 8) ἀπαγορεύσεως κατοχῆς βιβλίων κλπ. κατὰ τὰς ἐξετάσεις, 9) ἐσωτερικῆς τάξεως καὶ καθαριότητος ἐν τοῖς Ἀστυν. Καταστήμασι, 10) δελτίων ταυτότητος ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, 11) μεταγωγῆς κρατουμένων καὶ καθηκόντων συνοδοῦ καὶ 12) ὁπλοφορίας, χρήσεως ὅπλου καὶ ἀστυνομικῆς ράβδου ὑπὸ ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Φεβρουαρίου 1957

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ

Ν. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΑΣΤΥΝ. ΧΡΟΝΙΚΩΝ: Ἡ ὕλη τῶν μαθημάτων ἔχει ληφθῇ ἐκ τῶν ἐντύπων διδακτικῶν βιβλίων τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς. Εἰδικῶς διὰ τὴν Ἐπιστημονικὴν Ἀστυνομίαν ἡ ὕλη ἔχει ληφθῇ ἐκ τοῦ νέου βιβλίου «Ἐπιστημονικὴ καὶ Τεχνικὴ Ἀστυνομία» τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α΄ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Ὁ Ἀστυν. Δ/ντὴς Α΄ κ. Συνοδινὸς Παναγιώτης ἀνέλαβεν καθήκοντα Δ/ντοῦ Γραφείων Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων.

—Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος οἱ : Ὑπαστυνόμος Α΄ κ. Πιλαφᾶς Χρῆστος, καὶ ἀστυφύλακες Μοσχονᾶς Ἡρακλῆς, Ἀποστολᾶτος Παναγιώτης, Κοτίνης Ἀπόστολος, Στιβακτῆς Δημ., Τσίρμπας Ἰωάννης, Κακιώτας Παρασκευᾶς, Λαζαρᾶτος Ἀντώνιος.

***

ΠΕΝΘΗ

— Τὴν 6/3/1957 ἀπεβίωσεν κατόπιν συντόμου ἀσθενείας ἡ Καίτη σύζυγος Λεωνίδα Παρίσση, Ἀστυνόμου Α΄. Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἐψάλη εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τοῦ Α΄ Νεκροταφείου, παρέστησαν δὲ εἰς αὐτὴν ὁ Ἀστυν. Διευθυντὴς Ἀθηνῶν κ. Ἀναστ. Γεωργίου, οἱ Ἀστυν. Δ/νταὶ κ.κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτης, Δημ. Ζαγκλῆς, Διον. Κορωναῖος, Ταβουλάρης καὶ πολλοὶ συνάδελφοί του. Τὸν ἐπικήδειον ἐξεφώνησεν ὁ κ. Ἀρχιμανδρίτης ἐξάρας τὴν φιλοπατρίαν καὶ τὰς ἠθικὰς ἀρετὰς τῆς θανούσης, ἥτις ἐτιμήθη διὰ δύο παρασήμων παρὰ τῆς Πατρίδος διὰ τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας προσέφερεν κατὰ τὸν Ἀλβανικὸν πόλεμον, κατὰ τὴν κατοχὴν καὶ κατὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον.

—Τὴν 24/2/1957 ἀπεβίωσεν ἐξ ἐγκεφαλικῆς συμφορήσεως ὁ τέως Ἀστυνόμος Α΄ δικηγόρος Κουράκος Ἰωάννης, καὶ ἐκηδεύθη τὴν 11ην ὥραν τῆς ἑπομένης εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Νεκροταφείου Ν. Σμύρνης. Τὴν κηδείαν του παρηκολούθησεν ἀντιπροσωπεία τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, ὡς καὶ πλῆθος ἀστυνομικῶν καὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων, δικηγόρων καὶ ἄλλων πολιτῶν.

Τὸν ἐπικήδειον ἐξεφώνησεν ὁ τ. Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς κ. Δημητρόπουλος καὶ ἐκπρόσωπος τοῦ Δικηγορικοῦ Σώματος, ἐξάραντες τὰς ἀρετὰς τοῦ μεταστάντος, ὅστις ὑπῆρξεν ὡς ἀστυνομικὸς ἱκανώτατος, ἐξαιρέτου ἤθους καὶ χαρακτῆρος, διατελέσας κατ' ἐπανάληψιν Διοικητὴς σπουδαίων Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἀργότερον δὲ κατὰ τὴν πολυετῆ δικηγορίαν του ἀνεδείχθη καὶ ἄριστος νομικός.

Κατετάγη εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα ὡς δικηγόρος, ἐξελθὼν δὲ τῷ 1923 τῆς Σχολῆς ὡς Ὑπαστυνόμος Α΄ ἀνῆλθε μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀστυνόμου Α΄, ἵνα ἀργότερον (1935) ἀποχωρήσῃ τοῦ Σώματος παραιτηθεὶς καὶ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν ἄσκησιν τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος, μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς τῆς ζωῆς του.

Συνέγραψεν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων πονημάτων του καὶ Ἑρμηνείαν τοῦ Ποινικοῦ Νόμου. Καίτοι μακρὰν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος περιέβαλε δι' ἰδιαιτέρας ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως τοῦ ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους καὶ ὁλόκληρον τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα, ὅπερ ἐλάτρευε κυριολεκτικῶς. Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων διὰ τοῦ θανάτου του, ἀπώλεσεν ἕνα ἔνθερμον καὶ πιστὸν φίλον της.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ περιοδικοῦ ἀπευθύνει τὰ συλλυπητήριά της πρὸς τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους τοῦ ἐκλιπόντος.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

—Ἐνῶ οἱ ἐκπομπὲς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸν Κεντρικὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ Πατρῶν, συνε-

χίζωνται πάντα μὲ θριαμβευτικὴ ἐπιτυχία, ἐξακολουθοῦν νὰ καταφθάνουν κάθε βδομάδα, στὴν Ὑπηρεσία Ραδιοφωνικῶν Ἐκπομπῶν τῆς Ἀστυν. Σχολῆς, δεκάδες συγχαρητήρια γράμματα ἀκροατῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἐκφράζεται ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ κοινοῦ, γιὰ τὰ ἀντυνομικὰ ραδιοφωνικὰ προγράμματα.

Ἔτσι μιὰ ἀκροάτρια ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ, μᾶς γράφει μεταξὺ τῶν ἄλλων :

«...Ἀγαπημένοι μας φίλοι

Μιὰ 19χρονη κοπελίτσα ἔρχεται δειλὰ νὰ σᾶς ἐκφράσῃ, ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς της, τὰ πιὸ θερμὰ συγχαρητήρια δι' αὐτὴν τὴν ὑπέροχη καὶ συναρπαστικὴν ἐκπομπὴν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ποὺ γράφετε τόσο ὄμορφα καὶ ἐπιδέξια ἐπιμελεῖσθε. Ἡ φτωχική μου πέννα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκφράσῃ, πάνω σ' αὐτὸ τὸ ἄψυχο χαρτί, τὰ συναισθήματα ποὺ μὲ πλημμυρίζουν, καθ' ἣν στιγμὴν παρακολουθῶ αὐτὴν τὴν ἀπολαυστικὴ ἐκπομπή σας. Ὅταν κάθε Τετάρτη, στὶς 7.30' ἀνοίγω τὸ κουμπὶ τοῦ ραδιοφώνου μου, καὶ τὸ δωμάτιό μου γεμίζει ἀπὸ τὴ γλυκειὰ μελῳδία τῆς σιγαλῆς φωνῆς τῆς Ἀστυνομίας, ἄθελα τὰ μάτια μου γεμίζουν δάκρυα... Ὢ ! Εἴσθε οἱ πιὸ καλοὶ φίλοι στὴν μοναξιά μου, ποὺ δυστυχῶς ἔρχεσθε μόνο μιὰ φορὰ τὴν ἑβδομάδα, μόνο μισὴ ὥρα, νὰ μοῦ κρατήσετε συντροφιά. Γιατί ; Δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ τίποτε ὥστε νὰ σᾶς ἀκοῦμε πιὰ τακτικά ; Χίλια συγχαρητήρια». Ἄννα Χρυσίδου

*

—Μὲ ἱστορικὰ ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ τὴ δράση τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, μὲ ὄμορφα παληὰ τραγούδια τοῦ ἀλησμόνητου Ἀττίκ, μὲ ὑποδείξεις πρὸς τὸ κοινό, πάνω σὲ ἀστυνομικὰ ζητήματα καὶ μὲ ἀπαντήσεις ἐπιστολῶν ἀκροατῶν, ἡ ἐκπομπὴ τῆς 13-2-57, ἄρεσε καὶ εὐχαρίστησε ἰδιαιτέρως. Στὸ πρόγραμμα αὐτὸ μετεδόθησαν δημοτικὰ καὶ νησιώτικα τραγούδια, γνωστὲς λαϊκὲς ἐπιτυχίες καὶ μιὰ καινούργια δημιουργία τῆς Κατερίνας Βαλλέντε.

*

—Τὸ πρόγραμμα τῆς 20-2-57, ζωντανό, κεφᾶτο καὶ εὐχάριστο ἦταν ἀφιερωμένο στὸ Ἑλληνικὸ χωριό, μ' ἕνα μουσικὸ ταξιδάκι στὴν Πελοπόννησο. Ἔλαβαν μέρος ὅλα τὰ γνωστὰ συγκροτήματα δημοτικῶν τραγουδιῶν καὶ μετεδόθησαν περιγραφικὰ σκιτσάκια ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ τὴ φύση τοῦ Ἑλληνικοῦ χωριοῦ. Μετεδόθη ἐπίσης, γραμμένο ἀπὸ τὸν ἀρχ/κα Σπῦρο Πηλό, ἀπόσπασμα ἡμερολογίου τῆς Ἀστυνομίας : «Ἕνα ἔξυπνο τέχνασμα».

(Κείμενα, ἐπιμέλεια, μοντάζ, ραδιοσκηνοθεσία, τεχνικὴ φροντίδα : Ὑπηρεσίας Ραδιοφωνικῶν Ἐκπομπῶν Ἀστυνομικῆς Σχολῆς. Συμμετέχει πάντα ὁ Γιῶργος Ντούμας. Τεχνικὴ βοήθεια : Γιάννη Πορετσάνου. Τὰ προγράμματα παρουσιάζει ὁ Ἀρχιφύλαξ Σπῦρος Πηλός).

***

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον. Δημήτριον Παπαντωνίου, Εἰσαγγελέα Πρωτοδικῶν Ἀμαλιάδος. Σᾶς ἐνεγράψαμε συνδρομητὴν δι' ἓν ἔτος ἀπὸ 1-3-57. Συνδρομή σας ἐλήφθη. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὸ ἐπιδειχθὲν ἐνδιαφέρον καὶ τὰ καλά σας λόγια. Εἴμεθα πρόθυμοι νὰ δημοσιεύσωμεν κάθε ἐνδιαφέρουσαν ἐργασίαν σας.

Κους Παναγιώτην Ποδάραν καὶ Γεώργιον Σαλοῦρον, ἀστ/κας Πάτρας. Εὐχαρίστως σᾶς ἐνεγράψαμε συνδρομητὰς ἀπὸ 1-1-1957. Τὰ μέχρι σήμερον κυκλοφορήσαντα τεύχη ἀποστέλλομεν ὑμῖν διὰ δέματος, πλὴν τοῦ 3ου ἐξαντληθέντος.

κ. Δ. Νικολούδην Π. Φάληρον: Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Τὸ ποίημά σας ἀρκετὰ καλό, ἐλλείψει ὅμως χώρου ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἠμποροῦμε νὰ τὸ δημοσιεύσουμε.

κ.κ. Κων/νον Κουβελιώτην, Ἰω. Σταματάκην, Παναγ. Ντζαβίδαν, Σπυρ. Σπυρόπουλον καὶ Νικ. Αὐγουστῖον, εὐχαρίστως σᾶς ἐνεγράψαμε συνδρομητὰς τοῦ περιοδικοῦ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίς

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Ὁ κόκκινος Δεκέμβρης, ὑπὸ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α' (συνέχεια). 4455

ΘΕΜΑΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Πῶς νὰ διοικῇς ἢ πῶς θὰ γίνῃς καλὸς προϊστάμενος, ὑπὸ κ. Δημ. Μαγκριώτη, Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ Διδάκτορος τοῦ Δικαίου (συνέχεια καὶ τέλος) 4458

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Εὐγονικὴ—Συμβουλευτικὰ Κέντρα Εὐγονικῆς, σκοπὸς καὶ ἀποτελέσματα αὐτῶν, ὑπὸ τοῦ Ὑφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἰωάννου Βλυσίδου 4461

Η ΤΥΡΑΝΝΙΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ

Ἡ Οὐγγρικὴ ἐπανάστασις καὶ ἡ χρεωκοπία τοῦ κομμουνισμοῦ, ὑπὸ κ. Ἐλευθερίου Σταυρίδη, Δημοσιογράφου καὶ Κοινωνιολόγου (συνέχεια καὶ τέλος) 4473

ΕΠΤΑΗΜΕΡΟ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Ρυθμὸς στὴν κυκλοφορία ὀχημάτων καὶ πεζῶν—Συγκρούσεις, ὑπὸ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου, Ἀστυν. Διευθυντοῦ Α' 4477

ΕΦΑΡΜΟΓΑΙ ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΗΣ

Ἡ δύναμις τῆς ἀψύχου μαρτυρίας, ὑπὸ κ. Κωνσταντίνου Τσίπη, Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α' 4479

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Δικασταὶ—Δικαστήρια καὶ ποιναί, παρ' ἀρχαίοις Ἕλλησιν, ὑπὸ κ. Ἀναστασίου Γαρδίκα, Ὑπαστυνόμου Α' (συνέχεια καὶ τέλος) 4484

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

Τὸ Καρναβάλι στὴν Ἀστυνομικὴ Σχολή, ὑπὸ κ. Σπύρου Πηλοῦ Ἀρχιφύλακος.... 4487

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἐξεταστέα ὕλη κατὰ τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις Ἀρχιφυλάκων ΙΔ' Ἐκπαιδευτικῆς Περιόδου (Ἐγκύκλιος Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων 1671/247/1/16-2-57) 4497

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 4501

Σημείωσις: Λόγῳ πληθώρας ὕλης ἡ συνέχεια τῆς μελέτης: Ἔγκλημα καὶ Ἀστυνομία, θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ ἑπόμενον τεῦχος.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40 — Ἀθῆναι (τηλ. 52-512)

Κάθε Τετάρτη καὶ ὥραν 7,30—8 μ.μ. ὁ Κεντρικὸς Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων μεταδίδει τὴν ἡμίωρον καθοδηγητικὴν καὶ μουσικὴν ἐκπομπὴν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Ἡ ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπέσπασε τὸν γενικὸν θαυμασμὸν καὶ ἐπεβλήθη χάρις εἰς τὸ πλούσιον λογοτεχνικόν, μουσικὸν καὶ μορφωτικὸν περιεχόμενόν της.

Πρέπει νὰ τὴν παρακολουθῆτε ὅλοι καὶ θὰ πεισθῆτε περὶ τῆς ἀξίας καὶ ὠφελιμότητος αὐτῆς.